

Ad Solem Virtute Patrum volat Austrius Ales,
Hesperiæ Solium, Zodiacúmque petens:
Herculeis postquam est translatus in Astra Lacertis,
Regnorum, è Stellis nexa, Corona venit.
Insuper à CITHARAE IESU sic Sole refulget,*
Sol sit, ut in CAROLUM aut Solis imago migret,
Zodiaci Libram jam faustè ingressus, Olympi
Subdita Teutonici Cynthius Astra regit.

* Anagramma Eucharistiæ

AQVILA AVSTRIACA AD SOLEM: A SOLE AD SOLIVM, CORONASQVE HESPERIÆ *Provolans* VIRTUTE PATRUM: IPSA DEIN SOL IN AQVILA, ET CORONA IMPERII: ab HESPERIA orIens GERMANIÆ, renasCens PATRIÆ FORTITVDINE, ET CONSTANTIA.

PRAGÆ, typis Univerſ: Carolo-Ferdinandeæ, in Collegio Soc: JESU ad S. Clementem, per Joachimum Joannem Kamenicky Factorem, Annô 1712.

SIVE

CAROLUS

ARCHI-DUX

AUSTRIÆ,

R E X

HISPANIÆ,

IMPERATOR

ROMANORUM.

POST
GLORIOSUM
AB
HESPERIA
REDITUM,
AUSPICATISSIMAM
IN
IMPERATOREM
ROMANORUM
INAUGURATIONEM,
OPTATISSIMUM
HÆREDITARIORUM
REGNORUM,
ET
PROVINCIARUM
ADITUM:

In
Fauſtam Gratulationem,
Subjectiſſimæ devotionis,
Reverentiſſimi obſeqvii
Teſſeram
Conſecrata

AU-

AUGUSTISSIMO,
POTENTISSIMO,
ET
INVICTISSIMO
MONARCHÆ
CAROLO VI.
D. G.
ROMANORUM
IMPERATORI
SEMPER AUGUSTO,
PIO, FORTI, FELICI,
PATRI PATRIÆ,

Germaniæ , Caſtiliæ , Aragoniæ,Legionis, utriuſq; Siciliæ, Neapolis,Hieroſolymæ, Hungariæ,Bohemiæ,Dalmatiæ,Croatiæ,Sclavoniæ, Navarræ, Granatæ, Toleti, Valentiæ, Galleciæ ,Majoricæ, Minoricæ , Seviliæ , Sardiniæ , Cordubæ , Corſicæ , Murciæ, Giennis, Algarbiæ, Algeziræ,Gibraltar, Inſularum Canariarum,& Indicarum, ac Terræ Firmæ, nec non Magni Oceani

R E G I,

ARCHI-DUCI
Auſtriæ,
D U C I
Burgundiæ, Brabantiæ, Mediolani, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ, Limburgi, Lucenburgi, Geldriæ, Wirttenbergæ, utriuſque Sileſiæ, Calabriæ, Athenarum, & Neopatriæ,
PRINCIPI
Sveviæ, Cataloniæ, & Aſturiæ,
S. R. I. MARCHIONI
Burgoviæ, Moraviæ, Superioris, & Inferioris Luſatiæ, Comiti Habsburgi, Flandriæ, Tyrolis, Ferretæ, Kiburgi, Goritiæ, Arteſiæ,
LANDGRAVIO
Alſatiæ, Marchioni Oriſtani, Comiti Goziani, Namurci, Ruſcinonis, & Ceretaniæ,
D O M I N O
Marchiæ Sclavonicæ, Portûs Naonis, Biſcaiæ, Molinarum, Tripolis, Salinarum, ac Mechliniæ,

Domino Domino Clementiſſimo:

CA-

CAROLO VI.
Vita, Victoria, Felicitas!

Um SACRATISSIMÆ MAJESTATI VESTRÆ, ab Hesperia, ad capessendas Romano-Germanici Imperii, & Hæreditarias Regnorum Suorum Coronas optatissimè revertenti, communis Provinciarum lætitia it applausum: Provinciæ Bohemæ Societatis minimæ, Gratulationem meditanti, non aliud GLORIÆ TUÆ Tholo appendendum pretiosius occurrit Anathêma, quàm *Symbolica* ANIMI AUSTRIACI *Imago*, ex Archetypo MAJORUM TUORUM in TE ad vivum effigiata ab AUGUSTISSIMO GENITORE TUO LEOPOLDO:

Ut

Ut in TE exactissimo Ectypo Tantum & viveret Prototypon, &, in Quo Unico Omniũ omnino AUSTRIACORUM seu CÆSARUM, seu REGUM, seu ARCHI-DUCUM adunanda essent Diademata: in TE Uno Omnium VIRTUTES non tantùm toties *coronarentur*, nec cum *Gloria*, & *Felicitate* tantùm perennarent, sed insuper à CAROLO VI. *Plùs ultrà* in POSTERIS caperent Incrementum. *Imago Hæc* longè superat Cleopatræ Margaritarum pretium: quia Tota Unus est *mille Austriacarum Elegantiarum Unio*; *Munus* est Ingens: Sed IPSA VESTRA MAJESTAS à DIVIS TUIS, de Cælo, Provinciis, Regnis, Imperio, Evropæ, Orbi exorata; Ergò TE TIBI gratulamur POTENTISSIME MONARCHA! Etiam, in SACRATISSIMA *Hac Ima-*

gine

gine CÆSARIS, TE, & Auguſtiſſimæ DOMUS TUÆ refulgentia in ſe CLEMENTISSIMI Animi Beneficia, tenui debitæ gratulationis obſequiô, ante Solium procidua demiſſiſſimè veneratur, quæ pro CÆSAREÆ, REGIÆ-QUE MAJESTATIS VESTRÆ incolumitate, longævitate, Felicitate, ac Gloria, nunquam Divinum Numen orare ceſſabit

AUGUSTISSIMÆ MAJESTATI VESTRÆ

Æternùm devota
Provincia Bohemiæ
Societatis JESU.

)o(

Magni Jovis Ales fertur in altum.

Manilius L. v.

PARS

PARS I.
SERENISSIMUS
CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA:
VIRTUTE PATRUM.

PERIOCHA
Partis Primæ
CABALISTICA.

Aonias peregrè ſuper æthera provehe pennas,
191. 242. 435. 200. 408. 236.
Summa 1712.

Pieriam ad cœlum provehe, Muſa, chelyn.
194. 5. 308. 408. 321. 476.
Summa 1712.

Pegaſeum hinc AQVILÆ ſectâre ad Sydera callem,
398. 60. 306. 284. 5. 580. 79.
Summa 1712.

Ad *Phæbum* ſemper *provolat* Illa ſuum.
5. 306. 270. 561. 59. 520.
Summa 1712.

Affectu placidô nunc gaudet SOLE TRIUNO,
321. 147. 283. 317. 165. 479.
Summa 1712.

Romanam PATRUM monſtret ut Ipſa *fidem*.
232. 471. 495. 300. 160. 54.
Summa 1712.

Sideream SOLIS lucem CRUCIS obtegit umbra ?
224. 259. 258. 385. 273. 313.
Summa 1712.

Iſtìc SPE plenam SOL CRUCIFIXUS alit.
211. 155. 156. 160. 900. 130.
Summa 1712.

Sub *Niveo* coràm lateat *Velamine* PHOEBUS:
292. 304. 164. 227. 310. 415.
Summa 1712.

Ignifluô ad CORPUS nutrit *amore* fibras.
341. 5. 483. 529. 166. 188.
Summa 1712.

Flagrando

Flagrando , SOLEM jam in VIRGINE captat ; ut Ejus
209. 195. 40. 49. 350. 265. 300. 304.
Summa 1712.

Augeat *Habsburgum* fertile SPICA Solum.
314. 620. 225. 163. 390.
Summa 1712.

Lethifera hæreſeos ſi obvelant nubila *Phœbum*,
234. 334. 99. 418. 272. 355.
Summa 1712.

Terrifica hæc ZELI fulmine perdit AVIS.
293. 17. 534. 310. 258. 300.
Summa 1712.

Æſtiferum accendat *Phœbus* ſi quando LEONEM:
526. 157. 415. 99. 365. 150.
Summa 1712.

Spartanis pariter *viribus* ALES adeſt.
471. 335. 590. 216. 200.
Summa 1712.

Zodiaci in MEDIO placidè ſi quando refulget,
576. 49. 98. 102. 99. 365. 423.
Summa 1712.

Temperiem ubertim Sol docet HANC VOLUCREM:
324. 426. 260. 162. 52. 588.
Summa 1712.

Altiùs in *medio* ſi *Phœbus* ſplendeat *axe*,
420. 49. 98. 99. 415. 325. 306.
Summa 1712.

Prudentem ſe tunc exhibet hìc AQVILA.
524. 95. 343. 429. 20. 301.
Summa 1712.

Sacratô CÆLI dum illuſtrat lumine *Libram*,
325. 87. 234. 620. 304. 142.
Summa 1712.

Æmula *Juſtitiæ* hìc thema VOLUCRIS habet.
257. 523. 20. 144. 652. 116.
Summa 1712.

Paſſim *Majeſtas* , & *Gratia* ſplendet *in ortu*
280. 326. 105. 298. 324. 49. 430.
Summa 1712.

PHOEBI: magnanimè hanc prenſat utramq; AQVILA.
134. 163. 52. 376. 686. 361.
Summa 1712.

Aureus occiduas Titan declinet ad undas,
576. 360. 250. 186. 5. 335.
Summa 1712.

Hìc equidem CONSTANS Stirps AQVILINA manet.
20. 323. 414. 429. 350. 176.
Summa 1712.

Ergóne hæc AQVILÆ ad rutilos est semita cælos?
187. 17. 306. 5. 549. 195. 235. 218.
Summa 1712.

Hoccine luctantem ad Sidera ducit iter?
118. 499. 5. 580. 316. 194.
Summa 1712.

Num nova, dic Salomon, AQVILÆ *via* cognita *cælo?*
270. 291. 16. 281. 306. 210. 210. 128.
Summa 1712.

Quam tamen effecit CAROLUS ARTE PATRUM.
301. 176. 134. 444. 186. 471.
Summa 1712.

Valor Literarum.

A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.	H.	I.	K.	L.	M.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	20.	30.

N.	O.	P.	Q.	R.	S.	T.	V.
40.	50.	60.	70.	80.	90.	100.	200.

X.	Y.	Z.
300.	400.	500.

PARS I.

PARS I.

SERENISSIMUS CAROLUS ARCHI-DUX AQVILA.

NUMERUS I.

Symbolum I. Carolinum:

AQVILA
Ad Solem provolans.

Lemma Supernè: VIRTUTE PATRUM.
Infernè: DIgna eXeMpLa CoLIs.

EXPOSITIO.

Ut Regale genus *Soboles* Aqvilina notetur,
  Lux probat, ad Solem quando vocata volat;
Huc Exempla *Patris*, vis huc magnetica ſtirpem
  Incitat: hôc volucrum ſe probat eſſe Ducem.
Qui *Virtute Patrum* propè ſidera, *CAROLE*, tangis,
  Virtutis Patrum Túte Synopſin agis;
O! utinam, ô Superi! velut Ipſe probatus ad alta es,
  Sol citò conſpiciat, quos Pater Ipſe probes.

Elogium I.

Augustissima Domus Austriaca

Sedes Imperialium Aqvilarum.

Huc Ætiten Aqvilæ!
Aqvilinum oportet conceptum maturari,
Ut provolet Austriacus;
Qui Aqvilæ partum facilitet,
Lydium Austriæ lapidem Ætites agat:
Ubi meri nascuntur Joves, & Jovis Alites.
Deficies Palladia Atticarum noctium volucris,
Si prosequi attentes inter *tria difficilia:*
Viam Aqvilæ in cælo; Prov: 3.
Cleantheam tamen tibi versanti lampadem
Ales Soli domestica connivebit,
Ut tantæ luci accedas umbra,
Non ut obscures, sed pedisequa.
In Solis æmula Domo Austriaca
A sæculis nidum posuêre Imperij Aqvilæ;
Sic Vos non Vobis nidificatis:
Orbem protegitis alis, clangore impletis;
Pergite felices Tonantium Armigeræ!
Romana *RUDOLPHI I.* Signa seqvimini:
Aqvilarum Hic agmina ducit.
Ab Eo Aqvilinum, in Sole probatum est,
Quidquid Habsburgicum.
Si idem denotat:
Clavam Herculi, Fulmen Jovi extorqvere;
Fulmen Hæc Aqvila deferebat, & frondem Pacis,
Cuiqve suum,
Dum *Clavam* in Symbolo præferebat, & *Oleam*
Cum Lemmate: *Utrum lubet.*
Fortes creantur Fortibus:
Germanus Hujus Aqvilæ Pullus *ALBERTUS I.*
Fortis, & *Triumphator*,

Nu-

Numerô præstantior omni,
Paternam clavam multiplici hastæ objecit:
Fugam Victoria nescit. Symb. Alberti I.
Ab eadem specie *FRIDERICUS PULCHER*
Aqvilinô placuit obtutu:
Quem defixit in Herculem, an cum Josue in Solem?
Hercules Mythologis Solem designat;
Certè Aqvila in Pedibus Herculis:
Adhuc stat! Symb: Frider: III.
Tres Istæ primùm ab Austro Romanæ provolavêre Aqvilæ,
Ut *Trinum perfectum*, *Tria Omnia* præsignarent.
Subinde sæculum parturijt Imperio
ALBERTUM II. Honorificum.
Tanta molis erat!
Ut etiam à * *Miraculo mundi* gigneretur;
* *Sic dictus Albert: IV. Archi-Dux, Pater Alberti V. Archi-D., hoc nomine II. Imperatoris.*
Quid moramini sæcula?
Tolle * *moras*! Honorifica hæc ingeminat Aqvila,
* *Symb: Albert: II. Imp:*
Volatu cessura *nemini*:
Sed pensatur pausa clangoris perpetuitate: (rit,
Una exinde Domus Habsburgica Imperio Aquilas sugge-
Scutúmque Austriacum, tot Laudum Campus,
Pectori constanter inhæret Bicipitis Alitum Jani:
Adeò Ipsi cordi est, hôc Clypeô protegi.
Imò FRIDERICI IV. *bis Pacifici*
Austriacô auguriô, Aqvilinô auspiciô,
Vocali sanè: * A. E. I. O. U. * Symb: Frid: VI.
Interprete, non Ægypti Pro-Rege,
Sed Josepho Hungariæ Rege,
In Coronatione sparso inscribente auro:
Austria Extendetur In Orbem Universum.
Nec imbellem progenerant Aqvilæ columbam: Horat.
Provolat *MAXIMILIANUS I.*
Fulmina inter, & tonitrua, cum Aqvilis impavidus:
PER TELA, PER HOSTES.

Pergit ad Pomum Imperij, non pavidâ Fortunæ rotâ,
(*FORTUNA FORTES METUIT*)
Sed armatâ, Sibi præfixâ, Virtutis orbitâ:
PER TOT DISCRIMINA. *Symb: Max: I.*
Et quò?
Qui Artium numerô Planetas æqvavit,
Quidnî & Solem attingeret?
Ex Nepotis Augusti Oraculo:
Quod in Cælo Sol, hoc in terra Cæsar est.
Carol: V. Inscr: Moneta.
Quanta Aqvila CAROLUS V. *Sexti prodroma,*
Et præludium!
Columnis Herculis insidet,
Major Hercule;
PLUS ULTRA! *Symb: Caroli V.*
Major Seipsô,
Major Imperiô,
Quod accipere *meruit* cum alijs, dare præ alijs potuit;
Quanta Aqvila!
Geminis protegens alis Ortum, & Occasum,
Geminô tangens vertice summa, et ima;
Orbem vel Nomine pro Jove implevit:
Jovis omnia plena;
Nomine Cæsareô plenus uterqve polus.
Fraternam animo effigiem
FERDINANDUS I.
Impressit, & expressit:
Super Sphæram mundi volitabat,
Non sinè vexillis:
Consvevêre Aqvilæ vel in Signis ferri, vel Signa ferre;
Vexilla hìc *Regis prodeunt,*
Sol Justitiæ spectatur,
Lemma indicat: *Christô Duce.* *Symb. Ferd: II.*
An non Aqvila MAXIMILIANUS II. Omnilingvis?
Ex rostris agnosce, & ungviculis.
Mundo insistit, & rostrô fasciam solvit,

Fon-

Fontíque Lucis immergitur: *Dominus providebit.*
In Lunæ consurgens cornua: *Symb: Maximil: II.*
Comminuam, clangit, *vel extingvam.*
RUDOLPHI II. Aqvilina acies prodit seipsam,
Votivô suô ad luminum Patrem:
ADSIT! *Symb: Rud: II.*
Adjutorium Domini Sit Inimicis Timor!
Inscript. Nummi Rudolphi.
Sors MATTHIÆ Augustissimi
Hôc digna Acroamate:
Leo sis Corpore, Mente Aqvila.
Norimberg: in Porta Triumph.
Dum Soli clangit Increato:
Ad Te levavi oculos; *Psal: 122.*
Resonuit Imperij
Firmatum cœlitus Omen. *Symb: Matthia.*
Aqvila volucribus alijs prædam munificè dispertitur:
Non sibi provida Soli.
Quasi dicat: *Hoc habeo, quodcunqve dedi.*
FERDINANDUS II. Se dedit, & sua:
Legitimè certantibus. *Symb, Ferd:II.*
Cui Soligenæ Aliti, nè vivæ lucis radius deesset,
Hostes etiam *Sanctum* proclamârunt.
Aqvila in alto serpentem discerpit, nè serpat trophæum;
Solis ipsius, Apollinisve pæana merita:
Quam in reluctantes Dracones
Egit amor Dapis, atque pugnæ. *Horat. lib. 4. Carm: Od. 4.*
Sic FERDINANDUS II.
Post purpuratam In albo monte pugnam:
Domitô emicat hoste.
Fulgetra licèt obtenderis, & Nubila,
Penetravit Aqvilinus, & plausit animus:
Virtus negatâ tentat iter viâ. *Sil: Ital. lib: 4.*
Obstupesce velocitatem FERDINANDI III.
Primô bellorum suorum impetu,
Infra dies L. totidem Urbes occupavit:

Unius campi pugnâ ad Nördlingam
Multarum Provinciarum Victorias reportavit:
Pietate & Justitiâ. *Symb: Ferd. III.*

Quid de ſublimiore volatu *LEOPOLDI MAGNI?*
Pullos aliàs Aqvilæ probant:
Nunc qualis, quantáque Iſta, Pulli probant.
Aqvila inter cervi cornua ut Cornu Copiæ erigat,
Prædam oculata exoculat:
Aciem visûs armat in aciem,
Pennis pulverem excutit, quaſi pyriô metum incutiat:
Excute & pennam, concede lumen in epinicion;
Inſcribemus:
Conſilium pro Viribus, Induſtria pro Palma.
Quoties Leopoldina Volucris *Magnarum Alarum*
Hoſtilês Exercituum Alas concuſſit,
Conſiliô, & Induſtriâ?
Hôc unô ab alijs diſcrepabat:
Quòd Aqvilarum aliæ unô, hæc *Duplô Sole* gauderet.
JOSEPHINA
Præferebat roſtrô Ferrum, at Oleâ incinctum:
Amore:
Parcere Subjectis;
Fulmen in ungvibus, ſed attemperatum:
Timore:
Debellare Superbos.
Hæc CAROLINÆ Aqvilæ in auſpicium.
Antiqvetur Romuli Auſpicium, *duodena Vulturum;*
Glorioſior hìc *Duodena* præcedit,
Sibíque continuò ſuccedit *Aqvilarum:*
Ut *bis ſexta LEOPOLDI* Magni Soboli
Bis ſextô auſpicandi Regiminis applaudat Annô,
Et *bis ſextili.*
Aſſurges ter ſecunda, CAROLE, Aqvila!
Tuis, Tuorúmque pennis,
Ultra Tuos in Te!

Qui

Qui dum *Virtutem Patrum* Tuam fecisti,
Habens, quod omnes; habes, quod alius Nemo.
Præeunt illi Virtute, qvia Tempore;
Seqvendo Tu omnes, præis omnibus:
Factus tantum Tantorum Compendium;
Ità prævolare est Aqvilinum.

Ode I.

Omnigenarum Aqvilarum Volatus

Ad Campos Austriacos.

Colluctâre Aqvilis, non Aqvilonibus,
Lenis Terpsichores penna! volatui
Par tantarum equidem non eris Alitum;
Austrô sed Duce provolas:
Alas ille dabit, queîs Aqvilas librat,
Et rostra exacuet consona Tullio:
Campos adjiciet laudibus obsitos,
Quos nec sedula pervoles.
Non solùm Imperij Dux volucrum *biceps*
Campis Austriacis jugiter affluit:
Plenis huc gremijs armigeræ Jovis
Plenâ instant Aqvileîâ;
Germanæ huc properat bajula Purpuræ:
Nec desunt Lechicæ: nec qvibus Aureos
Ungves in Labaris Prisca volucribus
Olim Czechia contulit.
Vix Evropa genus prodigij capit,
Quales huc Aqvilæ! quantáque discrepent,
Sed junctis studijs, agmina, tot suis
Interstincta coloribus;
Illæ de *nivea* cyclade gestiunt:
Illæ *puniceô* murice purpurant:
Istæ *cæruleô* sidera connotant:
Hæ plumis *varijs* nitent.

Huc ſe ſe revocat parma Sileſiæ,
(Quid parmam vocitem?) pennigeri gregis
Princeps: atque ſuas partubus Auſtriæ
Confert provida *faſcias.*
Ut ſe *verſicolor* Moraviæ vibrat:
Ut Phœbi radijs icta reciprocis
E Campo Auſtriadûm fulgurat undiqve
Teſſellata coloribus.
Celsùm Carnioli gloria nititur
Picturata Soli: congruit ætheri
Pernix penna ſuo facta chamæleon
Inter cærula ſiderum.
Quid Tyrolis agat purpureum Decus?
Campis accelerat Filia rupium:
Umbras, inquit, amant Culmina; Delij
Dant Campi radijs frui.
Reginæ volucrum, Regibus Aulicæ,
In Turres etiam tendite Iberiæ:
Hìc Nidum, hìc Solium figite; ſed ſolum
Clarô viſite germine.
Mirum, ùt depereant (quin pereant tamen)
Summæ Te Volucres Auſter, & Auſtria;
Se juges ſociant agminibus Tuis:
Nam ſolas Aqvilas paris.
HARTMANNOS renovant ſymbola *fluminũ*: *Symb: Hart: Arch:*
ALBERTOS recreant *ætherei globi*: *Alberti III.*
ERNESTORUM aciem *Cynthia* provocat: *Erneſti Ferri.*
Ferri ſic Aqvilæ ſolent.
FRIDERICI animos *flamma* reſuſcitat: *Frid: IV. Arch:*
OTTONES Aquilas *gryphibus* inſerunt: *Otton: Læti.*
RUDOLPHI ſociant roſtra *proboſcidi*: *Rudolph. II. Duc. Sveviæ.*
An non hæc Aquilina mens?
Quos gignit celebres Auſtria *Carolos*,
Has ſpectant Volucres: inſidet altera *Caroli Joſephi.*
Sphæra terraqueæ; *Cynthius* alteri *Caroli II. Arch.*
Rectô tramite poſcitur.

Quis

Quis cunctas Aqvilas in numerum vocet
Habsburgô genitas? Pythagoram reduc
Musis Terpsichore: quo Jovis Aulicæ
Clangant ad numeros Aves.
Sat pasta es placidis Nympha volatibus:
Ut qvid per varios ferris? in Unico,
Qui *Virtute Patrum* Soligenâ micat,
Spectas omnia CAROLO.
Campis Austriacis Pullus hic evolat,
Acturus Columen Cæsareæ Domûs:
Dum scandent Aliæ sidera Principes,
Terras cum Jove proteget.
Tyrolis Volucres, atque Silesiæ,
Ales Moraviæ, Carniolæ comes,
Et Czechæ, sociô Tevtonis Alite,
SEXTÆ sex Aqvilæ canent.
Assurge Empyreum magnæ Aqvilæ genus!
Sex SEXTO auspicium pennigeræ ferunt,
Has dum Regna dabunt subdita bajulas:
Sexigam facient Jovis:
Qvi sphæram Imperij contineas manu,
Qvi terras trutines Principe desterâ,
Qvi celsô qvatias æthera vertice:
Ut Solem Te Aqvilæ vehent.

AD SERENISSIMUM CAROLUM
Cabalæ:

In *sublime* PATRUM *Via Laurea* tendit: abinde
49. 356. 471. 210. 307. 258. 61. *Summa 1712.*
Te præcelsa AQVILÆ Penna sub Astra levat.
105. 265. 306. 146. 292. 272. 326. *Summa 1712.*

Valor Literarum.

A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.	H.	I.	K.	L.	M.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	20.	30.
N.	O.	P.	Q.	R.	S.	T.	V.				
40.	50.	60.	70.	80.	90.	100.	200.				
X.	Y.	Z.									
300.	400.	500.									

SERENISSIMUS CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA

Evolat *Fide*, & *Latriâ* Theoſophâ
Ad Solem Tri - Unum
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS II.

Symbolum :

Sol cum duplici Parelio, ſeu gemina Solis
Imagine in Nube diaphana, & terminata.

Inſcriptio ſupernè: SoL geMInVs proCeDIt ab Vno - SoLe.
Super Aqvilam: DIsCernIt aCVtVM.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Delectâre Ales Te dignô Regie Sole;
 Sed Ternósne petis? Non ſatìs Unus alit?
Imò Famem Volucris ſatiat vel Solis imago:
 Et capitur Phœbô pupula acuta ſuô.
Hoc *Obſcura* Fides, quam Soli prona TRI-UNI
 Auſtria demonſtras, hoc agit Una Fides;
Velatis oculis Fidei velatus & Ipſe
 Sol ſatìs eſt: Lumen Gloriæ aperta dabit.
Hâc CAROLO præiêre Patres, Spectacula Mundi;
 Inviſibilium Te quoque Norma trahit.

Elo-

Elogium II.

Cæſaris Arma canant alij,
Nos Cæſaris Aras. Ovid: 1. Faſt: V. 3.

Ceſſa tuas jactare Nilo Pyramides, faſtuoſa Memphis:
In nihilum abeunt etiam Coloſſi Rhodij Miracula!
Tuos conde molium Titanes,
Magna Orbis Domina, Septicollis Roma:
In Nanis inane jactas!
Giganteſcentes etiam Obeliſci,
Olim orbis thaumata, hìc infànteſcunt:
Qvæcunque hactenus vixerunt orbis miracula,
Mortua vanitatis cerno Simulachra,
Dum Coloſſum video:
In Coloſſo, num Cœlum, num Solium? anceps hæreo:
Cælô tamen Eminentiorem in Coloſſo Solem adoro.
O Altitudo!
Alta profunditas! profunda Altitudo!
Hìc humiliantur ad umbram Mempheos prodigia,
Solémque *Solum*, & *Unum*, *Trinum* tamen,
Suſpiciunt admirabunda,
De qvo Triſmegiſtus Ter Tullius:
Monas genuit Monadem, & in Se Ipſam ſuũ reflexit Amorem;
Τὰ Τρία πάντα.
Primum, & Maximum Movens,
Ex Qvo, per Qvem, in Qvo, ſunt omnia, Roman: XI.
Et vivunt etiam non viventia:
Qvod factum eſt, In Ipſo Vita erat. Joan: I. v. 4.
Hunc aſpexit Credentium Pater:
Abraham Tres vidit, & *Unum adoravit.*
Videt Aqvila Solium Trimonadem,
Dum Solem cum Parelijs numerat:
Etiam alìas intuetur Trinum
In Luce, Calore, Motu;

 Aut

Aut
Dum Solis Lux ſimplex fit Tricolor in Iride;
Unum tamen inconniva lućis Filia
De Cavernæ etiam Caligine tuetur, & amat.
Sic Fides
Ad Lucernam caliginoſæ Petræ,
Argumentô *non apparentium*
Solem Increatum Tri-Unum
Credit, & Adorat.
Hoc eſt reconditum Fidei Myſterium;
Imò revelatum:
Mundò oritur Sol Juſtitiæ
Naſcente Chriſto tres in Cælo Soles apparuiſſe refert Juglaris in Elogijs.
Deus-Homo,
Et Tres Soles Horizontem Palæſtinæ coronant;
Damnandum eſt Memnonis durũ taciturnitatis marmor,
Si Tripli ardore Solis
Tunc in Triſagion non eſt eliqvatum:
Qvando ſub unius Occaſu Petræ movebantur;
Stabant ab Æternitate Tres in Una Deitate Soles,
Qvos cum tempore
Orientalium Aqvilarum Trias
Adoravit in Uno.
Huic Tri-monadi Coloſſum ſtatuit ex voto
Theoſopha Fides, & Latria
Magni LEOPOLDI:
Hic tantùm ſe Ipsô fit minor in Orbe Maximus,
Quantùm minor genibus ſupplicat Triuni Auguſtiſſimus.
Cæſareis manibus lapidē primum poſuit in fundamentis:
Ut ſub Tri-Unius DEI auſpicijs
In Caucaſum ſtaret auſpicatiſſimum Imperium.
Ità: *Non ſemper Aqvila ſupra nubes volitat,*
Sed remiſſioribus aliquando pennis deſcendit ad terram;
Sedulius.
Hic Cæſar homine major,
Cujus Atlanteis cervicibus Orbis incubuit,
Pub-

Publicum Tri-Uni DEO præſtitit homagium;
Peculiare eſt, curvari ſub DEO ijs, qui portant Orbem:
At demiſſa Majeſtas ſemper reſurgit Auguſtior,
Et ipsâ ſui inclinatione exaltatur.
Baſi jactâ Coloſſi ſurgit Imperator,
Cum Imperatore Coloſſus, & Imperia:
Quæ non aliô fundantur fulcrô, quàm Religione, & Pietate.
Juſtus Lipſius L. Polit.
Jam ampla patet Moles, ſed Dominô minor illa ſuô:
Si Tri-unum Solem excipias.
Evolat aliàs è terris Aqvila:
Hìc Solis Majeſtate attonita hæret in terra,
Ad pedem Coloſſi, Tantum Caput!
Hìc Coronatum verticem Terrarum Dominus
Submittit in terram.
Prodigium Fidei!
Ità qvi *Sole duplô* fulgebat ſemper,
Hôc Sole explorat Alumnos.
Aurelianum infantem, faſciolâ cinctum,
E cunis levatum Aqvila imponit in Aram,
Ut dignum reddat Faſcibus;
Aqvila ſemper fertur probare, qvos genuit,
Nè genus ſuum degeneris partûs deformitas decoloret.
LEOPOLDUS
Affixus Coloſſi plantæ,
Novus ſæculi noſtri Abraham,
Qvoties Tres vidit, Unum adoravit,
Et toties veſtigijs ſuis innixos geminos vidit Pullos,
Pupillas Dico:
JOSEPHUM
&
CAROLUM,
Tri-Unius Solis cum Patre adoratores.
Stupet Orbis,
Et quæ hunc occupat, indignatur invidia,
Qvòd Auſtriadûm Domus,

Orbis tumultuantis arietata ſtrepitu
Stet!
Deſine mirari Anti-Auſtralis Livor,
Ad Tri-Angulum conſtructa eſt:
Stabit in Auſtriacis, Fidei primordiô ortum, Occidentis Im-
Et non malè me ludet augur, (perium,
Cum Argo Aqvilino auſim vates dicere:
Auſtria Erit In Orbe Ultima.
Non poteſt nutare Domus Illa,
Quæ Centrum habet in Cælo:
Fides nempe eſt præcipuum, maximúmque,
Quô ſtabilia, æternáque redduntur Imperia,
Fundamentum.
Perge nunc CAROLE,
A Sole ad Solium vocaberis;
Illud Tibi Multiplex adornat Sol Tri-Unus,
SOLUS Sanctus,
SOLUS Dominus,
SOLUS Altiſſimus:
TRES revehent Auguſti Tempora SOLES.
Qui ſic ad Soles jacent, meritò levantur ad Solium;
Affine contrà magnis faſtigijs eſt præcipitium:
Niſì faſtigiatas honorum Trabeas
Numæ Pompilij Oraculô,
Et relictô Poſthumij poſthumis documentô:
Fulciat *Fidei*, & *Latriæ* firmamentum.
Qvid ſtrepitas Livor?
Audi Vatem:
Auſtriacis Hi *Tres Soles Tria Sceptra* dederunt,
Unus & *Imperium Sol* ſinè fine dedit.
Sol Hic nec metas rerum, nec tempora ponet:
CAROLE Ter felix vive, perennis eris!
Pulchra legent pulchri Imperij Tua Poma Nepotes,
Sol fovet Auſtriacos, Sol beat Auſtriacos.

Ode

16

Ode II.
Hujus Vaticinij Ter Secundo Eventui Præludit.

Portenta molis! qvæ ſolido ſuper,
Manu Serenâ, marmore figitur?
Eſt fronte ſublimi Coloſſus
Magnificè feriens Olympum!
O Tybri! vaſto deſine, deſine
Jactare Nilo Pyramides, nihil
Sunt, conde verrucas, inane
Qvid celebras ſtrepitante buccâ?
Qvas Septicollis nominis inclyti,
Jactat Columnas, *Orbis Amor*, Titus,
Aut Adrianus quæ Dynaſta
Romuleus patefecit Orbi
Oſtenta, nani ſunt; quid eburneæ
Moles Canopi? quos Mareotica
Memphis Coronatos Gigantes
Buccinat, exanimi fatiſcunt.
Nîl ille qvondam mole ſuâ gravis,
Bini ſuperbô qui pede Littoris
Terram premebat, ſævientis
Inter aqvas pelagi Coloſſus:
Rhodô Magiſtrâ ſtabat, at Æoli
Evros timebat, ſtriduláqve æqvora
Concuſſa Ventis, claſſiúmqve
Interitus, hominúmqve ſtrages
Sub ſe videbat. Grandior, & ſacrô
Moles Olympô ſanctior eminet,
Frangenda nullas per procellas,
Nec validis qvatienda nimbis:
Æquanda celſis marmora nubibus
Surgunt in auras, machina Numini

 Sur-

Surgit Tri-Uni consecrata,
Et trepidis Caput invidendum
Immittit astris. Nîl opulentius
Dives Syene, nîl Ptolemaidos
Luxus trabalis, nec Cairus
Postibus innumeris superba
Jactare novit; Noverit! improba
Idola jactat. Veriùs Austria,
Tot Cæsarum Mater, Tri-Uni
Grata DEO fabricavit Aram.
Everte Memphis Mimica, simulis
Qvas stare nuper Pyramides Dijs
Illusa jussisti; ecce: plusquam
Dædaleô fabrefacta Scalprô
Soli Tri-Uni Pegma Colosseum
Surgit: verenti Magnificam Cui
Cæsar basim dextrâ locavit;
Austriadûm hic Pietas avita
Majestuosô lumine splendicat;
Numen Tri-Unum cernua Cæsaris
Augusta Majestas adorat,
Atque Sacræ LEOPOLDUS Aræ
Affixus ardet, pro populo Numa
Habsburgus, Astris supplicat, & movet
Cælum: fugatur, quæ venenô
Atra lues populatur Urbem.
Ferrata Cadmi messis hebescit hôc
Saxô: Phlegræi bellua Sangvinis,
Qvamvìs Trifurcalis bipennem
Vibret, & eximiam laboret
Vexare molem: tartareas vehat
Nubes Triformis nocte Proserpina:
Hinc Pelio insistens Typhœus
Flammiferas jaculetur Ornos:
Stat Laureatô Fabrica culmine

Inni-

Innixa Cœlo: nîl Berecyntiæ
Rhamnuſidis formidat uncos,
Una Triplô bene tuta Sole.
Qvidnî Secundô Remigiô voles
Hìc Auſtriorum velificans Avis
Ad Solis Arcum, dum librata
Penna cubat Jovis in Statera.
Non hæret ima hæc Ales in Orbita,
Phæbum Tri-Unum reſpicit, Orbe jam,
Virtute Patrum ſublevante,
Altior ingrediens Olympum.
Qui *Sole duplô*, *CAROLE*, fulgidus,
Spes Auſtriorum, Spes Alemanniæ
Clariſſimam Evropæ Salutem,
Tot populis animásqve reddes:
Vivésqve *Triplô Sole* Nepotibus,
Auguſte Semper: Tertius in Tribus
Ungêre regnis; neſcit unô
Tanta Thronô reſidere Virtus.
Perges Beatus tramite Gloriæ
Non indecorô; Prævia ſemitam
Sulcavit hanc Virtus Parentis,
Par animis Cui Sceptra flectes.
O! Pulchra magnæ Progenies Domûs!
Hìc per Nepotes ſtabis, & hâc baſi
Durabis! Auguſta hôc Parentis,
Stabit Avi Pietas Coloſsô.

De Fide, & Latria
Erga Increatum Solem TRI-UNUM
Auguſtiſſimæ Domûs Auſtriacæ.
Cabalæ:

Jam colit acclini *TERNOS* poplite *Auſtria SOLES*,
40. 182. 85. 365. 304. 481. 255. *Summa 1712.*
Cæſarea ex *TRINO LUMINE* fulget *Avis.*
186. 305. 279. 304. 338. 300. *Summa 1712.*

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Evolat SPE Theandricâ ad CHRI-STUM CRUCIFIXUM,

VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS III.
Symbolum :
Aqvila provolans ad Solem ECLIPSATUM.

Lemma: ADhVC Spes LIbrat In aLtVM.

APODOSIS SYMBOLI.

Non removent Aqvilam Nubes, non fulmina terrent,
Nec fatìs Eclipsi conscia Luna premit:
Qvò minùs ad Solem, qvanqvam non fulgeat, instet;
At *Spes* affulget: Phœbe, diúne lates?
Sic *Spes* Austriadûm est: magìs indè, Theandrica, Phœbum
Æstuat, Eclipsi qvòd tumulatus erat.
In *Passo CAROLUM* figentem *Lumine* lumen
Spes non confundet: Si probat umbra, teget.

Elogium III.
Aqvilarum Austriacarum ad Solis Eclipsim Animosa Spes.

Ocellus mundi palpebrâ obnubitur;
Lugete Aqvilinæ acies!

Nocte-

Noctescit: jam nictandum est.
Magnus Orbis Comœdus, Apollo,
Qui Theatrum Universi velat, & revelat,
Jam *Scenam* claudit;
Actum egit:
Choros pangite; clangendum est.
Non alit aspectus? pascat auditus:
Vivitur & Verbô;
Qvô visibili laborant omnia, feriatur lumen:
Videntia pariter lumina vacate.
Invida à non videndo Cynthia
Videnti cætera, Vatíque Cynthio
Siparium obducit:
Stat in proscenio;
Tunc solùm infesta, dum Soli maximè conjuncta:
Tunc adversa, dum plenè subjecta.
Vult apparere aliqvid, & non radiat:
Dum paret, disparet;
Intercipit influxuum Solarium commeatum:
Si fortè Aqvilæ & Lunâ pascantur?
Sed concutiunt Illæ pennas,
Et atratam excutiunt inter umbras Epigraphen:
Soli Soli!
Ubi Aqvilæ semel locavêre nidum, constanter renident,
Ubi semel, semper:
In Sole posuêre Tabernaculum Suum. Psal: 18.
Neqvicqvam colluctaris Lucina; eluctabuntur:
Cum Aqvilis MAXIMILIANI Lunam
Comminuent, aut extingvent. Symb: Max: II.
Ea est Armigerarum Jovis acies:
Si negaveris, adhuc distingvent.
Virtus negatâ tentat iter viâ, Horat: lib: 3. Od: 2.
Cætúsque vulgares, & udam
Spernit humum fugiente pennâ.
Qvid torva obtineris Eclipsis?

 Figu-

Figura Gramaticis es: *audieris.*
Qvanqvam etiam Sol tum *spectatus* magis,
Dum minus *spectabilis*:
Magis observatur, dum minus observabilis:
Intendite Aqvilæ!
Meliora latent:
Ad Solem alias pullos probatis:
Etiam ad Eclipsim probemini;
Tempora si fuerint nubila,
Non cecidit in puteum Spes Vestra,
Dum in Fontem lucis incidit:
Fontémqve, ignémqve feretis cum temperie:
In fonte renovabitur juventus;
Salutem haurietis, & emergetis.
Aqvila in fontem se ter mergit,
Atqve ad juventam redit. S. Hier: Comment: in If.

Mersa est Aqvila Austriaca cum LEOPOLDO *Aqvâ intercute*;
Demersa in JOSEPHO, dum psalleretur: *Vidi aqvam*;
Emerget in CAROLO ab Hesperiæ Thetide:
Cùm se consumptam putaverit, orietur; Job: 11.
Vetustatem duntaxat exuistis Romanæ Alites:
Durate, & Vosmet rebus servate secundis, Virg.
Ter!
Non officient umbræ Eclipticæ: sunt umbracula;
Luna tum peplum obducit, pullum induit:
Sed non Aqvilinum;
Vos fascias optate, & aptate pro novis genethlijs:
Rursum orietur.
Stellæ tum rorant in stillas,
Pupilli ætheris abeunt in pupillas:
Incassum autem, ubi nîl mortale.
Vos renidente, nec in se variatô Phœbô,
Corridete, & arridebitis.
Clara est, non confusa *Spei* Lux,
(Romanis loqvor Aqvilis) *Spes non confundit*: Rom: 5.

Im-

Immortalitate plena eſt. Sap. 3.
Si latet, at lucet Titan:
Si probat, & fovet.
Sic eſt Aqvilina Uranie!
Diviniſſimus in Golgotha * *Juſtitiæ Sol* Eclipſim paſſus,
* Malach. 4.
Obſcuratus eſt: Luc. 23.
Adeò tamen Aqvilas non arcet, nec tardat Habsburgi-
Etiam ut alliciat: (cas,
Elevatus Ille erigit, deficiens perficit, moriens vivificat.
Maculoſa ab Origine Luna, interjecta Humanitas,
Maculam Ei, quam aſperſit, Sibi abluit: in Fonte luminis;
Cognatas tunc umbras alijs projecit Mons Calvariæ;
Sed Aqvilis exiguas, in reqviem, & refrigerium:
Fecerat exiguas jam Sol altiſſimus. Ovid. Met. 8.
In mare amarum defluebant, & penè diffluebant.
Summi Jovis Aligeri, *Lucis Angeli*,
Oceano hìc Lucis innatant:
Jovis qvoque Auſtriaci pennigeræ, Lucis Filiæ,
Pennas mutârunt in pinnas,
Roſtra in roſtratas,
Remigium alarum in aqvarum,
Cærula cœli in cærula ponti,
Solem in Salum;
Hinc opus Anchorâ:
Qvam fluctuanti Spei *Crux* ſuppeditat;
Anchora de prora jacitur: Virg. Æn. 3.
Huc prora! huc Primores velificantis Imperij!
Auſtriacam Illa firmat Prætoriam,
Fidiſſimam *Naviculæ Petri* ſubſidiariam.
RUDOLPHUS I. ità remos movet, & Romulos,
Primus prima vela facit,
Dum Patri ALBERTUS Filius
Crucis Labarum præfert novus Conſtantinus:
In Hoc Signo.
Symbolum Ejus contra Ottocarum: *CHRISTUS!*
F Pro

Pro Illo erat, non contra, Hic Mediator:
Nisi Summa, non medium petijsset.
Alter qvidnî emineret, quem cœlum erexit?
Qvidnî Virtutem exereret,
Qvi Medium tenuit, & Mediatorem?
Concordat hìc fundamentum Imperij Germanici:
CHRISTUS regnat,
CHRISTUS vincit,
CHRISTUS triumphat. Symb: Caroli Mag:
Crux in Cœlo effulget, dum in terris RUDOLPHUS:
Ut, si Coronæ Aqvisgranensi Crux deforet,
Cœlum suppleret Summitatem.
Si Aqvisgrano aqvæ affluerent, Ratis-bona nè deesset;
Dignus sanè Apex Imperij apice!
Dignior Malus prorâ gubernij!
Crucem Illam sudus æther elaborat
E nube *Candida*, quæ desijt in *Rubicundam*:
Hujusmodi Crux in Cœlo apparuit, dum Rudolphus I. Imperator coronaretur.
Ut *Austriaco* alludat *colori*,
Primo tot *Purpurarum Candidato*.
Signum hoc posthac jugiter radiabat in Rudolphi signis,
Militiæque Cæsareæ Dux Crux Deigera præibat.
Felices Romanorum Signorum Aqvilæ,
Qvæ honorandæ Illi locô assurrexistis!
Volare merebamini, dum Illa prævolavit;
Indè Crux RUDOLPHO Delicium! (vatæ;
Pugnæ Ejus à Feriâ potissimùm Crucis, non à feriendo deri-
Negotia summa Feriâ gerebantur Sextâ,
Semper ter secundâ:
Annexa nempe est Cruci Benedictio:
Cui Epinicia fundebat omnia; & qvidnî?
Trophæum est.
Nidificate in Regia hac arbore Reginæ Alites!
Materies Crucis *Cedrus* est: eminebitis;
Palma est: triumphabitis.
Apprehendit hanc Palmam *FRIDERICUS Pacificus*:
Non

Non finè *Olea* innexa *Cruci*, connexa *Paci*:
Dum è *Visione Pacis*, & Crucis, *Ierosolymâ* redux
In Cruce reperit Pacificale:
Et ultrà!
In Augem Romani sublatus Imperij,
In Cancri Tropico *Regredere* & *Solstitium* celebravit.
Revixit in Eo, Austri inter Regiam, Heraclius
Crucem Exaltans.
Exercitui meo Crux prait:
Classicum est CAROLI V. cum Theodosio.
Seqvimini Aqvilæ
Eclipsim etiam Solis Golgothæi!
Illa vobis pro Scuto erit: Terret Orbem;
Terror erat Orbis CAROLUS: qvia Amor *Crucis*
Imperij Pomo eminentis.
Amor *Sagittiferâ promit duo tela pharetrâ*,
Diversorum operum: Ovid: Met:
Fugat hoc, facit illud amorem;
Qvod facit, auratum est:
Qvali vulnerabatur CAROLUS.
Qvod fugat, obtusum est, & habet sub arundine plumbum:
Qvali à milite Saxone sauciatus est Crucifixus.
Conspicatus Effigiei Crucifixi luminis, & Numinis
Sextum Vulnus glande plumbeâ additum:
Qvinqve, inqvit CAROLUS, Qvinto sufficiebant
Electa præ millibus
Vulnera, dicam, an vulnerum pharmaca?
Pharmaca sunt potiùs, quàm vulnera: Auden: lib: 3.
Curat enim plagis vulnera nostra suis;
Qvid iste Calvariæ Tragœdiam renovat,
Et vulnus addit Vulneribus?
En me Vindicem, exclamat; Juva!
Fulmen hæc Aqvila meritò tum vibravit:
Ut Plagâ unius plagis omnibus subditis mederetur.
O! Astronomæ Aqvilæ!

Per Vulnera saltèm radiat Sol in Cruce velatus;
Non semper totus Eclipsi occulitur:
Est pariter revelatus.
In *Alto* versantur Magni Principes,
Qvod *profundo*, & *mari* consonat:
Ubi sinè tempestate vivere prodigium est;
Anchoram figant, est necesse.
Fixit hanc ad Promontorium Bonæ Spei
FERDINANDVS II.
Nihil sibi secundius existimans illô Ecclesiæ:
O! Crux ave, Spes unica!
Jactabatur Ille in *alto*, suorum insidijs,
Qvi vulnerum Domini pharmaca toxicô imbuêre:
Ut assvetum Divo Cæsari *basium*, foret *lethum*;
Sed Apollo Medicus est,
Renuit prodigiosis indicijs *sæva* adeò *svavia*:
Unde mors oriebatur, indè vita resurrexit; *Eccles. in Praef.*
Evasit Cæsar Scyllam, & Charybdim.
Qvid ultrà fluctuamus?
LEOPOLDINÆ Aqvilæ etiam tacendo clangitis:
Ubi Spes?
Vincere assolent Romanæ Acies,
Dum in Solem Eclipsatũ aciem intendit Aqvila Austriaca;
Hæreditaria est CAROLO Archi-Duci Spes Austriæ:
Hâc Eum firmabit Anchorâ,
Inter tot soli, & sali discrimina.
Symbolica erit *Sexto* feria *Sexta*;
Solem qvippe primum interpositâ *Lunâ* conspexit,
Qvâ *natus* est:
Ut Lunam *Marte* extingvat,
Qvô *Coronandus* est;
Fiátque Orientis Imperio verus *Sol*, plenè conspicuus,
Remotâ *Lunâ* & *Eclipsi*.

Ode

Ode III.

Dux Auſtriacarum Aqvilarum RU-*DOLPHUS I. in ſui Coronatione Sceptri locò Crucifixum arripit, hâc Spe: Hoc Sceptrum eſt, qvô DEUS regnat, hôc Ego utar contra hoſtes DEI, ac Imperij.*

Annal: Trevir: Ad An: 1274. Odor: Rainal: Annal: Eccl:

Qvando inconcuſſam allambit levis aura carinam,
Anchora caſſa jacet;
Si ſubitis rerum jactetur cymba procellis,
Tunc datùr anſa Spei.
Non ſecùs Auſtriacam, famulô luctamine, Stirpem
Fluctus in alta levat;
Qváqve aliæ pontô merſæ fremuêre celoces,
Hanc locupletat honor.
Nè metue hoſtiles vindex Prætoria Cauros:
Nubila denſa tonent!
Nè metue eclipſes Aqvilina Colonia! Soles
Non latuêre diu.
Qvæ tumulant alijs Lunatica nubila Solem,
Sunt tibi forma CRUCIS.
CRUX Tibi Dux pro Sole *Spei* ſpem ſyrmate paſcit,
Splendidióryve die eſt.
Vix Germana ſuo dixerunt Jura RUDOLPHO
Imperiale decus:
Nec mora, mox æther ſe cingit nube ſerenâ:
Paret Imago CRUCIS.
Spectat Aqvis-grani turba, Imperiſqve theatrum
Præſcia vota poli;
Concolor Auſtriacis, nova primùm viſio, *Campis*,
Alba, deinde *rubet*:
Atqve ſecuturæ canit omina provida Stirpi,
Cæſareúmqve Decus.
Euge RUDOLPHE! Tuo hæc reſpondent præmia zelo,
Qvem CRUCIS ornat amor.

Æternis facinus faſtis qvod mandet Olympus,
Secula cuncta canant;
Jámqve coronando Proceres ùt adeſſe Monarchæ
Pompa parata vocat:
Concrepuêre tubæ, campanô in turribus ære
Omnia templa ſonant:
Jam fora, jam vicos validô replet agmine plebes,
Imperiſqve Chorus;
Jam via ſtrata nitet, qvidqvid ſpectatur in urbe,
Eſt charis, atqve decor;
Huc plenô Juno, plenô fert Copia cornu,
Nobile qvidqvid habent.
Jam Capiti Diadema datur, Soliôqve locatur,
Qvem polus ipſe probat.
Hic Pomum Imperij defert, hic Enſifer adſtat:
Munia mille Ducum;
Nec vacat applauſu, tormentorúmqve boatu
Splendida ſcena ſuô.
Unum *Sceptrum* aberat (caſum hunc bene gnara futuri
Cęlitùs Æthra dedit)
Dum reliqva accelerant, id neglexêre Miniſtri,
Qvo ſinè mancus honor;
Qvid faciant? non eſt Regis completa poteſtas:
Dextra vigore caret:
Dum nec, qvóve fides, aut juramenta ſuorum
Excipiantur, habet.
Qvid faciant? negat obſeqvium præſtare Vaſallus,
Officiúmqve neqvit.
Cæſareum Caput agnoſcunt: ſed dextra nec ungvem
Cæſaris iſta micat.
Altera pars ſtatuunt regredi, pars altera nutant,
Ancipitésqve rigent.
Tum ſurgens, velut empyrio ſuccenſus ab igne,
Talia Cæſar ait:

Hoc

Hoc sceptrum est (Crucifixus erat, qvem prompserat Arâ,
Qvem levat Ille manu)
Hoc sceptrum est, Qvô cuncta regit, quô regnat ubiqve
Numinis æqva Themis!
Regnavit DEUS à ligno: non stringitur aurô
Regij honoris apex.
Qvin seqvimur, qvibus indè fluit data tota potestas,
Qvos CRUCIS armat amor?
Hoc sceptrum est, qvô de stygij feritate Tyranni
Eruta turba sumus;
Hoc & ego, contra Imperij, contra ætheris hostes,
Certus ovare, feram.
Fulmen erat vehemens, Aqvilinis talia rostris
Qvando profatus erat:
Perculsi confestim animis, ut homagia præstent
Aula dedêre manus.
Sic Pietas, sic Relligio pro Sole refulsit,
Sic data dextra *Spei*.
Sic tota Procerum de Tempestate triumphat
Anchora fausta CRUCIS.
CAROLE, qvem *Virtus* tantorum Cælica PATRUM
Ornat, amásqve seqvi:
Hæc Tibi, ab Austriaca primævus origine, Cæsar
Dat monumenta Spei.
CAROLE, sume CRUCEM! (Hanc Hispania deferet o-
Hungariæqve solum) (lim,
Hìc Sol affulget, licèt Eclipsatus: & ultro
Spem Deitate levat.
Sic & *Apostolici* dignissima Nomina Regis,
* *Catholicíqve* geres.

* *Licentia Poëtica.*

Austriaca SPES in CRUCE.
Cabalæ:

A CRUCIS Omnigeno Splendore Habsburgica fulget
1. 385. 231. 354. 403. 338. *Summa* 1712.
SPES, & ab Hoc, qvidnî *Tuta*? Stat Ipsa Fides!
145. 105. 3. 61. 332. 401. 291. 160. 214. *Summa* 1712.

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Evolat *Charitate* ad Solem
Evchariſticum,
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS IV.

Symbolum :
Aqvila provolans ad Solem
Sub Nube Candida.

Inſcriptio Soli: SVb VeLI CanDore AMor Iſte Latet.
Aqvilæ: FLos MVnDI VILesCe! AMor, hæC
ſat Cernere, DIXIt.

Affectus Margaritæ Auſtriacæ, æqvanimiter, viſâ ultimùm Evchariſtiâ, excæcatæ.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Noſter Amor ſub Nube latet: langventéq; Sole
Sub velo hoc niveo, tunc magìs ardet Amor.
Non latet, ò volucrũ Regina, Miniſtra Tonantis,
Aſt Amor ille magìs Sole latente patet.
Faſtidis nebulam? qvin imò hæc candida nubes
Annulus eſt: Phœbo nube gemella tuo.
Auſtria, huic Nubi Tua qvæ primordia defers,
Pende etiam Soli Corda Aqvilina Tuo.
Hoc petit: hic oculus cordis, videt intima nubis:
Qvo ſinè pupillam Te fore nónne gemes?
Donec eris tecti ſub nube Miniſtra Tonantis,
Et volucrum Princeps, & Jovis Ales eris.

Elo-

Elogium IV.

Evcharistiæ inqviris Sacrarium?

Domum ingredere Austriacam;

Imò ad fores tantisper subsiste admirabundus,
Et si Fidem non habes: vide;
Hìc Domus abit in Solis Regiam,
Et Inqvilina Alitum Regina, Lucis filia,
Stante Luciná, ad radios appendit cunas:
Ut Luce Eucharistici Solis Magistrâ
A primis incunabulis suos initiet pullos.
Discit in primis fascijs speculari Solem
Aqvilina Progenies,
Et in mille Speculi frustulis Unum Integrum ardet millies.
Laudant Alaudæ, clangunt Aqvilæ,
Illæ Austriacæ, hæ Cæsareæ,
Etiam dum Solem candidula sub Nube vident.
Qvantillus Sol in oculo Aqvilarum!
Et tamen Qvantus!
Vident Solem in minuto Cryſtalli orbiculo,
Toties Orbe majorem
Et Immensum in parvo adorant.
RUDOLPHUS
Maximus ævô;
Et Primus Sceptris *Virg. lib. 2. Æneid.*
Primus Austriaci culminis Apex
Aqvilam se probavit,
Qvando sub Farris Triticei orbiculo veneratus est Solem:
Exinde dignus, qvi solus Orbi imperaret,
Postqvam Basim Imperij in centro Orbis Evcharistici loca-(vit,
Et in Orbe Solem Augustissimorũ Nataliũ habuit Vatem:
Abhinc Cæsar
Austriacorum Protoplasta Cæsarum,

Aqvilarum Aqvila, Numa Habsburgicus,
Qvibus, & Sibi
Adoratus ſub *Nube candida* Sol Divinus
Prodromus fuit ad Imperij Solium.
Orientem in via veneraturus, ex eqvo deſcendit,
Et Altior Thronum conſcendit Occidentis;
Prolapſus eſt, & ſurrexit; cecidit, & evectus eſt;
Genu flexit Evchariſtico Orbiculo,
Et Sibi, Poſteriſqve adgeniculatur Orbis.
Digna legi Virtus: ultrò ſe Purpura ſupplex obtulit.
Claud: de 6. Hon: Conſ:
Poſt Noveñium ab Adoratione levatus eſt in Solium:
Et inconcuſſum ſtetit *Cognata* Veſtalis Vaticinium.
Humiliatos vidit hoſtes, incurvos Reges,
Proſtratos Ottocaros, Supinos Ertuculos,
Orbem reclinatum,
Evchariſticus Triumphator.
Tot bona tam Parvo clauſit in Orbe DEUS!
Prop: l. 3. Eleg: 7.
Hoc Opus, & Pietas hæc prima elementa fuerunt.
Ovid: l. 3. Faſt:
Plaude Evchariſtica Charitas!
Dum Vectigalis facta es, *Frumento Electorum*
Tributarium Tibi feciſti Evropæ Taurum.
Metire nunc *Rudolphinæ* Poſteritatis Amplitudinem:
Actum agis, niſi Sol Planeta famuletur pro Circino:
Ille temporum Parens Sol, dum alijs occidit, *Verul: Apol.*
In aliqva Gentis Auſtriacæ Provincia oritur, *Pro Gent: Auſt: c. 2.*
Et diem facit: noctem neſcit tantum Imperium,
Qvod alicubi ſemper diem habet.
Qvis ambigat!
Auſtriacis Sol Evchariſticus, Lucis Fons eſt domeſticus:
Cujus cultus qvantùm extenditur,
Tantùm Sceptra, & Diademata propagantur.
Stat ſub Sole Hoc
Domus ad ſummum Faſtigium genita,
Lipſius Cent: 2. Epiſt: 89.
Plena

Plena Laurearum, Imperiô fœta Domus: Claud: in Nupt: Hon:
Vix numerat Triumphos.
Sic Sibi devicit Cœlos vinci neſcius
Amor Evchariſticus:
Hôc Scutô Cœlum expugnat innocens Gigas.
Pares Amores
De tenero meditatur Ungvi Horat: l, 3. Ode 6.
CAROLUS Archi-Dux:
Vix Serenas Lucina ſtraverat Cunas,
Et, diſtingvens Byſſum à Purpura,
Sub vitæ Auroram
Panis Nive velatum Solem conſpicatus,
Primâ infantis Oris voce A. A. A. adoravit,
Futurus Ter Auguſtus.
Qvid aget in Honoris Meridie?
Qvoties Ei deinceps venit obvius Orbis Evchariſtici
Bajulus Atlas,
Ad *Corpus* advolavit AQVILA:
Nec tantùm
Coronis jam etiam gravem verticem,
Sed cum Auro, & Cor Auſtriaco-Evchariſticum inclinavit.
Hæc ſi egiſſet in oculis Romæ nondum Chriſtianæ,
Et Aram, & Pulvinar, & Flaminem nactus fuiſſet.
Felix Ille Parens! qvàm Lætus ab Æthere cernit,
Se factis crevisse Tuis! Claud: de VI. Conf: Honor:
Felicitas Tua circa Solem vertitur Evchariſticum,
Non invertenda;
Hæc Rota Sceptra *vehet trans æqvora, tránsqve remotas*
Thetyos ambages, Atlanteósqve receſſus. Claud: de P. & Oly: Conſ:
Et poſt Herculeas revehêris, CAROLE, Metas,
Imperiúmqve vehent Sex, Tibi *Sexte*, Rotæ.
Qvod Lyrica Sappho mutatis à Jeſu Cithara
(Evchariſtia)
Chordis, & affectibus, cordatè vaticinatur:

Ode IV.

RUDOLPHUS Habsburgicus
DEI EUCHARISTICI Adorator,
IMPERII AUSTRIACI FUNDATOR:
Ejusdem CHARITAS EUCHARISTICA
PROPAGATRIX.

Muſa, da noſtris Latiale flumen!
Phæbe, da metris radioſe lumen!
Evchariſtiæ Pietas decorè
Ut ſonet ore.
Qvà lavat claras Tiguri profundis
Limagus valles nemoroſus undis,
Obſitas ſylvis, modicíſqve rhamnis
Recreat amnis:
Hàc vacat, ſaltus metiens profanæ
Præpes HABSBURGUS ſtudijs Dianæ;
Svevit hìc mentis Bonus Ille duras
Ponere curas.
Nunc apros ſternit celebri duellô,
Hinc lepus luget leviore bellô,
Cervus hinc collô trepidante pallet,
Sangvine ſqvallet.
Hoc facit fauſtùm Tibi per ſerenas
Sangvinem clarum fluitare venas,
Alſatûm Dux, dum pede poſcis altum
Præpete ſaltum.
Ecce, de càmpis nova præda venit;
Móxqve venantis vaga membra lenit:
Cæſaris Sceptrum, an Trabeam datura
Eſt Cynoſura?
Luſtra Sylvarum volucri caballô,
Montium colles, comitante vallô,
Transſilit, paret qvoqve Fons benignus,
Nobile pignus;

Fons

Fons adeſt, laſſo pelagus ſalutis:
Cervulus telis ab amore acutis
Advolat læſus, recreátqve bellos
Mentis ocellos;
Diſſipo velum: Niveum Tonantem,
Candidô clauſum ſpeculô, beantem
Cælites, Lator, nimiùm profundas
Siſtit ad undas.
Qvid moras flumen facis hìc procellis?
Dicit Habsburgus; manibus gemellis
Se levans, Tectum Nive Numen orat,
Multus adorat.
Cælicum Myſtam bene ſuſpicatus
Ipſus Aſturcon ſtetit, & paratus,
Subjugi tergô, dicat ora frœnis,
Promptus habenis.
Candidum Solem comitatur Ales
Prima, ſuccedunt pietate Tales,
Poſteræ qvævis ad eburna Natæ,
Sceptra paratæ.
Regis hinc Primus tulit Ille Nomen,
Et tulit tantæ probitatis Omen:
Sernitur ſupplex Domino, levatur,
Cæſar amatur;
Inqve ſe Princeps pietate Totum
Attrahens Numen facit, ut Nepotum
Regium vertex Diadema tangat,
Jubila pangat!
Hìc datum Habsburgis Aqvilis videre,
Cynthium Velis Niveis habere,
Qvem colat Tantæ Sobolis Corona
Poplite prona;
Orbis Hic plùs, qvàm capitale Scutum:
Auſtrijs reddit Diadema *tutum*,
Regios, factos Sibi poſt amores,
Servat honores.

Eſtò, Bellonæ tumeant procellis,
Regna laſſentur tribulata bellis:
Auſtria eſt felix, cui fronde vivâ
Gemmat Oliva.
Innatet tabo trepidans Oënus,
Sordidet ripam ruber amne Mœnus,
Sic, ut egeſtis tumeant profundæ
Oſſibus Undæ:
Scuta cum Scutis, fera tela telis,
Miſceant hoſtes ſua vela velis:
Auſtriæ Mavors ſtat, ovátqve amœnis
Gloria Scenis.
Stabit & Scutô Niveô! Trophæa,
Qvæ ſatis nunqvam celebrent Lycea,
Deſtinans ſpondet Jovis æqva totis
Diphthera votis:
Nube Sol tectus, ſpecioſa gemma,
Auſtriæ fundans geniale Stemma,
Regijs juſſit radiare Zonis,
Atqve Coronis.
Et dabit poſthàc, Aqvilina Solem
Ales Habsburgi venerata Prolem
Semper ut cernat: CAROLINA amœnis
Pignora Scenis.

De Charitate Auſtriaco-Evchariſtica Cabalæ:

Illimem JESU CITHARAM Jovis expetit ALEs,
123. 304. 232. 358. 579. 116. *Summâ 1712.*
Hûic CITHARÆ doctam jungit Apollo *lyram.*
220. 207. 188. 365. 201. 531. *Summa 1712.*

* *Ad lyra (Votum:) conſonat Auſtriaco-Evchariſtica Charitati.*

CARO-

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA

Ab Auſtro provolans
Hyperduliâ Marianâ
Ad Solem in VIRGINE:
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS V.

Inſcriptio Aqvilæ: VIrgo TVos aCCenDIt aMores.

EXPOSITIO.

Cætera participant Solarem ſidera Lucem:
Soli ſola jubar *Virgo* dat, atqve *diem*.
In Sole eſt Virgo, Sol eſt in Virgine fulgens:
Alter ab alterius lumine lumen habet.
Huc Aqvilæ Auſtriacæ, visúmq; intendite! Lucis
Augmentum, *Auguſti*, nobile, Virgo parat.
Auguſti Menſis Sidus dabit: Auſtria in unam
Ut micet Auguſtam, Cæſareámqve Domum.

Elogium V.

Aqvilæ Auſtriacæ pupilla nævi impatiens
In Muliere amicta Sole, *Virgine Immaculata*.
Apoc: 12.

Oculi Aqvilini, jam occulimini!
Oculis ab occulendo dictis, & ductis,
Spectari amat, ſi tamen amat ſpectari,

 Virgo

Virgo in Sole, Sol in Virgine.
Induite Etymologiam, egetis tunicis;
Palpebrâ claritatem obducite, ut inducatis;
Protegite pupillam, ut lumini prospiciatis.
Ità suspici vult, nunqvam Suspecta,
Virgo *amicta Sole*, Sol Virgine.
Gestate Eam in oculis, *custodite ùt pupillam*:
Est nævi impatiens, est *sinè macula*.
Obnubantur oculi Aqvilarum,
Et maritentur lumini columbarum,
Ut *progenerent* semel *Aqvila Columbam*;
Neqve degenerabunt à Charitate, sed generabunt:
Qvia *pulchra est casta generatio cum claritate*; Sap: 4.
Erit partus iste altus, & Aqvilinus, si aptus, & columbinus.
Placent *Soli Justitia* in Virgine *oculi columbarum*: Cant. 1. & 4.
Placent Virgini in Sole oculi Aqvilarum;
Nam & Ipsa coloris est Aqvili:
Nolite me considerare, qvòd fusca sum. Cant: 1.
Si Virgo in Sole,
Nigricate pupillæ Aqvilinæ:
Nigra est, decoloravit Eam Sol; Cant: 1.
Si Sol in Virgine,
Candicate pupillæ Columbinæ:
Macula non est in Ea. Cant: 4.
Sideramini Alites siderum inqvilinæ,
Jam etiam columbæ astris inferuntur, & deferuntur:
Divinior Columba Spiritus Domini, Sum̃i Jovis fit bajula:
Illustravit Eam, dum obumbravit:
Illustravit Sole Virginem, dum obumbravit Virgine Solẽ.
Microcosmus sanè prodigiorum!
Spectatur in Virgine, dum reconditur
Clarissimum Mysterium.
Astra conspiravêre in Illam,
Vivunt compendiosè in hac Erigone:
Illic Phæbus purpurat: *Mulier amicta Sole*; Apoc: 12.
Illic

Illic Cynthia candicat: *Luna ſub pedibus Ejus.*
Illam Aſtra rediminunt: *In Capite Ejus Corona Stellarum.*
Huc columbinæ Aqvilæ, oculos adjicite:
Hìc Cœlum in Epitome.
Stellæ aliàs à Sole lucem participant:
Hoc Sidus Soli jubar communicat.
Lucem primam ab Eo hauſit *Lumen de Lumine*,
Soli Ipſi Increato diem præbuit;
Etiam ex Aurora dies naſcitur:
Qvem Stella, qva Solis rotam
Vincit decore, ac lumine,
Veniſſe terris nuntiat. *Eccl: in Hymn: Epiph:*
Si Nuncia eſt Illuſtriſſima,
Qvidnî Principalis Sereniſſimus?
Ampliâre Habsburgicarum Lucis Alitum
Domus Sereniſſima, & Auguſta!
Magna hinc Tibi Splendoris acceſſio:
Auſtria tota qvanta Mariana eſt;
Qvot Surculi Auſtriaci, tot Parthenij.
Etiam ſurculi inoculantur, & oculi nuncupantur:
Ut Sidus Iſtud ſpectent, & ad Illud ſpectent.
Hæc Virgo Vobis in luce, & oculis:
Tenet uſqveqvaqve oculos Veſtros;
Vos Eam in oculis fertis.
Pene hìc dixerim oculis captos,
Dum longè oculatiſſimos.
RUDOLPHUS I. Todmoſenſem *Matrem Lucis;*
ADALBERTUS I. Bingenſem *Auroram Vitæ*:
ALBERTUS II. Aqvisgranenſem *Maris Stellam*:
MAXIMILIANUS II. Brunenſem *Fontem Luminis*:
MATTHIAS I. Boleslavienſem *ùt Sol Electam*:
FERDINANDUS II. in Albo Monte *Pulchram ùt Luna*:
FERDINANDUS III. Paſſavienſe *Sidus beneficum*:
LEOPOLDUS Magnus Bötzenſem *Caſtrorum, an Aſtrorum? Aciem*:

CAROLUS Præful Czeftochovienfem *Cynofuram*:
ALBERTUS Archi-Dux in Afpero Colle
Aulam lucis fulgidam:
Aut fundant Bonis, aut Donis ornant.
Afcendes & CAROLE in Montem,
Montem Serratum:
Ut vicinior fis Aftris, conjunctior Aftro Virginis:
In Cellas Marianas cœlos contrahes,
Dum cœlum mutabis Tevtonum in Iberum.
Æmulos excitabis Cæli, terræqve Principes,
Principium ibi fundans Regni Hefperiæ,
Ubi Principium eft Regis Regum:
Per me Reges regnant.
Offic: B. V. ex Prov: 8.
Qvæ illic concentratio gemini Sideris, qvæ influentiæ?
Vel Te Aftrophilô Virgo adfcribetur Augufto,
Et Cæfareus hic menfis à *Sexto* Cæfare *Sextilis* audiet.
Qvis neget Aqvilis Auftriacis Virginem effe pupillam?
Stellæ non tantùm cælorum funt ocelli,
Sunt etiam Auftriæ:
Imò qvi orbis univerfi Luminaria magna referunt,
Metientes Sole Imperia Cæfares,
Solem in fefe conjungunt Virgini
Ter Secundâ conftellatione;
Neqvit vel Palladis noctuam latere tantus fulgor.
Pernovi tandem *novum* illud *fuper terram*: *Jer: 31.*
Qvid ità ad Virgineum Sidus Aqvilæ?
Solem alioqvin anhelant evolando,
Corpus devolando:
Utrumqve habent in Virgine: Solem Incarnatum.
Sunt Virgini in delicijs Campi Auftriaci:
Qvia *Dilecti* Ejus *Candidi*, *&* *Rubicundi.*
Sunt Ejus pulli Aqvilæ:
Nam dum Illa Solem parturit fub Tropico Capricorni,
Exoritur pariter Sidus Aqvilæ;
Qvàm aufpicatâ cum Cœlis conformitate
Biceps

Biceps Aqvila Carolina ſumet Coronæ primordia!
Audierit LEOPOLDUS M. Cæſar Marianus:
CAROLO hoc Principale analogatum attribuendum
Primordia ſumpſit in Cellis:
Niſi qvod Perſonæ damus, eſſet Familiæ;
Magni à RUDOLPHO Poſteri, omnes ſunt Mariani.
Ille S. Philippô Benitiô, & D. Albertô Magnô,
Domeſticis Conſcientiæ uſus Arbitris,
A Servo, & Prædicatore Deiparæ
Qvid aliud poterat, qvàm *Maris Stellam*,
Et in Ea Splendorem haurire?
A Sanctis Sanctitatem.
Nihil gravioris negotij egit, niſi invocatâ Matre
Boni Conſilij:
Annon hæc Aqvila flagrans ad Solem in Virgine?
Fratrem ſe Mariæ Servorũ vocitari *RUDOLPHUS* geſtit:
Ab *Ancilla Domini* Dominus Orbis condidicit famulatum.
Meruit enimverò à *Gratiâ plena* gratiæ plenitudinem:
Ut Hunc Fratrem Servorum
Romanum Monarcham agnoſceret Servus Servorum.
ALBERTUS II. Thronum erigit Mariæ,
Throno Numinis,
Eccleſiam ſic nuncupans Gamingenſem:
Ut reſideat ſemel, orbem beneficijs peragrans,
Luſtrans, & illuſtrans
In Solio Phœbus claris lucente Smaragdis; Ovid. 2. Met.
Dignus planè Cæſar Soliô à mundi Domina munerari.
Qvid Annales contraham in punctum,
Sæculorum Sphæras in Aqvilæ ocellum?
Unius ſatis eſt fulgida Te veſtigia terere,
Minimè calcare,
Magni Avi FERDINANDI III.
CAROLE Nepos Maxime:
Non alium Ille reſpicit Solem, qvàm in Virgine
Macularum experte, Immaculata.

 Hanc

Hanc Campis Auſtriæ Patronam præſtituit,
Ut à Spica Virginis *Campi Tui repleantur ubertate.* *Pſ:64.*
Feſtum *IMMACULATÆ* celebrius fecit
Aqvilinô omnino conceptu,
Cui nec Momus labem aſperſerit, niſi ſuam.
Jejuniô id præveniri jubet:
Qvi magnam Sui apud omnes famem cum fama reliqvit.
Vivit etiamnum in corde Pragæ Coloſſus,
Primarij Fori ornamentum, & Chori:
Ad qvem ſeu columbæ plangentes,
Seu Aqvilæ clangentes, etiam Infulatæ,
Mariana buccinant Sabbata:
In his *FERDINANDUM* aut Orpheum,
Aut Atlantem?
Atlantem non Urbis duntaxat, non Orbis portitorem,
Sed ultrà
Ejus, *Qvi mundum pugillô continet:*
Hymn: Eccleſiæ.
Ejus, qvæ comprehendit, *Qvem totus non capit Orbis.*
Hanc Tu cum Orbe geris in manu cordata,
Geſtas in corde munifico,
In amore Mariano non jam Comes Habsburgice,
Sed Archi-Dux Auſtriace,
CAROLE;
In Hac etiam *Acie Caſtrorum ordinata*
Inviĉtiſſime.
Cant: 6.
Non eges hìc Exemplis Patrum, pro Duce prævolas:
Amor addit Alas.
Adjice *oculos in amore Duces:*
Habent oculi Retinam, qvâ capias,
Tunicas, qvibus ornes,
Cilia, qvibus irradies,
Palpebras, qveis protegas
Cum Aqvilis Hanc Cæli Pupillam, labis neſciam.
Dices in Serrato monte:

Leva-

Levavi oculos meos in montes. Psal: 120.
Convertet & Illa:
Illos suos misericordes oculos;
Quia respexit. Lucæ 1.
Et ubi arma qvondam Divus suspendit Ignatius,
Ut *armaturam DEI* assumeret,
Tu Armamentarium reperies, & Propugnaculum:
Urbem refugij, Turrimqve munitam: Ex Offic: Immac:
Mille clypei pendent ex Ea,
Omnis armatura fortium. Cant: 4.
Ità Signa Tua à Signo Augusti erunt Augustissima,
A Maria de Victoria, Invictissima.

Ode IV.

Classicum ALBERTI I. Ave Maris Stella! Ante prælium intonantis; & FERDINANDI II., DEIPARAM, *suam* GENERALISSIMAM *vocitantis.*

1. Buccinam Thalia prome,
Pange classicum:
Tibijs nè molle come
Drama Musicum;
Lituos apta labello,
Hæc profundent sistra bello
Dulce Massicum.
2. Pallas ALBERTINA rexit
Orbis orbitam,
Qvando Marti spem retexit
Sortis abditam;

Tale carmen Musa clanges,
Hanc avenam Nympha tanges
Prorsus inclytam.

3. Austriæ periclitante
Ille præliô,
Mariano fudit antè
Vota Delio;
Solis hujus facta serva
Tota plausitat caterva
De Parelio.

4. Jámqve nos adversa castra
Marte lædere,
Sed levatur spes in Astra
Freta fœdere;
Grandis ingruit procella,
Æqvoris faveto *Stella*,
Bella cedere.

5. Sic secundis marcet Austris
Res Ottocari,
Est refertis parta plaustris
Præda Cæsari;
Austriæ favente sorte,
Hostium tument cohorte
Stagna Tænari.

6. Hinc Secundus FERDINANDUS
Mille floreas
Orbe totô nominandus
Fert adoreas:
Polemarcham consalutans,
Qvâ regente terra nutans
Nè qvid horreas.

7. *Generali* qvando gaudet
Matre Numinis,
Pace semper arma claudet
Plena luminis;

Nihil

Nihil hirtus Biſton audet,
Cæſar uſqveqvaqve plaudet
Abſqve terminis.

8. Eja Cynthij Catervæ
Flate buccinas!
Mentis exuet protervæ
Luna machinas;
Gnara Pindi penna ferve,
Tota Dignitas Minervæ
Læta concinas.

9. Magna CAROLUM juvabit
Pallas ætheris:
Cæſaris longè ſonabit
Nomen Exteris;
Stemma Fauſtus ampliabit,
Clariora perpetrabit
Ille Cæteris.

10. Si Gradivi fervet ignis
Et procacia,
Eſt Monarchæ præſtò Signis
Plena Gratiâ:
Inter hoſticas procellas
Suggeret *Maria Cellas*
Pro malacia.

De Hyperdulia Mariana Auſtriacæ Aqvilæ. Cabalæ:

PARTHENIO Hæc Volucris confidit Lumina SOLI:
353. 17. 652. 221. 300. 169. *Summa 1712.*
Largiter Hæc auge, ùt Sidera, VIRGO Potens!
302. 17. 213. 300. 189. 336. 345. *Summa 1712.*

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Zelô Fidei evolat ad Solem
Obnubilatum,
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS VI.

Symbolum :
Aqvila Soli inter Nubila occurrens,
& velut succurrens.

Inscriptio Soli: ArDor aLIt, LVCétqVe MagIs,
neC DefICIt VnqVaM.
Aqvilæ: SVCCVrrIt DoMIno.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Nubila non terrent Aqvilas, Solémqve tegendo
Affectum produnt, Stirps Aqvilina, Tuum.
Nec Soli officiunt, Aqvilis nec sidera tollunt,
Qvas per nubem, & per fulmina penna librat.
Sic Te, Relligione potens, dum nubila surgunt,
Justitiæ Soli, dum fera bella movent,
Sic prorsus Veri, Te, Numinis, Austria, cultrix,
Librat Apostolicæ Lucis avitus amor.
Regis Apostolici veniet Tibi, CAROLE, Nomen,
Zelator Fidei Tu qvoqve Clarus eris.

Elo-

Elogium VI.

Heus Aqvilæ!
Atri de terra aſcendunt Gigantes:
Solem impugnant Nubila,
Nec advolatis? nec ſuccurritis?
Injurioſam Luci Caliginem
Roſtris & ungvibus avertite,
Alis diſſipate;
Et mox ardent Aqvilarum fulmina,
Ut nebulas incinerent.
Eccleſia
Sancta, Catholica, Apoſtolica
Sola *Sol*, & *Una*;
Hic refulget *Lumen* de *Lumine*
In *ſplendoribus* æternitatis ante *Luciferum genitum*:
Nec umbris oppugnetur?
Et non accendatur Aqvilarum Auſtriacarum Zelus?
Qvas,
Si Natura pro Orbis Regione,
Gratia elegit pro Religione.
Audit PHILIPPUS II.
Auſtriacus Hiſpaniarum Rex, & clangit:
Si eveniret unqvam, ut Filius meus
Ab Eccleſia Vera deficeret,
Ligna, qvibus cremaretur, Ipſe ſubminiſtrarem;
Et ſuccenderet, ut fumoſam infidelitatis tædam
Extingveret. (diaria:
Empyreum ignem ungvibus raperet Ales felicius incen-
Nisi Diviniore flammâ Zelus Fidei arderet in Corde:
Qvô aſcendentia nubila in puram lucem reſolvunt,
Dum cæcutientes ad Religionis Solem tenebriones
Auſtriacæ illuminant Aqvilæ.
Multis ſolenne eſt, acrius certare pro focis,
Qvàm pro Aris:

M Auſtri-

Auſtriacorum eſt, Aris etiam Regna poſtponere;
Ad Eorum Domum veluti ad Aram, dum fugatur,
Fugit Religio.
Intremus FERDINANDI II. Palatium,
Auguſtum Zeli Sacrarium,
Et vox cælô digna, nec poſthumos celanda, reſonat:
Provincijs, Regnisqve meis renuntiabo libentiùs,
Qvàm ſtudio amplificandæ Fidei:
O! Auſtriaca Amplificatio!
Apoſtolica translatio!
Vox Heroë digna Chriſtianô!
Sed adhuc altiùs evolat:
Malle ſe pane, & aqvâ vitam trahere:
Qvid vilius aqvâ, qvid parabilius pane?
Sed altiùs!
Malle ſe cum Conjuge, ac Liberis.
Solô Scipione inſtructum, ire in exilium:
Malle ſe in fruſta concîdi, ac diſcerpi,
Qvàm injuriam DEO, Eccleſiæqve illatam perferre.
Hoc eſt, qvod inter ætatis noſtræ nubila
Tam Clara reddit Auſtriadûm Diademata.
Thaumaturgi Aqvilarum ſunt Splendores,
Premunt atratam erroribus noctem;
Et dum Solem aſpiciunt jugiter, irradiantur ſemper,
Et Orbem bubonem aut exoculant,
Aut ſalutari Fidei collyriô illuſtrant.
Cum Auſtriaca Aqvila, *Qvæ plumeſcit in nido Eccleſiæ,* *Auguſt: in lib. Conf.*
Etiam dum arma per Regiones circumfert,
Domeſtica peregrinatur Religio,
Semper tamen Vaticanæ inſiſtens Petræ.
Evolat etiam inter nubila
ALBERTUS II. Auſtriacus Imperator,
Ut obſcuratô in Domo Leonis Czechici Sole,
A funeſta affati Anſeris Pyra,
Adhærentem Boëmiæ fuliginem,
Lotis in Viva Apoſtolici Piſcatoris Aqva pennis,

Qvæ unica salit in Vitam æternam,
Obnubilatum serenet Solem.
Qvod eò præclariùs egit,
Qvò Clarior fuit Serenissimis Zeli Christiani radijs;
Ævi luce dignus!
Qvi in Auge, bienniô rerum gestarum Augustâ Luce,
Non unum Sæculum illustravit;
Aureô imbre Tres Illi Coronas Regnorum aurora pluit;
Plures pro meridie Imperij paravit;
Dum in Pannoniam Venit, Vidit, Vicit!
Ad splendores Ejus etiam Luna expalluit;
Rursúmqve Avitæ Religionis Phœbus splendere cæpit.
Principis Optimi mortem funestus Cometa præcessit,
Eandémqve Sol Ipse atratus in Eclipsi luxit.
Nec hôc tamen fatô
Funestatus est adeò Ecclesiæ Dies,
Ut longam videret Solis Eclipsim;
Ne Lumen deesset indeficiens,
Cœlum terris demisit
CAROLUM V.
Heroam Aqvilam;
Qvæ
DEO Duce, Zelô comite,
Mari undecies remensô,
Utrumqve pœne Orbem emensa,
Ea Soli Ecclesiæ dedit argumenta:
Ut vixisse CAROLUM gaudeat Universa:
Cujus Zelo cùm non sufficeret Horizon Evropæus,
Orbis Novi qvæsivit hemicyclum,
Imperator Apostolicus:
Pro DEO, & Ecclesia,
Factus Evropæus, Asiaticus, Africanus, Americanus,
Ut Orbis totus esset Carolinus.
Sic ubiqve釋 alternô fœdere conservant
Ecclesia Principem,
Princeps Ecclesiam.

M 2 Roma-

Romanum triumpha Capitolium!
Vaticana exultet Petra!
Totâ Chriſtiani Zeli Ætnâ ardebit
LEOPOLDUS in *CAROLO* Rege *Catholico*, & *Apoſtolico*,
Tutore Eccleſiæ, Imperatore.

Ode VI.

Aqvila pullos ſuos contra Draconem tuetur.

Alluditur ad illud Apoc: 12. v. 17. *Iratus eſt draco (Infidelitas) in Mulierem (Eccleſiam) & v. 14. Datæ ſunt Mulieri alæ duæ Aqvilæ magnæ. Nam qvô tempore Familia Ottomannica in damnum Chriſtianitatis emerſit, eôdem in protectionem, condita eſt Domus Habsburgo-Auſtriaca.*

Qvid tortuoſas conglomeras Draco
Infeſte ſpiras! & revolubili
Caudâ doloſam machinaris
Innocuis Aqvilis ruinam?
Qvid intumeſcit depile toxicô
Livente collum? deſine perfide:
Vanum minaris, qvando fata
Exitium capiti nocenti
Jam deſtinârunt. Noſceris impius,
Depone Larvam, noſceris, hactenus
Mentite vultum Veritatis.
Qvid dubitas? Aqvilæ revelant
Mentem nocendi tam malè prodigam.
O! Spes inanes! an ſimul improbe,
Dum Solis infeſtas amicas,
Bella moves violenta Phæbo?
Phlegræa ridet bella meridians
Titan in Auſtro, qvi Briareïos
Contemnit auſus, Martióſqve
Objicit intrepidus Lacertos.

Per

Per me trisulcas exere, vipera
Calcanda lingvas, exere! fulminans
Ales vibrabo rostra: lingvas
Retrahe dilanianda pestis.
Nôsti Cerastes, jam qvoties tuos
Ausus nefandos subruerim, Jovis
Sublimior terrâ volucris,
Et galeâ radians, & hastâ.
Nec te juvabunt cornua Cynthiæ,
Nec Thraciorum toxica dogmatum:
His incalescens si Sacratis
Christiadûm miniteris Aris
Audax ruinam; Vertice aheneô
Cristata, Zelô digrediar meô;
Et Tela fulminantis instar
Fida Jovis metuenda mittam.
Pridem trisulcis Ales inhospitum
Calcare plantis condidici probè
Taurum, per obstantes rigores,
Jonio-Arabiásqve gentes;
Et qvà Corinthus defluit, & mare
Diras procellis lugubrè Caspium
Despumat iras: Austriorum
Impulit huc Aqvilinus Ardor;
Arisqve cultus, tum reverentia
Soli Tri-Uni reddita, & improba
Discedere errorum caterva,
Et Pietas remeare jussa:
Sic stabit ingens Austriacæ Domûs
Nec terminandis Gloria sæculis,
Ignara Labi, qvam perenni
Relligio Pietate durat.
I Gloriosô tramite, qvô trahit
Virtus Parentum: Sidera, CAROLE,
Transcende Victor, & Parentis
Par animis Aqvilina Proles

Spe-

Specta irreflexô lumine Delij
Immota Lumen; prævius orbitam
Sulcavit illam ad sempiternæ
Alma Pater Prytanea laudis.
Virtute Patrum Prima stetit Fides,
Tutata Ferrô; Præsidiô Tuô
Durabit; ac per TE perennes
Auspiciô meliore bellans
Leget Triumphos; Sangvis, & Indoles
Hos spondent; ac hinc omine prosperô
Prêndes Coronas, Gloriæqve
Eximijs Titulis virefces.
Frustrà resistet bellua lividô
Dentata rictu. Tramite nobili
Ter Gloriosus pergis; in Te
Relligio rediviva stabit.
Qvid ominemur? Progeniem Polo
Gratam, Nepotes, & Diademata
Augebis: ingentes Tuorum
Auguriô præeunte Ceras.

De Zelo Religionis Austriacæ Aqvilæ.
Cabalæ:

Excordes Fidei bene Fulmina Vibrat in hostes:
537. 33. 52. 306. 392. 49. 349. Summa 1719.
Nempe hæc præ Aonidum Flumine Phœbus avet.
140. 67. 190. 334. 310. 415. 306. Summa 1718.

CARO-

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Fortitudine provolans ad Solem
in *LEONE:*

VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS VII.

Inscriptio Symboli: MagIs æstV aCCenDItVr.

EXPOSITIO.

Regia gens Aqvilæ, sunt Regia turma Leones,
Regum, & Regnorum consociando decus:
Sed magè cur Aqvilæ flagrant ad Signa Leonis?
Quò magìs Iste micat, dimicat Illa magìs;
Forte utrumq; genus: *fortem* magìs æmulus ignit
Fervor, fervorem mutuus æstus alit.

Elogium VII.
Aqvilæ Austriacæ cum Leone
Consortium.

Non bene convenit Aqvilæ cum Leone:
Et ideo optimè conveniunt.
Leone occidente in Astris, oritur Aqvila:
Neqveunt convenire in bona stella, bonæ Stellæ.
At qvia Pollucis instar, & Castoris
Alternant in Regia Siderum,
Optima hæc est conventio, amica constellatio:

 Ideo

Ideo Regnis præfulgent, & Regibus,
Ut figurent, si minùs ab astris influant, felicitatem.
Ex ungvibus, & pullis dignoscuntur,
Ut & in pullis regalis emicet indoles.
Viget utrumqve Sidus in inclyto Czechiæ Regno:
Veteribus Aqvila, nobis Leo in Signis prælucet.
Prælucet, inqvam, vel irretortô lumine:
Uterqve basilicô, & æthereô obtutu.
Et Aqvilæ in hoc climate occasum, Leonis ortus excepit;
Imò intercepit
Nunc & Leonibus Czechia triumphat, & Aqvilis:
Dum qvotqvot à *FERDINANDO I.* suscipit Reges,
Continuâ Austriacorum serie tot suscipit Cæsares:
Aqvilas in His meras, meros Leones:
Placet his conspicui in Austriæ Scuto Cruoris Purpura:
Et indè inita Consangvinitas.
Habet id Purpurata Austriadum Domus:
Ab Ipsamet ortum sumpsisse videtur Fortitudine.
Austria *Christianitatis Cor, & Clypeus* dicta;
In Alaudis Austriae.
Cor sedes, Clypeus tectum est Magnanimitatis.
Nè clypeo galea desit,
Scuto suo Gentilitio Galeritas,
Seu Alaudas primitus inservit: (nem,
Ad Galeatam, & Decumanam Julij Cæsaris alludens legio-
Qvæ Alaudarum nuncupabatur.
Avolate, licet, volaticæ nomenclaturæ!
Fortiora suppetunt, qvibus insistamus.
LEOPOLDUS Virtuosus
Leopold: II. sub Clem: III.
Campum expandit Fortitudinis:
Qvi ad Aconem Syriæ, Legionem in robore suo
Alaudarum præfetulit,
Jam Romanus facinore, nondum titulô:
Dúmqve hostium ubertim pro Fide fudit sangvinem,
Paratus Suum,

Se

Se totum aſperſô cruore purpuravit, & poſteros:
Niſi qvòd candidum pectus,
Et tegmen balteus integeret;
Indè bicoloribus Campis ceſsêre Alaudæ:
Aqvilæ cum Leonibus ſucceſsêre.
Acie ſuâ Aqvilæ adumbrant Minervam,
Leones robore Bellonam,
Qvàm bellè colludunt!
Utrumqve hoc Numen in unam coaleſcit Palladem.
Deſudet jam Jovis cerebrum, ut Pallas prodeat Auſtriaca:
Aqvilina, & Leonina!
Aqvila rupes incolit (digna his incîdi)
In qvercu reqvieſcit (Sacrata Jovi)
Fulmina bajulat (laurum merita)
In Saxo roſtra acuit (actura Periclem)
Draconibus colluctatur (melioribus nata æmulis)
Vivit triumphis:
Fortiùs, qvò duriùs;
Qvid enim?
Romana eſt.
Romanorum eſt fortia agere, & dura pati.
Hoc idem Auſtriacum: & indè imperant.
Non unus illis Albertus cognomentô *Fortis*:
Qvot Archi-Duces, tot Fortes:
Nec imbellem progenerant Aqvilæ.
A cunis Heroës ſunt,
In faſcijs adhuc Hercules agunt;
(Si tamen unqvam in faſcijs, præter illas,
Qvas Zodiacus Solis ſubminiſtrat)
Et qvidnî? Aqvilini utpote pulli:
Solis molem ferre à teneris didicêre.
Longè terris ampliorem.
En Aqvilæ fœtus Phœbum fert,
Æneas Anchiſem,
Parvus adultum:
O *Non*

Non secùs Herois grandia fert Soboles.
Qvàm grandia?
Sphæram Orbis, Pomum Imperij.
Tres primi ab Austro Cæsares, Aureæ velut Alaudæ,
Bonis Avibus Auream auspicantes Posteris Fortunam:
Sublime, & Sidereum,
Qvia Herculeum, fundavêre Genus;
Qvod desumpta ab Hercule Symbola declarant.
CAROLUS V. PLUS ULTRA Alcidem progressus:
Post vindicatam ferrô Germaniam,
Qvem Pontificiô accepit Oraculô,
Maximi, & Fortissimi Titulum,
Magnis transscripsit Nepotibus;
Exemplô I. Cæsaris
(Qvod dedisset Ipse, si præcessisset)
Venit, Vidit, Vicit!
Qvid, inqvam, Vicit?
Injuriam CAROLI infero Fortitudini,
Plusqvam humanæ:
Non Vicit:
Antiqventur vestigia Julij:
Veni, inqvit, *Vidi, DEUS Vicit.*
Hic Achilles, hoc Argumentum Fortissimi:
Fortitudo mea, & Laus mea Dominus. *Exod: 15.*
Divina mehercle Austriæ Fortitudo!
Jovis nimirum Alites à Jove armantur,
Jovem & amant, & armant.
Ab ungviculis nutriuntur Victorijs:
Dum, velut Achilles Leonum medullâ,
Ità Illæ primùm Matris,
Tum Martis sangvine victitant:
Pulli ejus lambunt Sangvinem. *Job: 3.9.*
Assvevit sangvini Scutum Austriacum.
Sed major ejus Fortitudo in servando suorum cruore,
Qvàm fundendo alieno.

Capi-

Capiant CAROLI, Reges *Franciſcos*,
Sternant *Alberti*, Cæſares *Adolphos*:
Fortitudo hæc Heroica, nondum Auſtriaca.
Hæc Diphthera Carolina:
Malle ſe unum Chriſtianum ſervare,
Qvàm mille barbarorum trucidare.
Carol: V. poſt Tunet: Victor:
Hìc Vir, hìc potior Virtus!
Qvàm qvòd tres Orbis partes Ejus victorijs intremuerint,
Amplitudine decreverint:
Qvòd Orbem vel Nomine impleverit.
Iſtud fortiſſimum: Vicit Fortiſſimum, Seipſum.
Hoc nimirum eſt, *Fortia agere.*
Nec minùs glorioſum: *Dura pati.*
ALBERTUS II. minùs videatur Secundus,
Niſi *Fortuna, viris invida fortibus*, Fortem probâſſet.
E tot ſuorum, minimè ſuorum, inſidijs, & ſeditionibus
Magìs, qvàm è cruore hoſtico,
Titulum *Fortis* eliqvavit.
Invictiſſime Cæſarum: *Tu nè cede malis*,
Ut repetat Maro: *Arma, Virúmqve*!
Adverſa res ſunt, qvæ declarant Virum;
Epict: apud Arian: lib: 1. c. 44.
Aqvilam fulmina.
Nec mirum eſt, in tranqvillitate non concuti;
Sen: Ep: 66.
Illud mirâre:
Ibi extolli aliqvem, ubi omnes deprimuntur:
Ibi ſtare, ubi omnes jacent.
Iſtud enimverò Auſtriacum!
Qvid metuant? ubi Unus Eorum pro exercitu eſt.
FRIDERICUS Pulcher Imperator
In æmulante conflictu
Ludovici Bavari
Encelados qvosqve, geminos ſimul, & ternos
(Nec Hercules contra duos)
Victrice fundit, & confundit dexterâ;

 Aci-

Aciem ipſam ſuſtinet, & *agit*:
Penè Omnia ſolus, partes omnes FRIDERICUS obit.
P. Melch. Guttw: in Poem:
Tales, ac tanti Auſtriaci!
Contra Eos nec mors prævalet:
Qvam tot cæſis hoſtium placârunt victimis;
Vivunt etiamnum univerſi:
Fortem non frangit mors efferа. *Greg. Brunel.*
Vivunt adhuc, & omnes in uno CAROLO.
Vivit Ille *Virtute Patrum*,
Vivunt Patres Virtute Illius!
Renovâre Aqvila Auſtriaca:
Virtus unita Fortior!
Princeps hic Leonum erit, & Aqvilarum,
Leo, & Aqvila Principum:
Ad Cujus rugitũ, & clangorem adverſa corruent agmina,
Fortia aget, dura feret,
In ipſa Aurora Heſperiæ;
Qvid adulta dabit dies?
Phoſphorum Heſpero ſociabit.
In ipſo Cæſareo buccinabit ortu:

FortItVDo CVM ConſtantIa!

Qvid fiet in meridie?
Orientale Imperium Occidentali conjungetur:
Qvò Biceps Aqvila reſpicit.
O! Alpha Archi-Ducum, Supreme *Carolorum*:
Cum CAROLO I. & M.
Muros hoſtiles precibus dirues,
Saxa exercitibus in aqvas diſtillabis:
Nam *Fortitudo* Tua, *&* *Laus* Tua *Dominus*.
Adſit *MATTHIÆ* Cæſaris Sors & Votum:
Leo ſis robore, mente Aqvila!

Pæan

Pæan Apollineus

Fortitudinis Leopoldinæ Encomiasticus: Carolinæ præſagus.

Seu

Prodigioſi Triumphi à Leopoldo Magno in Pannonia relati, ab ariete bellico, & cornu Lunæ Ottomannicæ ad Viennam confracto: qvando SERENISSIMI CAROLI Genethlia, erant Hungarica de Turcis Epinicia.

Annô 1685.

Poëma.

Jámqve Aries funeſta dabat diſcrimina terris:
Hìc Mars armatur ſignis, hìc Martius urget
Prælia, principium faciens, ubi meta furoris
Odrysij ponenda fuit; dum clara Viennæ
Mœnia communi cum Luna Biſtone cornu
Impetit, ut columen Romani ſubruat orbis.
Sed palmæ aſſvetis armatus Apollo ſagittis,
Qvem graphicô paſſim comitatur Syrmate Pæan,
Immiſſam exarmat rabiem, lunaria frangit
Cornua: ſic Aqvilæ, ſic condidicêre Leones.
Hìc fuit Auſtriaci radix ſinè fine trophæi.
Hæc Clio modulare! humiles qvin ite Camœnæ,
Ite leves ſtellæ, qvando ipſe affulget Apollo.
Vos animi cœlo inſerti, qvi *Sole* patrâſtis
Digna *Duplô*, Muſarum umbris affundite lumen.
Jam ſeſe Auſtriacis, aſpectu turbida, terris
Thracica barbaries infuderat, agmine tantô,
Attonito qvantum vix unqvam conſtitit orbi;
Vel greſſu tremuêre poli, curvata fremebant
Arva, lacertoſæ penè impatientia molis.
Jam minitabundis immania caſtra catervis

P Accele-

Accelerant: clivóqve urbis, vallîqve per orbem
Incubuêre, diem mole eripientia terris:
Dum pulsô fulgere ambit Thrax Cynthia Phœbô.
Obſedêre vias, ſi qvà vel ſvavior auræ
Temperies recipi valeat, vitæve trahendæ
Fautura obſeſſis annona, premente Gradivô:
Ut famis, aut peſtis rabies, cumulúsqve malorum,
Arjetibus tantis qvaſſatam funeret urbem.
Noctè, diéqve inſtant operis: pars valla tuendo
Obducit; pyrijs pars imbribus, atqve procellis
Impulit hoſti ignem, balliſtarúmqve boatu
Præcipitant muros, currenti ut pervia turmæ
Oſtia pandat, iter validæ ruptura phalangi.
Vimineô pars faſce volat, cannâqve paluſtri
Congeſtis refluas undis æqvare lacunas.
Pars furijs agitata ſtygis, fremitúqve cicutæ,
In muros ventoſa ruit: velut impete cœcô
Dum rapitur Caurus: dúmve intentata cavernis
Vox reſilit, nemorúmve jugis impingitur imber.
Pars hoſtili inhians prædæ, pecudúmqve ſaginis
Finitimos populatur agros, terrísqve coæqvat
Adſita tecta, fugâ lapſis viduata colonis.
Pars foſſis intenta ſpecus molitur, & antra,
Qvêis terrámqve cavet, munimentóqve propinqvet.
Primanorum unus, qvem cruda medulla leænæ
Paverat, à teneris nutritum lacte ferinô,
(Barizen trux lingva vocat) necis omine ſprètô,
Debiliore locô fortè ad cava mænia repens
Sulphure confectô tentat glomerare ruinas,
Ut larium vicina leves ejectet in auras:
Suceſſu at torpente cadit rea victima lethi.
Dum tanta Auſtriacis à dextris, atqve ſiniſtris,
A tergo, ante oculos, gravidi diſcrimina belli
Objiciuntur, adeſt terror, fibrásqve coarctat,
Atras finitimis nubes depingit, amaror

Gut-

Guttura deſiccat, cruor in præcordia curſans
Membra gelat, pallent dubijs ſingultibus ora,
Extremámqve putant orbi impendêre ruinam.
Sed caſu qvôcunqve, metu qvôcunqve repreſſô,
Invictus Titanis honor ſe ſe erigit, æthram
Suſpicit: & vanas cenſens adversùs Olympum,
Enceladi licèt, atqve Gygis, ſinè viribus iras,
Firmiùs impetui jubet adverſarier Urbem.
Rugatur polus, irrugit balliſta furore,
Pulvereæ nubes denſantur, ſtringitur enſis,
Ignis in Odryſios vomitur, dat buccina ſignum,
Excurrêre viri; prima hìc confuſio Thracum,
Sangvinis eluvies prima. Aſt hæc fulgetra tantùm:
Fulmina conſpicies. Subitò latus occupat unum
Tevtonibus collecta manus, volat ocyùs Ales
Imperij, Lechicásqve trahit de colle propinqvo
Jam maturantes Aqvilas, aciémqve moventes;
Hinc atqve indè faces pugnæ, tragicíſqve cometæ.
Biſtonibus viſi tantos jecêre pavores,
Tantum in corda gelu, ſparſis ut Thracia caſtris,
Attonitis animis, diſcinctô Martis amictu,
Egerit acta fugam; fuga jam dux unica vitæ:
Effugium plantas acuit, timor addidit alas.
Qvà data porta, ruunt: metus exarmaverat omnes.
Qvid faciat Tevto? qvid victor Apollinis enſis?
Qvid Lechicæ turmæ? non congreſſura ſeqvuntur
Agmina, ſed ferrô pavidi cervicibus hoſtis
Incuſſura necem. Nullus ſpectacula Phæbus
Tanta tulit, nullus tam vaſta fluenta cruoris.
Altera pars lævam campi, pars altera dextram
Corripit in lucum; globus hinc fugit, indè phalanges
Se ſe proripiunt: qvæ vos dementia cepit,
(Fervidior ſumptis Elieſes viribus infit)
Biſtonij Athletæ, qvæ vos dementia cepit?
Siſtite! ſi manes hodie, Ditíſqve petenda

 Atria,

Atria, nè saltèm cæsis impunè petantur.
Illa acies, oculis qvæ debellaverat orbem,
Illa acies oblita sui, cervísne jugetur,
Aut leporum gregibus? qvantas his viribus oras
Jam nôstis cessisse: viros vos esse pudebit;
Sistite! sed surdis canitur. Jam Tevtonis ensis,
Sarmaticis mistus frameis, putris imbre cruoris
Arva rigat, Scythicísqve serit cervicibus agros.
Effusus cataclysmus erat jam sangvinis: Ister
Purpureas miratur aqvas: qvid purpura? dixit,
Purpura me fluvijs Regem dare jura notabit;
An magìs Austriacos modò consectabere Campos,
Puniceos niveis undis miscendo colores?
Hæc ait: & solitô deflexit in æqvora cursu.
Principium hìc luctis fuerat, qvas Luna parabat
Soli: sed qvantò majora pericula, tantò
Altiùs assurgens acqvirit gloria pondus.
Hinc raptæ repedare plagæ, remeare dehaustæ
Urbes, atqve Arces, qvas Delia Biston ademit.
Depopulata fuit Sarvan, succussa Patocki
Mænia, contremuit Titul, suppressa Dubitza:
Sonna ruit, subjecit Onoth se Thracibus armis;
Arrava non ultrà valuit, Regétzve tueri
Patria signa; levem cum Butzin porrigit herbam
Valpo: qvid faciant? dum flexilis abjicit hastam
Agria, dum validæ turrita cacumina Budæ
Auratam ostentant pro belli stigmate lunam;
Quid faciant? Evropæis metus incubat arvis.
Sed relevátqve, refértqve diem, lethalibus umbris
Ablatis *Sol Duplus*, abit nocturna pavorum
Turba comes: furor, atq; tremor, qvas sustulit Urbes
Deserit, & Magni Victoris subjicit armis.
Hìc Aries Phryxeus erat, cui vellera dempsit
Herculeum robur. Quisquis dein aurea prenset
Vellera, in Austriacis nôrit fulgere viretis,

Cum

Cum qvibus Hesperios Heros conjunxerat hortos.
Hìc vernos agitare dies Victoria cæpit:
Auctáqve Pannonias dum sese extendit in oras,
Crevit in immensum; parit & Sclavonia palmas,
Et latè extentos fert Transsylvania ramos:
Dat qvoqve victrices revocata Croatia frondes;
Impigra nec deerat famulari Servia sertô:
Ipsáqve inumbratur palmari Bosnia fructu;
Unica Palma fuit, qvæ frondibus ambijt orbem,
Nè dicam, implevit; qvæ Cyri vitis ad instar,
Mandanes gremiô effusæ, non effera regna,
Agrestémve Asiam, sed vasto germine cultam
Terruit Evropam: nisì terror amabilis esset.
Una inqvam, non multa fuit: dum forte perenni
Continuata, brevi mandavit sæcula scenæ.
Sustulit indè Agriam; sed in altum sustulit, aptam
Sideribus jungi. Regalem cominus Albam
Respicit; & vidisse, fuit vicisse. Coloczam
Obruit, atqve Siclos; nunqvam feliciùs illa,
Qvàm ruerit, steterat. Fidesqve, Sibsqve subhastat
Nunc Vaciam; recipit Zolnok; modò porigit herbam
Præsidium Vivarini; nunc arma supinat
Cernua Cæsareis Vicegradum, & Possega, turmis.
O! hastæ Bellonæ agiles! ô! herba salubris!
Qvid geminas Varadini Arces, qvid inanè Canischam
Indice tam nudô memorem? dum pangere dignè
Non licet. En! sese Segedinum, en! ingerit Actom
Austriacis ultro manibus: seu fortiùs illas
In pugnum, sive in palmam Mars Romule stringas.
Qvid Simonthornam, qvid inexpugnabile castri
Prodigium Mongatsch audentes cerno? vererer
Promere: Atlanteos tentant ornare (sed isto
Musa metrô reptas, hìc filo cedis, & erras:
Nîl onus Heroi est) dic malim: ornare lacertos.
Hem sinè figmento Atlantem! qvæ brachia Regum,

Qvæ portenta humeris! augeſce ô! nobile pondus.
Eja triumphales, Romana Propago, Coronæ,
Et qvidqvid redimita gerit Bellona trophæi,
Et qvidqvid galeata metunt Epinicia Serti,
In Diadema unum migrate! Heroës in unum
Omnes Heroum commigravêre Gigantem.
Hìc Aqvilarum acies, hìc tota medulla Leonum eſt;
Vel Leopoldini, per ſæcula cuncta, Leonem
Nominis auſpicium referet: modò collige robur!
Velleris hìc Phryxei Aries, Tibi CAROLE, pulchrùm
Sternitur (Heſperij ſunt hæc inſignia Regis)
Aureáqve in cenſum deponent Vellera. Perge
Porrò Leoninis, Aqvilinis perge qvadrigis!
Sol & eris: perge auſpicijs inſtare Paternis:
Dum Phæbeorum plenè exantlare laborum
Zodiacum detur! Superis Tua Signa coruſcent
A Signis, donec totum illuſtraveris orbem.
Imminue Imperium Lunæ, radióſqve revelle,
Pulsâ nocte, feris vera infer lumina terris:
Ut decreſcat enim Phœbe, vel creſcat: ut abdat
Cornua, vel perdat: CAROLINO à lumine pendet.

De FORTITUDINE Auſtriacæ AQVILÆ Cabalæ:

Edomat audentes AQVILARUM Stemma Leones,
190. 445. 611. 256. 210. Summa 1712.
Excelſo confert Fulmina prompta Jovi.
473. 284. 306. 381. 268. Summa 1712.

CARO-

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Temperantiâ evolat ad *Solem*
In linea Ecliptica.
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS VIII.

Inſcriptio Soli: - - - - CVrrIt
ContentVs MeDIô. *Claud: de 4. Conſ: Honor:*
Aqvilæ: VesCItur, at MoDICô.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Contentus Mediô: curſum glomerando recurſu,
Nunqvam è Zodiaci limite Phæbus abit.
Sic, licèt alta petat, Mediô ſe continet iſtô
Dux avium, Phœbo facta gemella ſuo;
Veſcitur, at Modicô:* tenui Jovis armiger herbâ
Victitat, & ſtabili Sole cibata viget.
Hæc Genus Habsburgi: nunqvam licèt infima ſpernat,
Summa gerat; Medium Sobrietate tenet.
Æſtibus in Solis nullô unqvam fluctuat æſtu:
Temperiem ſuperæ Nobilitatis habet.

* *Jovis Aqvila, ſic dicta, herbis vivit.*

Elogium VIII.

A *Linea Ecliptica*, *Via* Solis, & *Regia*,
Sol, Lucis Orbita, non exorbitat:
Nec excedit, nec deficit, etiam dum deficit,
Medium non deſerit unqvam. *Emman: Theſaur:*
Si dici poteſt
Sol flammarum Oceanus,

 Inter

Inter geminos Tropicos, ùt Littora, ſe continet,
Zonis ſemper præcinctus;
Nec tamen Torrida, nec Frigida intemperant
Indeflexam Solis Temperiem:
Qvam à Cælo ſereno combibit PULLUS AQVILINUS
A *Jove* cognominatus, *Picinel: l. 4. c. 8.*
Dum ſub auroram rore, modicô liqvore;
Et herbis paſcitur virentibus
In Spem Solis propediem orituri:
Deinceps
Non epulis ſaturare famem, non fontibus ullis
Aſſvetus prohibere ſitim: ſed purior illum
Solis fervor alit - -
Idem ibid: ex Claudian:
Digna Ales,
Qvæ perpetim in cælo fulgeat ad *Æqvatorem*,
Ob *Modicum* in *Medio.*
In Virtutum Cælo
MEDIUM
Ut Sol occupat *Temperantia*, nunqvam exçentrica;
Ab Hac AQVILÆ ſunt *Terreſtres*, & *Caleſtes*
In *Modico*, & *Medio*,
ARCHI-DUCES HABSBURGO-AUSTRIACI.
Reduco Siparium:
Mecænates Domi, Martes Belli,
Majeſtate Auguſti, Clementiâ Conſtantini,
Famâ Honorij, Geſtis Caroli Magni,
Qvanta Nomina!
Sunt Lycurgi, & Pericles Abſtinentiâ,
Frugalitate Platones, & Socrates,
Sobrietate Julij, & Epaminondæ:
Tantæ ſunt *Temperantia*!
Qvos
Ad faſtigiata cum Aqvilis Gloriæ culmina
Pediſeqvus Virtutum Honor evexit citra faſtum,
A *Solis Via* non aberrant, *excentrici* nunqvam,

In

In *Medio* ſemper:
Cum *Jovis* Aqvila veſcuntur *Modicô.*
RUDOLPHO I. in ferculum Regale rapa agreſtis,
ALBERTO I. & II. in prandium cæna ſufficiebat:
Extra hanc nunqvam bibebant,
Intrà eam vini modicum aqvâ temperabant,
Semper Sereniſſimi:
FRIDERICUS IV. aurâ, & Sole vivere,
Ex Aqvila fieri Avis Paradiſiaca cupiebat.
Optâſſet, Sibi præceptum: *Nè comedas;* Gen: 2. 17.
Maluit Uxorem ſterilem, qvàm Vinoſam.
MAXIMILIANUS I.
Imperator Maximus,
Patris Pacifici Filius, Avi Ferrei Nepos,
Cæſar Aureus,
Princeps Temperantiſſimus,
Pro Cupedijs hôc ſatiabatur Oraculô:
Menſuram tene, & reſpice;
Uſqve ad vitæ exceſſum exceſſit nunqvam.
CAROLUS V.
Ad uncias, in Orbiculo libellæ,
Propè dimenſus eſt cibum,
Orbem toties emenſus!
Ità abſtinendo ſe vicit, Qui utrumqve vicit Orbem.
Nec plura de *Modico*:
In Orbita *Temperantiæ* circumagitur Auſtriacus Orbis,
Cum Orbe *Aqvilæ* exorbitant nunqvam:
In hoc Virtutis Cardinalis cardine vertitur
Domus Auſtriaca, nunqvam evertenda.
Abſtinentia, Sobrietas, Pudicitia, (qvæ;
Temperantiæ Habsburgicæ aut ſunt prodromæ, aut pediſe-
Ter auſpicata Regia, cui hæc Virtutum Trias famulatur.
Habet qvidem Hæc etiam Hercules, & Ulyſſes,
Non tamen Polyphagos, nec Pamphagos.
Nemo hìc Parthus, nemo Marcus Antonius,

R Non

Non Tiberius, Biberius:
Non Nero, merô madidus.
Auſtriaci ſunt *JOVIS AQVILÆ*:
Solis fervor alit.
SERENISSIME CAROLE:
Narratur & Priſci Catonis *Horat: l. 3. Carm:*
Sæpe merô caluiſſe Virtus. *De Catone minor.*
Sic virtus in vitium, à Catone abijt Cato,
A Majore minor:
Et Julius Cæſar factus Cenſor
Anti-Catonibus
Geminis Libris, unâ libellâ
In Exceſſu defectum ponderavit,
Et inventus eſt Minor, Temperantiæ *minùs habens*,
Cùm ultra *Medium*, & *Modicum* plus haberet.
Non ſic degenerant *Jovis Alites*:
LEOPOLDINI etiam Pulli, *inediâ Veſtrâ* *Plin: l. 10. c. 3.*
Lunam pallere feciſtis Ottomannicam;
Et dum
Natis in uſum lætitiæ Scyphis
Pugnare Thracum eſt: *Horat:*
Certô Experimentô, an miraculô?
Solâ Aqvâ Thracicum merum in ſangvinem vertiſtis,
Dum Lymphâ Lymphaticam à pallore Lunam
Erubeſcere toties feciſtis.
Hìc Cardo Portam repreſſit;
Dúmqve unicum adhuc in Pannonia habet
Gradum Belgradum,
Bellatura SERENITATIS TUÆ Temperantia
A Belis Faciet planè retrogadam.
Qvod, & plura Summæ Moderationis Principi *Ungariæ Regibus.*
Ipſe Phœbus geniali metrô præſagit.

Ode

Ode VII.

Blandæ Mnemosynes Pignora blandula,
Qvæ plectrô Austriadûm perpete Sydera
Augustè canitis, Chromaticis breves
Phonascis date ferias!
Vox omnis tacitô gutture diffluat,
Ori pnevmaticas tollite tibias,
Vates Threïcij carminis artifex
Dum crispat sua barbita.
Audiftísne Deæ? pulsat eburneam
Phœbus Vaticidô pollice nerviam,
Et blandô recreat jam modulamine,
Qvà latè patet, Austrius,
Orbem; dulcifluis carmen amabile
Nervis qvadruplicat; Musicus avia
Accentus nemora, & lustra feraria
Demulcet resonabili
Metrô. Hinc Armenicis stat Leo saltibus
Excitus, rabiem dentibus asperam
Phœbææ citharæ gratia mitigat;
Irarum indomitas aper
Componit scapulas; Marmaricis propè
Terris ad modulos Pardalis advolat,
Ac ursum Calabris de regionibus
Pacant Nablia Cynthij.
En! ad molle melos nobilis Alitum
Regina aureolis advolat ocyùs
Pennis, & radijs candida Delij
Phœbi delicium capit.
Mulcetur placidè pectine garrulô
Titanis; fidibus temperat Austrias
Connexis Aqvilas, qvæ Medium tenent
Comis fronte supercilî.
Tam cellas Volucres Filia gratiæ,

Princeps Imperij, congregat Auſtria!
Et qveîs ultra Abylas Heſperias datum eſt,
Metáſqve Herculeas, levi
Pennas remigiô laurigeras licet
Per cœli medium tollere, qvæ tamen
Hærent in Medio, non violabili
Votô ſemper amabiles.
Nôrunt, Sacrilegâ lege licentiæ,
Qvî ludat patrijs perfida Regibus
Fortuna: Hæ ſimiles ſunt ſibi proſperâ,
Adversâqve potentiâ
Sortis; Qvàm variet cerea lubricæ
Semper Biga Deæ, non ſtabili rotâ
Elatos ſolitæ flectere vertices,
Jam dudum bene conſcia:
Non effertur, amat Sidereis Domus
Qvamvìs Laureolis Summa, Modeſtiæ
Vallem: nam Auſtriacis Alitibus datum eſt,
Scandant Eſſeda qvamlibèt,
Extolli minimè; hinc candida civium
Lucrantur faciles pectora, Principum
Felices cumulant fœdera, Gloriæ
Augmentant Diademata.
Seû conſtans tumidæ ventilet ægida
Bellonæ rabies, ſeû ſua Jupiter
Atrox arma vibret, ſub labaro poli
Tuti ſtant: *Moderatio*
Infractam Auſtriacæ Progeniem Domûs
In Saxum ſolidat; vis adamantina
Conſervat trabeas, qvæ toties erant
Hoſtis Sangvine Nobiles;
Majorum hinc Series dives honoribus
Orbem nobilitat, Magnificum jubar
In tot ſceptrigeris Principibus nitet,
Lucet pulchra *Serenitas*.

Non-

Non unqvam tamen hæc, celſior omnibus,
Inflatur tumidis Gloria purpuris
Siſtens in Medio: tanta Modeſtia
Eſt Heroibus Auſtrijs!
Non Hos Tevtonici qvadra Vitellii,
Nec turgens Thyadũ, aut amphora Mænadũ,
Nec turbat Patrij Sigma tricongii
Aſſvetos Medio Duces;
Nunqvam pes Bromij Patris in amphora
Heroi Auſtriaco lubricus hæſitat,
Tela Habsburgiacos nec Cythereïa
Nôrunt tangere Principes.
Novit Sobrietas nobilis hoſpita,
Morúmqve integritas, atqve Modeſtia,
Majeſtas placidô cincta choragiô
Nôrunt Auſtriadûm Domum:
Qvævis ingreditur, nec pavidô gradu,
Qvamvìs Regia ſint hìc penetralia,
Virtutum: facili ſed Moderatio
Cultu præſidet omnibus.
Hæres Auſtriacæ, CAROLE, Gloriæ,
Orbis Delicium: non Aqvilæ vias
Deflectis Patrias, tramite perpetim
Virtutum mediô volas.
Hínc in Te Charites omnibus imperant,
Nulli non placidè: ſubdita ſic rapis
In Te corda, Cor ut ſubdita TE ſuum
Credant, Illáqve TU Tuum.
Hinc Magnetica Vis diceris Inclytæ
Stirpis, qvæ trahet & Sceptra Bohemiæ,
Junctis Heſperiæ, & Pannoniæ Thronis,
Orbem qvin trahet integrum;
Pomúmqve Imperij dum ſimul attrahes,
Pacis Palladium figere noveris:
Nî fors, qvalem Aqvilæ Temperie metunt,
Belli Laurea Te vocet.

Ter Fauſtis Aqvilis Imperio feres
Labenti auxilium: TE Duce, Caucaſo
Stabit par; Oleas magnificis vehes
Bigis Pacis Haruſpicas;
Et nutu facilis dum geminum Tuis
Subſternes Trabeis, fauſtior Hercule,
Orbem, ac Oceanum: Temperie audies:
SEMPER VICTOR amabilis.
Seu pacem revehas, ſic Mediator es;
Seu pacis medium prælia detones,
Punctum Cæſarea tangis in orbita;
Virtus in medio emicat.

De TEMPERANTIA Auſtriacæ AQVILÆ Cabalæ:

TEMPERIES AQVILÆ mortalem frenat Orexim,
384. 306. 316. 232. 474. *Summa 1712.*
Et TRINO ſolùm vivere SOLE petit.
205. 179. 390. 499. 265. 174. *Summa 1712.*

CARO-

CAROLUS.
ARCHI-DUX
AQVILA
Provolat *Prudentiâ* ad Solem
in *Meridie:*

VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS IX.

Subſcriptio: AD soLIVM hoC AqVILæ!
PLenæ hIC sVnt LVMIne seDes.

EXPOSITIO.

Semper amat Solem, vaſtôq; reqvirit in Orbe,
At magìs in *Media* Stirps Aqvilina *Die.*
Nempe dies *media* eſt numerô *bis* prædita *ſextô*:
Hunc Aqvilæ captant, hunc in amore tenent.
Hic numerus *Phœbi* eſt: indè añuus, indè diurnus,
Zodiaco, ac horis ponit uterqve modum.
Hôc *plenô* numerô, hâc plenâ PRUDENTIA Luce
Signatur: nullâ limpiditate carens.
Bis Sexta exoriens LEOPOLDO CAROLE Proles,
Bis Sextum pariter * Nominis omen habes.
Eléctô * *bis Sexta dies* TE CAROLE plaudet:
Bis Sextus, ſolij primulus annus erit. * *12. Octob: Elect: Imp:*
Plenũ agitas numerũ: Tua ſed PRUDENTIA longè
Plenior eſt numeri ſorte: *Merúsqve dies*!

* *Carolus juxta Cabalam* 444.
Qvi numerus ità poſitus 4.
4.
4.
Facit 12.

Elogium IX.

Auſtriacarum Aqvilarum Ortus in jugi Meridie, in perpetua Auge Providentiæ, & Sapientiæ.

Solium Solis, meridies eſt:
Ibi Celſiſſimus intitulatur, & Sereniſſimus.
Si tamen meridiari in throno poteſt,
Qvi omnia, & omnibus proſpicit
Mundi oculus.
Nec enim umbras tum amat lucis comites,
Qvietis Duces,
Dum Celſior orbi præſidet.
Tales ſunt oculi ſceptris inſerti:
Reſpiciunt, diſpiciunt, proſpiciunt,
Præcedentia, præſentia, imminentia.
Si ulla; Auſtriacorum ſceptra ità ſunt oculata:
Argos referunt centoculos.
Odit umbras Prudentiæ meridies,
Velum tamen amat
Myſteriorum, Secretorum, Conſiliorum.
Duplici paſſim Providentia gaudet lumine,
Sed clausô alterô in Myſterijs, apertô alterô in Oraculis:
Luminari alterô diei patente, alterô noctis latente.
Ità collimant ad ſcopum, qvem tenent, Habsburgici:
Alterum cum ſagittarijs oculum claudunt,
Ut meliùs tangant.
Unus eſt diei ocellus,
Una Auſtriæ pupula,
Mundum diſpiciens ſemper, deſpiciens nunqvam.
Imò minimè pupula:
Ab ortu adultum eſt nacta meridiem,
Laudibus provehitur uſqve ad Solem.
Hôc ultra Solem:

Qvòd

Qvòd aut nunqvam orta videatur
Aſtræa hæc Sereniſſima,
Aut nunqvam paſſura occaſum:
Ità in perpetuo eſt meridie,
Luce meridianâ clarior.
Imò & in Auge:
Dum conſtanter obtinet Solſtitium Imperij,
Et gubernantis Prudentiæ.
Solſtitium, inqvam, æſtivum,
Cum diei, & æſtûs pondere, cum luminis plenitudine.
Regredieris CAROLE Auguſtiſſimus!
Solſtitiale Sidus provocabit;
Cæſarei Menſes conſeqventur:
Julius cum Leone, Auguſtus cum Virgine;
Illud Aſtrum Boëmia, Iſtud Hungaria ſuggeret.
Regredieris ad Auſtrum, ſive Meridiem!
Ardebunt Te Aqvilæ meridiantem:
Aderit meridies, dum vel orieris ab Heſperia.
Cujus numerum *Ter qvartum*,
CAROLIQVE *commenſuratum* Nomini,
Et Hora, & Dies Electionis,
Et Annus in calculum vocabit.
Hora erit, ut Aqvilam capias,
(Qvanqvam magis in Illa ad coronas captaberis)
Qvæ nunc extra meridiei æqvilibrium clangit:
Nondum venit hora mea. *Joan. 2. 4.*
In Te plenum naſcetur Evropæ lumen,
Tecum meridiabimur.
Habent id Auſtriaci Principes:
Poſteri ſunt Prædeceſſorum Epitome.
Illorum ſinguli lumen edidêre ſuum:
Tu plenô gaudebis Tuô, & Tuorum.
Amat hoc Prudentia:
Exemplis illa acuitur, & Hiſtorijs.
Hæc Tua ab ungviculis:

Qvi *Virtuti Patrum* insistis, & plenitudini.
Suspexit Austria ALBERTOS II. *Sapientes*,
MAXIMILIANOS II. *Omnilingves*,
RUDOLPHOS II. *Acres*:
Tu Secundæ hujus Triados Synopsis,
In omnibus eris *Ter Secundus.*
Nisì qvòd Primatum tenebis,
Qvem semper Austriaci:
In Providentia, & Sapientia,
Musis, & Pallade.
Nec LEOPOLDO I. nec JOSEPHO I.
Futurus posterior,
Numerum licèt Senum obtinueris:
Qvandoqvidem meridies lucis primordiô non erit inferior.
Providentia Austriaca
Acrior est Aqvilâ, Apolline Sapientior;
Qvantâ Minervâ Regna peperit, & conservavit!
Qvô Lydiô hostes, & amicos probavit!
Qvâ amussi æqvum, & iniqvum discrevit!
Qvâ dioptrâ prospera, & adversa dispexit!
Qvâ libellâ Majestati Clementiam miscuit!
Miraculum est Prudentiæ!
Sed qvid ego meridiei facem adjicio?
Miraculum esset,
Nisì hìc non rarum, at qvotidianum.
Qvis immensas pervestiget Virtutes Patrum?
Mensuram tamen in cunctis observantes,
Qvibus Prudentia Sol est, & Archi-Dux?
Ad numeros suos Musas redigit *ALBERTUS*;
Sed angustias patitur, qvòd Novenariô stringantur:
Tibi omnes Domesticæ.
Micro-cosmum Gentium
Omnilingvis agit *MAXIMILIANUS*,
Et lingvas pro radijs cum Sole spargit;
Tu Evropam loqveris.

RU-

RUDOLPHUS Salomon Boëmiæ prædicatur,
Nec Sabæi desunt admiratores;
Tu Imperiô nascente Nestoream spirabis peritiam.
Aqvila vires in præda tollenda prius explorat:
Qvid valeant humeri, qvid ferre recuset?
Nè deploret perditas, imploret alienas:
Librat, & evolat.
Consilium Herodoti jungens Industriæ:
Aggredere tardus agenda, aggressus age constans. Herod: l. 7.
Hæc Tua prima Diphthera Prudentiæ Coronandæ,
Sol ab ortu Serenissime,
In Auge eris Augustissimus
CAROLUS VI.
Cum *SIGISMUNDO II.* Archi-Duce
Inter Leonem, & Libram Phœbum ages:
Fortiter intendens, sed perpendens;
Libras, & evolas:
Aciei Martiæ aciem Aqvilinam,
Ensi Sceptrum oculatum socians,
Fortitudini Prudentiam.
Nunqvam Sol fortior, qvàm in meridie:
Nunqvam Soligena, Jovis armigera, tutior.
Extendes has geminas alas, *Aqvila magnarum Alarum*; Ezech: 17.
Sub umbra Alarum Tuarum meridiari licebit, Psal: 16.
Et conqviescere.
Imò Sol oriens, in ortum prospicies,
Et pulsâ Lunari caligine,
Illuc etiam Austrum, & meridiem protendes:
Fortitudine, & Constantiâ.
Carolinis Solibus affulge Pater Luminum!
Stat pari procedere passu
Æstuantem hunc meridiem, & merum diem:
Fortem, & Constantem:
Ut Lux ejus, sit lux Firmamenti,

Lux perpetua ! Votum eſt unum omnium:
At extra Miſſam;
Cum meridie nunqvam Umbras videat
Occaſûs Comites.

Ode VIII.

Aqvilinæ Providentiæ Literatus Character:

Seu FRIDERICI IV., & RUDOLPHI II. Cæſarum Symbolicum Dictamen literis A. E. I. O. V. Et ADSIT conſignatum.

A Domino Salus In Tribulatione.
Auſtriæ Eſt Imperare Orbi Univerſo.

Cadmi nigellæ cedite Filiæ,
Mutæ papyri cedite Tulliæ:
Aurata qvantumvis ſagacis
Sepia Vos, Aqvilæ, notaret:
Non eſtis altis apta volatibus
Putris Minervæ pulla cadavera:
Non eſtis aularum Camillæ,
Sed ſteriles trabeis lituræ.
Nè tange Pallas pallida Regias,
Tædet vel Ipſas tangere Palladem:
Non aſteriſcis hìc, ſed Aſtris,
Aureus in Solio character
Eſt exarandus. Talia ſtupeus
Effudit Arcas, qvò placeat Midæ
Auræ, vel auri: nè Camillæ
Pieridum, Sobolésqve Phœbi
Referte greſſum, nè trepidâ fugam
Captate plantâ: Vos decus unicum,
Vos gemma Regnorum, atqve Regum,
Vos Populi moderamen eſtis.

Decet,

Decet, Minervam ut parturiant Joves,
Ut qvi Caput ſunt, ſint cerebri locus:
Qvi tesqva, qvi campos gubernant,
Plùs hominum juga, plùs ſeipſos
Frænare nôrint. Literulæ docent.
Ite ad RUDOLPHOS, qvos Patriæ Joves
Bohema compellare tellus
Svevit, ibi reqviem legetis,
Ibi favores. Pacificas qvoqve
Ad FRIDERICI tendite purpuras:
Vos Ille gazis ponderabit,
Vos reluet xenijs Darij.
Licèt ſonetis teſſerulas leves,
Prudentiæ eſtis norma, Scientiæ
Forma: omne vobis Vaticana
Bibliotheca refert volumen.
Tandem teretis Cæſareos lares,
Qveîs floreatis plùs, thymiamate
Qvàm plaudat aut Hybla, aut Hymettus,
Penſilis aut Babylonis hortus.
Ibi erigetis pectora Nymphulæ,
Vatem induentes: *A Domino Salus*
In Turbine affulget; notate
ADSIT, acuti apices notate!
Prudentia hæc eſt Cælica Principum,
Rebus nefaſtis fauſta parœmia:
Fiduciæ innixam ſupernæ
A Domino tribui *ſalutem.*
Vocaliores pingite lingulæ
Spem FRIDERICI Cæſaris: *Auſtriæ*
Eſt Imperare Orbi Univerſo;
Sic poſitum, placitúmqve cœlo eſt.
Spopondit æqvus Jupiter Auſtriæ:
Huîc finis expers Imperium dabo;
Sic, teſte, Romanis, Marone,
Cæſaribus modulatur Axis.

Sic *FRIDERICI* tessera personat,
Vocalium auspex: qvæ *TIBI, CAROLE*,
Binâ IO! Vocali recantat,
Tres in AVE redigens, salutat.
Ah! Erue Istis Omina Vocibus,
Ac Edoma Illis Omnia Viribus,
Qvas æthra, qvas *Virtus* secundat!
Rursus AVE, vel IO! canemus.
Sint fusca plebes literæ, at Aulicæ
Sunt Regiarum: Literulæ placent.
Et Literæ jam, & Literati,
Et comitatus Apollo Musis,
Dum SEXTE terras *CAROLE* proteges,
Sacrari amabunt Cæsareâ manu,
Altéqve amari. Túte Pindum,
Tu tenues trutinas Camœnas:
Scientiarum Tu basis omnium,
Lingvarum amussis: non opus est Tibi
Audire subjectas per aures,
Ore alijs famulante fari,
Qvod Qvintus in Se *CAROLUS* arguit;
Plùs Noster ultrà! non populi modò
Sed Literatorum Monarcha est,
Est Stephanoma Scientiarum.

De PRUDENTIA Austriacæ AQVILÆ Cabalæ:

Sidereis si plena Oculis *Prudentia* splendet,
292. 225. 372. 499. 324. *Summa 1712.*
Solarem Hanc *AQVILAM suggerit Ezechiel.
276. 52. 331. 498. 555. *Summa 1712.*

* *Plenam oculis Ezech: 1. 18.*

CARO.

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA
Evolat *Juſtitiâ* ad Solem
In *Æqvatore*, & *Libra.*

VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS X.

Inſcriptio Soli: NoCtes æqVIs CoMpenſo DIebVs.
Aqvilæ: LaVros, & fVLMIna DICtat.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Dum Sol Juſtitiâ noctéſqve, diéſqve coæqvat,
  Atqve Æqvatoris linea tacta micat:
Tum properate Duces pennati ſeminis: æqvũ
  Ut diſcernatis, diſcite ad hocce jubar.
Indè *Aries* fulget, (qvando æqvi-noctia librat
  Arbiter Aſtrorum Phœbus) & indè *Libra.*
Fert Aries *reprobis* bellum, fert vellera *rectis*
  Aurea; cæleſtis Libra *cuiqve ſuum.*
Hinc terræ autumnant, hinc ſubdita climata ver-(nant;
  Juſtitiâ florent, fructificántqve Throni.
Auſtria Juſtitiam ſiqvidem florere dediſti,
  Te Jus efflorens fructificare dabit.
Flore, & Fructifica, juſtæ inſtans, CAROLE, cauſæ!
  Qvi cum Sideribus ſingula facta libras.

Elogium X.

Jam Orbis credit DEUM vivere in Auſtriacis,
Dum teſſerariam DEI virtutem
JUSTITIAM,
Orbe non ſemel exulem,
In Auſtriaco Cœlo admiratur Domeſticam.
Inter litigioſa mundi nubila,
In alarum æqvipondio pendet Aqvila,
Et nè oculorum Tyndarides obliqventur,
Geminos rectè in Unam librat Aſtræam;
Et Libram invenit in Æqvatore.
Hic Sol Inqvilinus Juſtitiæ Libellam
Accurat ad Æqvitatis decempedam.
Principes etiam Auſtriaci
Qvidqvid pro DEO, Patria, Populo deliberant,
Faciunt ad Libram;
Qvibus Pars Hæreditatis eſt Juſtitia:
Aliena pro ſuis habent, ut ſervent;
Sua pro alienis, ut diſtribuant;
Dant animum DEO, homini operam:
Cuiqve qvod ſuum eſt, Sibi nihil;
Nocent nemini, proſunt omnibus.
Æqvâ FERDINANDEÆ *Juſtitiæ*, & *Pietatis* Bilance,
Juſtâ *Conſilij*, & *Induſtriæ* LEOPOLDINÆ ſtaterâ,
Accuratâ *Amoris*, & *Timoris* JOSEPHINI libellâ,
Æqvô pondere momentant omnia, ponderant ſingula.
Neqve mellis ſvavitas præponderat,
Neqve aculei ſeveritas excedit.
Familiares omnibus, ſingulares nulli,
Æqvè miſeros audiunt, ac felices.
Sive cauſas Religionis, ſive negotia Majeſtatis,
Sive Qviritum poſtulata, ſive ſupplicantium Codicillos,
Togata, aut ſagata tractet Aqvila Auſtriaca,
Mentis

Mentis Magnæ oculis dispicit omnia,
Minimè abortiva sacratioris Astræa filia.
Nempe Themis, firmóqve nitens Prudentia tectô,
Austriacos illustrat Avos, ornátqve Nepotes;
Qvid æqvius, qvàm DEO dare, qvod DEI est?
Hìc Justitia assurgit par ipsi Cælo,
Ubi Austriacô sese attollit subselliô.
Vernant Fasces venustiùs,
Dum in DEUM geruntur æqviùs.
Habet Numas Suos Austria, (tas,
Qvorum nomina à Posteris adoranda leget æqva posteri-
Qvæ Aris sunt incisa:
Si dati, & accepti rationes pensaverit ad libellam,
Stupebit: qvid egerit pro DEO hæreditaria Pietas.
Qvot Basilica Religionis stant documenta!
Ad Memnonij delubri invidiam,
Qvæ Austriacæ in Superos Magnificentiæ sunt Encomia;
At sinamus tantisper Religionis Basilicas,
Dum Serenissimum cuivis patet Æqvitatis Sacrarium:
In hoc Areopago qvisqvis umbram qværit,
Solem ex Æqvatore centimanus deturbare contendit.
Procul ab hac Ara Superstitio illa exulat,
Qvæ cœco respectui in vanum litat.
Nulla virtus, qvæ non deceat Principem,
Nulla, qvæ non ornet;
Sola Justitia Principes facit:
Hæc est, qvâ purpura à centone secernitur;
Sinè qva nè Jupiter qvidem rectè imperare valet.
Justitia Orbis est Cynosura:
Austria Areopagitarum est Regula;
Politico Morali sunt Synonyma:
Principem obtinere *Austriacum*,
Et Principem nancisci *Justum*;
Australium Signorum Prima est Astræa,
Austriadum Princeps virtus est Justitia.

Nunqvam tulit Orbis majora,
Qvàm ab Auſtriacis Juſtitiæ documenta.

RUDOLPHUS I.

Juſtitiæ cultor, rigidi Servator honeſti,
Æqvitatis Tutor, & Reſtitutor, ſeverus Juſtitiæ Adminiſtrator
Audijt ab Imperij tuba.
Nunqvam in hoſtem ſtrinxit bipennem,
Niſi conſuluiſſet Æqvitatis Bilancem.

ALBERTUS II.

Qvi unô Juſtitiæ oculô in Hungariæ,
Alterô vigilavit in Bohemiæ Regno:
Ut promptiùs
Debitas Æqvitati partiretur vigilias,
Pro Imperio
Tertium in votis habebat Oculum.
Per Juſtitiam firmari Solium
MAXIMILIANI II. eſt Oraculum.
Maxima hæc Aqvila
Nominis ſui auſpicium magnitudine ſuâ adæqvavit,
Qvando librata in Auſtriaco Areopago
Maxima rerum momenta
Ad Æqvatoris lucem bene digeſta,
Æqviſſimè ſemper coronavit:
Pluribus, qvàm tribus Dignus Coronis,
Qvas necdum exactô unô annô, exactis Imperiô
Omnibus Imperij hoſtibus,
Non eripuit, ſed accepit.
Fallitur, qvi geminô Polô autumat orbem rotari;
Tribus digitis appendit Orbem,
Appendit in ſtatera Juſtiſſimus DEUS;
Miraris Auſtriacos utroqve glorioſos ſtare in Orbe?
Et Orbem pendêre ab Auſtriacis?
Sunt in Æqvatore,
Eorúmqve eſt Characteriſtica:
Honeſtè vivere, alterum non lædere, ſuum cuiqve tribuere.
Etiam inæqvalia Patriæ membra, Pupilli, Juſtitiæ pupilla,
Æqva-

Æqvalem reperiunt ſedem in Auſtriaca Juſtitiæ Libra.
Unde non habet, qvod metuat Auſtriæ,
Et Aſtrææ Domus,
Ultores injuſtitiæ Rhadamantos,
Nec ultrices injuriæ Nemeſes;
Auſtriadûm Aqvilæ nidificant ad Æqvatorem:
Hinc nunqvam Eas gens ulla impunè laceſſit.
Sol omnibus æqvè:
Auſtriadûm Aqvila nulli vult iniqvè;
Auſtriacæ Clementiæ pulchrô fœdere Juſtitiam maritavit
Aut Natura, aut Religio.
Jura, Fides ubi nunc? *Ovidius.*
Auſtria, Auſtriorum Regia, Regum Auguſtale,
Eſt Illa,
Qvæ ad Judicum Aras Aſtræam revocavit ab Aſtris,
Qvando legum jura, injurijs temporum collapſa,
Novis legibus erexit.
Has æqva poſteritas lege in
CAROLO V. Maximo:
Non Illô melior qvisqvam, nec amantior æqvi; *Ovid. l. 1. Metam.*
Hinc *amatus* ab omnibus unus,
Et *intaminatis fulſit honoribus*, *Horatius.*
(Qvos æqva Themis cingit in Coronas)
Qvia Unus erat omnibus,
Omnibus omnia,
Ab Oriente ad Occidentem
Metiebatur ſingula, æqvabat omnia.
Nempe
Æqvale omnibus caput tenet Cæleſtis Aqvila,
Ubiqve æqva, nullibi non in Æqvatore.
Si lubet, cœcutiens Livor, Solem conſule.
Qvod ſtupuit ſubinde Orbis Unus.
ALbertI perpenDICVLVM; *Symbolum.*
Hoc Orbis uterqve admirabitur

In
CAROLO
Magni LEOPOLDI Filio:
Æqva dignoſcet.
Triumphabis CAROLE *Cultor Sanctiſſime legum,* *Mart.*
Tuæ ſunt ab Aſtræa faſciæ, & Faſces Auſtriaci.
Qvisqvis hactenus ad Regni Tribunal ivit Auſtriacus,
Ivit aureus,
De auro tamen decerpens nihil:
Judex honeſtum prætulit Utili. *Horatius.*
Hoc *Carolino* nomini addit pondus, addit pretium.
Novit, qvid moneant leges, qvid Curia mandet, *Juvenalis.*
Nec munera curat; *Virgilius.*
Suum cuiqve tribuit.
Et miraris Heſperia, qvòd Suum petat?
Aqvila in Æqvatore Triumphat.
Non ſinè augurio:
In Juſtitia regnabit Rex.
Inſcribe Fama Turribus:
Et erit opus Juſtitiæ Pax.
Et Salus, & Pax niveis reviſet
Oppida Bigis.

Epos.

Juſtitiâ firmatur Solium Auſtriacum.

Qvò Tua Te Virtus? Tua qvò Domus Auſtria tandem
Immenſum protendit iter? nónne Inclyta pridem
Te rapuit terris, celsóqve æqvavit Olympo
Juſtitiæ Præſes? ſic eſt: famulantur honores
Virtuti, meritíſqve comes fortuna Qvadrigis
Æqva Aſtræophilam fulgentibus invehit aſtris.
Qvin poſtqvam redijt cælis Aſtræa, reliqvit
RUDOLPHO librare ſuâ æqvi pondera lance,

To-

Totáqve Posteritas per tot jam sæcula tutè
Commissam tenet; hinc Justi pietásqve, fidésqve,
Dos Regum Austriacis cognata Heroibus: indè
Tam placidè Archi-Ducum Ter amœna renidet in Ore
Majestas, meritísqve suos dispensat amores,
Et pœnas sociata Themi: Hæc justissima Natis
Imperium sinè fine vehit, venerandáqve dextris
Sceptra tulit, Fasces auxit; Diademata Regum
Multiplicata dedit; sic mundi fœdera constant;
Terra colit Divos: placidam qvòd flentibus aram,
Et miseris tutum statuant peramanter asylum.
Hoc Aqvilis natura dedit, qvas Austria gignit,
Stratos erigere, & pressos genialibus Alis
Vel recreare supinatos, vel ad Astra levare;
Parcere subjectis, & debellare superbos.
Est suus Austriacis Aqvilis amor; indè favores:
Est qvoqve Justitiæ pulchrum decus! indè rigores:
Hinc temerè in Themidem grassantes fulmine sternunt:
Indè parant meritis lauros; in utrumqve paratæ.
Rarò Regum aliàs simul unâ Sede morantur
Majestas, & Amor: tamen almô fœdere sese
Junxêre Austriacis; qvô Regnis Regna maritant,
Et Superos, hominésqve trahunt; disjecta procellis
Belli Regna, suis tot jam celebrata Triumphis,
Summittunt Sceptris, distorta mucronibus æqvant.
Hoc Rhodanus, Scaldis, Rhenus, Garumna susurris,
Eridanúsqve, & Arar, tumidus qvoqve Mosa procellis
Testantur, qvi grande caput substernere docti
Austriacis Aqvilis, qveîs æqvus militat æther.
Et qvoties Bellona suô Lunatica fastu,
Fortunæ fidens temere, deriserat arma
Cæsaris Austriaci! cui pòst Rhamnusia risum
In lacrymas vertit, sannísqve immiscuit ignes,
Ut jaceat raptis miserùm lacerata Triumphis.
Justis confisæ causis per tela, per ignes
Laurigeræ volitant, per strata cadavera pennis

 Palmi-

Palmiferis Aqvilæ, cantantibus omen alaudis,
Despiciunt hostes, & qvas sublimè volantes
Vidimus, has pulchris seqvitur Victoria signis.
Austria stat, nutare neqvit, qvam Libra retentat;
Utqve polis fultus geminis Adamantinus Orbis
Stat, Libræ geminô sic stat polus Austrius Orbe.
Stat Domus Austriadum stanti se libret uterqve
Æqvè Orbis: dedit Hæc cælo, dedit Ista Gradivo,
Et Musis, cunctísqve dedit mortalibus æqvum.
Est Themis obstetrix, qvando nascuntur in Orbem
Archi-Duces: Tanta hinc portenta stupescit
Justitiæ, dum mox Majoribus Æmula ab Ortu
Cogitur admirans tellus spectare Nepotum.
Vix vidit CAROLUM, Superi! qvàm CAROLUS inqvit,
Arbiter æqvus erit: dextrâ complexus utrumqve
Oceanum, Rhodopen transcendet, Juráqve Mundo
Solis ab occasu, Solis dictabit ad Ortum:
Sic Themis Austriacis designat Sceptra Coronis.
Sic Astræa, procul terrestri nuper ab Orbe
Pulsa, redux cælo, revocatáqve rursus ab Astris
Justitiâ Austriadûm, cupidéqve domestica facta:
Méqve, meámqve, inqvit, servat Domus Ista Stateram.

De JUSTITIA Austriacæ AQVILÆ Alitis Cæsarei Cabalæ:

JUSTITIÆ Hic Princeps *Phæbeô* tramite gaudet;
523. 20. 347. 180. 325. 317. Summa 1712.
Contendet *Rectâ Justus* ad Astra *Viâ*.
347. 189. 689. 5. 272. 310. Summa 1712.

CARO.

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA

Provolat *Comitate*, & *Clementiâ*
Ad Solem in Ortu:

VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS XI.

Subscriptio Symboli: CLeMens arrIDet pVrpVra soLIs.

EXPOSITIO.

Gratius est nunqvam lumen, qvàm Solis in Ortu:
 Dum placidus leni dexteritate micat.
Adventantem avium mox turba canora salutat:
 Tunc rebus pretium redditur, atqve nitor.
Nec Summæ volucrum Titania lumina, qvando
 Æstuat, arrident: lenis Apollo places.
Non secùs Austriacæ addictas Clementia gentes
 Stirpi innata magìs colligat, atqve magìs.
Carole, qvam vultu præfers, affabilis illa
 Gratia, prompta suo corda catenat hero.
Sic *Patrum Virtute* volas, Sol imò resurges:
 Qvi non jam populi Dux, sed amoris eris.
Nomine cor gestas, gestas hanc Carole laudem:
 Insimul hinc Aqvilis corda, jugúmqve rapis.

Elogium XI.

An Aqvilæ Habsburgicæ ab Ortu ſuo,
A Sole ſuo plus Majeſtatis participent, qvàm Comitatis?
Paradoxum Apollineum.

Sol eſt mundi Cor:
Fovet, & favet,
Vivificat, & lætificat univerſa.
Sed minor æſtus, major Amor:
Gratior eſt, dum lenior, qvàm dum plenior.
In Ortu jam maturus, non tamen gravis:
Non eſt in eo *omne principium grave.*
Miſcet lenitati Majeſtatem:
Roſcidus indè, & roſeus ad gratiam,
Dum oritur, occidua qvæqve,
Et nocte ſepulta reſuſcitat.
Rores aſpergit floribus, Calorem indit coloribus,
Opem operis, lucem lucis;
Animam animatis, & inanimis,
Hoſpes amœniſſimus.
Si Cor eſt, qvidnî ametur?
Citra Majeſtatis diſpendium.
Et Auſtria Habsburgica Cor Chriſtianitatis eſt,
Per qvam reſpirat, cum qva conſpirat
Evropæ Vita.
Amoris & Illa Sedes: qvia Clementiæ;
Oceanus luminis: dum Majeſtatis.
Hic *in una Sede morantur Majeſtas, & Amor*:
Enimverò præter morem, more tamen maximè receptô,
Præeſt Populis, communicatâ cælitus poteſtate:
Sed trahit pronos, non ſupinos, innatâ lenitate.
Biceps Ejus Aqvila non captat muſcas, plena Gravitatis:
Sed ſupportat etiam trochilos, abundans Comitate.

Præ-

Prædam in altum effert victrici ungve,
Cum Magnificentia:
Sed alijs partitur alitibus, cum Munificentia.
Ad Solem Regales probat partus, cum Majeſtate:
Sed fovet etiam ſangvine, cum Svavitate.
Auſtriadum hunc Orientem
Caput gentium dicerem, nisì Cor eſſe mallet:
Amat amari.
Cum Sole paſſim noſcitur, dum naſcitur,
Clementiſſimus audire mavult, qvàm Auguſtiſſimus;
Alter titulus poplites ſuccutit uſqve ad ſolum:
Alter corda erigit uſqve ad ſolium.
Divinius licèt qvidpiam habeat, & ultra humanum,
Mavult tamen haberi Humaniſſimus.
Indè primum Boëmis dedit Regem
RUDOLPHUM III. Mitem;
Indè primum Hiſpanis *PHILIPPUM*,
Alterum Titum,
Delicias generis humani indigitatum.
Prodeunt ab hoc Clementiæ ortu
Non æſtuante, ſed relaxante,
HENRICI Manſveti, *GUILIELMI Aulici*,
FRIDERICI Liberales, *ALBERTI Affabiles*;
Ambiguúmqve mundo faciunt:
An Domus hæc Invictiſſima ſit
A devincendo, an à devinciendo?
An Majeſtate plùs regnet, an Clementiâ?
RUDOLPHI I. Virtutem non iterare,
A Virtute foret recedere.
Etiam Soles redeunt, nec moleſti;
Saltèm in ortu: qvi ab Ipſo eſt.
Principum fuit Clementiſſimus,
Et Princeps Clementiæ; (nem.
Facilis ad remiſſionem, ſi reluctantes faciles ad demiſſio-
Qvem nè pœniteret unqvam deliqviſſe per Clementiam,
Nunqvam in illam deliqvit.

Z *Pend*

Penè oblitum Majeſtatis reddebat Humanitas.

Czerw: Piet: Auſtr: l. 1. c. 24.

Etiam irâ commotus ſpirabat Manſvetudinem.

Clementiâ, & Comitate morum infra Auguſtum;

Imò ſupra:

Cùm maximè Principes demiſſione ſui emineant.

Joan: Bufferet in Floſc: Hiſt:

Tremere ad Majeſtatem, nec mutire
Imperij Principes, Regúmqve Legati.
Ipſe verò trepidationem feſtivô excitare ſale, aut ſopire;
Cujus tantum habuit,
Qvantum Evropæ condiendæ ſufficeret ad Sapientiam.
Felicitate Auguſto, Bonitate Trajano,
Pietate Antonio, Frugalitate Curiô,
Integritate Fabritio, Fortitudine Horatio
Comparandus meritò Heros, & Cæſar,

Joan: Fugger in Spec: Honor: Dom: Auſtr:

Niſi foret incomparabilis.
Qvalis radix, talis ſtirps, tales ſurculi,
Talis Arbor Genealogica.
Expreſſerat ſeditioſa ſuorum Tiſiphone
Ab ALBERTO obſidionem,
Obſidio geminas ſuperinduxit jugulo Erynnes:
Famem, & enſem.
Diſcrimen præſentiſſimum extorſit pœnitudinem:
Illa vel coacta veniam non expreſſit, ſed elicuit.
Oculatis ad propria commoda oculos adjecit
FERDINANDUS I.
Ab Argo, vel Gygis anulo mutuatos;
Nec minuta eſt, aut mutilata pygmæa Fidelitas,
Qvin beneficijs crevit in Enceladum.
Rus imbelle, & refractarium
In FERDINANDI II. offendit Clementiam,
Trochilus in Aqvilam:
Sed obviantis ad inſtar;
Obviare Ille malo voluit, literâ, promiſſis, Charite,
Cùm valeret, ferrô, minis, & Marte.

Et

Et qvæ rea agebatur, læſa petebatur,
Advocata facta eſt, pro Judice, Clementia.
Ità cùm ſummi ſint Archi-Duces,
Non abhorrent ab infimis;
Hâc ſibi dote conciliant Regna in dotem,
Dum Orientes agunt leniſſimos, Aqvilas ſupportantes.
Reſpirium proliciunt, non ſuſpiria.
Sacra hìc omnia, non ſaxa:
Inter ſacrum tamen, & ſaxum, relinqvitur Paradoxum:
An Auſtriaca Majeſtas altior, an Comitas demiſſior?
Sed non opus cum Jano priora reſpicere.
Eſt hodiedum in CAROLO Clementiſſimo,
Ad qvod præcurrentia longè ſecula redeant.
Stat Ille pro Eccleſia, CLEMENTE XI. præſidente;
Duos nacti ſumus Clementes, ſub uno Nomine.
Natura, Virtus, Gratia,
In Eo conſpiravêre ad Comitatem.
Affabilis omnibus, magnes eſt omnium.
Imis etiam ſe ſe inclinat;
Si ullus tamen apud Ipſum imus eſt:
Hinc omnes habet profùndiſſimè inclinatos.
Sinum etiam egenis aperit, qvibus dudum Cor;
Dextram & ijs porrigit, qvi veſtigia deſvaviantur.
Facili aure, & oculô hilari:
Qvibus capitur, & capit pectora;
Hôc unô durior, qvòd corda auferat,
Dum ſubjecta qvæqve in prædicatum erumpunt:
Archi-Dux Noſter Sereniſſime!
Neſcio, qvô pactô, magìs eos commovet: *Noſter*,
Qvàm *Sereniſſime*.
Penè dixerim, qvod vix ſentire auſim:
Majeſtas Auſtriaca, ùt ùt tanta,
Palmam defert Comitati:
Ipſi præplacet Majeſtati terminus *Noſtri*,
Titulô *Auguſtiſſimi*.

 Qvid

Qvid ità?
Deniqve hìc summa est Encomiorum:
CAROLUS Est totus *Cor* & *Laus*.

Ode IX.

Acroama Hæreditariæ Austriacorum

Comitati, cum Sole, & Aqvilis ima quoqve dignantis.

RUDOLPHUS I. IMPERATOR,

In magno populi concursu, dum tenuioris fortunæ homuli ad se affectantes à satellitio arcerentur, edixit dignam RUDOLPHO sententiam:

Sinite homines ad me venire: Non enim ideo ad Imperium creatus sum, ut in arcula includar.

Commovet viles etiam cicutas,
Excit agrestem pariter camænam
Prona Majestas, & ineruditas
Cernere Musas.
Cesset elatum resonare Pindus,
Aulicos ponat modulos Thalia;
Ravidum qvidam lubet auspicari
Panos avenâ.
Ludit admissâ mihi Comitate
Blanda Majestas, Dryadésqve prensat
Austriæ Campis, patulúsqve ruri
Ridet Apollo.
Jupiter cinctus numerô Deorum,
Non polô tantùm residet, sed arvis:
Hìc sibi constans variat serenis
Protea formis.
Purior Solis radius nec unum
Culmen illustrat, rutilásve gazas:
Lumen & valli placidum ministrat,
Atqve mapali.

Ali-

Alitum Princeps ſpeculatur axem,
Eminens auras vegetat, vel aulas:
At petit crebrò vel humi locatæ
Clangere prædæ.
Hoc *Rudolphinum* decus, hoc perenne
Auſtriæ Nomen: pia Lenitati
Miſta Majeſtas, nova qvæ Monarchis
Sceptra ſupinet.
Forſan affatum rogitare vulgus
Cæſaris blandi foribus gregatim
Inſtitit; viſum rigidô repellit
More ſatelles.
Ille, qvem Cyclas radioſa veſtit,
Ille, qvem fœti gravidant honores,
Plebe cingatur? procul à Tonante,
Tityre, tanto.
Id videns, cunctis genitus Monarcha,
Qvi ſuis & rus radijs ſerenat,
Non probat faſtum famulæ cohortis:
Vulgus amœnat.
His datus, cælô cumulante, Cæſar,
Qvin Patrem memet morer, atqve Regem:
Hi meum Sceptrum, Capitíſqve membra,
Providus infit.
Nunqvid Auratâ capiemur arçâ?
Nónne claudetur rutilis Darij
Scrinijs Cæſar? gemetátqve turba
Indiga Noſtri?
Ecqvò nos extra populos relegant?
Qvis datum nobis alienat orbem?
Si coli par eſt, placidi colamur,
Plùs ut amemur.
Hic enimverò graphicus character,
Qvô ſuos Princeps trahit, atqve ſignat;
Cuncta qvô vincis, & amore terras
CAROLE ſtringis.

Blanda Majeſtas populum beâſti,
Stando Perſonis, modicisqve cauſis:
Dum Pares omnes Tibi ſunt, & omnes,
MAXIME, Grandes.

De MAJESTATE, & CLEMENTIA
Auſtriacorum Cæſarum
Cabalæ:

Eſt	Sacra	MAJESTAS	Auguſti	nota	Monarchæ	
105.	175.	326.	607.	191.	218.	Summa 1712.
Perbene:	Sed	Populos	confovet	una	CHARIS.	
197.	99.	530.	454.	641.	191.	Summa 1712.

CARO-

CAROLUS
ARCHI-DUX
AQVILA

Provolat *Conſtantiâ*, & *Felicitate*
Ad Solem in *Occaſu*:
VIRTUTE PATRUM.

NUMERUS XII.

Inſcriptio Symboli: perſtat In oCCIDVVM
VoLVCrIs pIa tenDere soLeM.

SUBSCRIPTIO, & EXPOSITIO.

Magni pendo dies, Soles ſinè nube ſerenos
Æſtimo: ſed rara eſt tota ſerena dies.
Magni duco Aqvilas, qvas nulla cacumina tardãt,
Fulgetra non terrent: Solis adurget amor.
Sed qvòd in occasũ Phæbi ad ſpectacula perſtãt,
Hoc amo: *Conſtantes* reddere nôſſe vices.
Magna *Patrum Virtus*, qvam rectô, Carole, calle
Provehis! Illa Aqvilas, Illa volare facit;
Qvantascunqve tamen *Conſtantia* ſola coronat;
Hoc agis: hinc *Patribus* Tu Stephanoma dabis.
Conſtanti Virtute colis qvia ſidera *Princeps*,
Hæc Te conſtanti *Proſperitate* beent.

Elo-

Elogium XII.

Aqvilæ Auſtriacæ CONSTANTIA
Ad mobilem uſqve Solis OCCASUM immobilis, ex
Sereniſſimis Patrum Umbris, Occidentem indefeſsè
Comitantibus, lumen affundit Perpetuæ
VIRTUTIS, & FELICITATIS.

Grandes inter Umbras volitamus
Soligena Ales!
Sed *Umbras* inter *Sereniſſimas*,
Et Solibus prognatas:
Inter Umbrarum Titanes,
At totidem Soles.
Cadunt magnæ de montibus Umbræ, *Virgil:*
Soli Heſperiam viſenti cernuæ;
Imò aſſurgunt
Heſperiæ Grandes:
Hoc mirum, non rarum!
In Campos etiam umbras cadere,
Ipsásqve caſu oriri, & ſurgere:
Cùm verò Campi Auſtriæ non giganteſcant montibus,
Grandeſcant tamen Umbris,
Non in opacum Corpus,
Sed in Solis genus refundentur
Titanes Clariſſimi.
Aſſurgunt illi refrigerio Tuo
In PATRUM SEMITA flagrantiſſimè æſtuans
Aqviline Pulle CAROLE;
Aſſurrecturi & ſplendori TUO
ARCHI-DUX SERENISSIME:
Qvi non in Heſperia occaſum reperturus,
Verùm magnis Umbris genitus
Ab Heſperia es oriturus.
TU etiam è Tantis Umbris lucem eliqvas

Meri-

Meridianâ Auguſtiorem:
Dum ſplendoribus Divorum,
Virtute Patrum omnigenâ effulges,
Fulgorem Virtutibus CONSTANTIA adjicis.
Non radiat Virtus ad beatitatem,
Qvæ non radiat uſqve ad *Occaſum*,
uſqve ad umbras:
Si qvem Virtus occaſum habere poteſt,
Si qvid umbroſi?
At Etiam *Mulier amicta Sole*, Apoc: 12. 1.
Stabilis Virtutis virile ectypon,
Non redimîtur *Coronâ ſtellarum duodecim*,
Nisì *Inconſtantiâ Lunari* proculcatâ:
Luna ſub pedibus Ejus.
Virtutum omnium Coronis,
Et Corona eſt CONSTANTIA.
Hanc TU Majoribus Coronatis imponis:
Ibi incipiens, ubi Illi deſiêre;
Qvantus aſſurges!
ortitudine, & Conſtantiâ.
Lucem dediſti Umbris emicantibus,
Vitam Majoribus reddidiſti:
Qvos IPSE Majores in TE efficies,
SOL Umbras.
Qvid, inqvam, Umbras?
Nunqvam occiduas *fertur ad umbras* Sen: Herc: Oet:
Inclyta Virtus;
Vivite FORTES! at unde?
FORTITUDINE, & *CONSTANTIA CAROLINA.*
Virtus ex alta mortalia deſpicit Arce; Claud: de Mall: Theod:
Eſt immortalis, licèt in mortalibus:
Recludens immeritis mori cælum. Sil: Ital: lib: 4.
Eſt Aqvilina: Renovat juventam.
Vivet in TE Vita, CAROLE, omnium;

RUDOLPHI I. *Mens nescia flecti*:
Qvi Austriacis primus in Campis provolavit ùt Aqvila.
Vigebit FERDINANDI I.
Animus imperterritus:
Qvi bicipiti primus Imperij Aliti Leonem Boëmum,
Nobile par feliciter sociavit.
Florebit *plùs ultrà* in TE
CAROLI V. Vultu gravitas immota sereno:
Qvi primus Hesperijs intulit Turribus
Ausonij Jovis Armigeras.
Neqve TE sententia vertet:
Eris INVICTISSIMUS.
Justum, & tenacem propositi ALBERTUM I.
Non civium ardor prava jubentium: Horat:
(Aqvilæ inter turbines evolant)
Terret;
Fortuna subdere colla nescium
FRIDERICUM III.
Non vultus instantium æmulorum Mente qvatit:
Aqvilæ vel umbrâ suâ cuniculos fugant;
Aqvilinam FERDINANDI II.
In tot tempestatibus *Laurum* Symb:
Nec fulminantis magna Jovis manus.
Sic sunt Austriaci orbis Atlantes!
Si fractus illabatur Orbis,
(Qvod nunqvam tanta sinent Orbis Columina)
Impavidos ferient ruinæ.
Austriacæ nempe Lauri, & Palmæ *folium non defluet*: Psal: 1.
Et omnia, qvæcunqve faciet, semper prosperabuntur.
VIRTUTE Sidera firmant,
A Sideribus firmantur FELICITATE;
Utrobiqve est Firmamentum,
Qvia utrinqve stellæ fixæ.
Virtus hæc cælica Divos habet faventes;
Nesciunt fortunæ dare terga:

Ideo

Ideo *vultu* eos arridet *Fortuna ferenô.*
Qvid enim? *Virtus ſola beatos efficit.* Sil: l. 4.
Felix in terris Sapiens, & in æthere felix. Cato.
Triumphate MAXIMILIANI Sapientes!
Fortibus eſt fortuna viris data: Ennius l. 7.
Plaudite ALBERTI *Fortes*!
Felix ſorte Tuâ es; Martial: l. 7. Ep: 1.
Vivite MATTHIÆ *Felicitatis* conſortes!
Felix qvi potuit boni
Fontem viſere lucidum: Boët: l. 2.
Perennate ad fontem lucis, Aqvilæ!
Ex hoc fonte Vobis omnia ad votum fluent,
Omnium in Vos Vota confluent,
Etiam Illa in CAROLUM:
ConCorDaVIMVs.
Lemma Aqvilæ ab Elect: oblata.
Habetis nempe in gazophylacio ſanè Regali,
Utpote * *Admirandorum Naturæ*,
Et abſolutiſſimæ Artis Epitome,
* *Lambecius Comm: de Bibl: Cæſ: Vien:*
Plùs qvàm Cæſareum cimelion,
Annulum fabrefactum ex auro,
A SSS. Tribus Regibus Regi Regum oblato,
Cujus in ambiguis eventibus
Signa conſulitis pro Delphis.
Hôc, fortaſſe Cleopatræ, unione,
Minimè prodigô, niſi prodigiorum,
Virtuti Veſtræ FELICITATEM ſubarrhâſtis:
Gerentes ſphæram Orbis, regitis Fortunæ Orbitam:
Utrâqve provehimini.
Magnum eſt, qvòd ad Occaſum uſqve CONSTANTIA;
Majus eſt, qvòd ab Occaſu ipſo: FELICITATE.
Sidera,
Qvæ motu *communi* cælorum, indies Occaſum petunt,
Ut reſurgant:

 Motu

Motu *propriô*, ſeu menſtruô, ſeu annuô,
Ab occaſu in ortum tendere, ſunt qvi contendunt.
Sic erit Ortus Tuus
Auguſta CAROLI SERENITAS:
Cum Magnis Luminaribus.
Luminare minus eſt Fortuna, ceterà mutabilis:
At lumen à Sole percipit, *Virtute immobili*:
Ità *Fortunæ faber eſt qvilibet ipſe ſuæ.*
Fulge hôc gemellô jubare:
Perge hâc geminâ Orbitâ,
Provola hâc duplici alâ,
Aqviline CAROLE!
Divis Auſpicibus,
Sidere ſecundô,
Alite dexterâ!
Non jam ùt Pullus, ſed Armiger Summi Jovis.
Inter VIRTUTES PATRUM
Affulgebit pariter Virtus *Patris Luminum*,
Etiam inter Umbras:
Lucem habitans inacceſſibilem; *1. Tim: 6.*
Ut non modò in Marte, & Martio,
Aqvilinis cum ſignis,
Sed in toto Zodiaco ſigna referas,
Et Feſtum juge celebres:
Perpetuæ Felicitatis!
7. Martij Feſtum SS. Perp. & Felicit.

Ode X.

Perſpicacior Uranie Nodum diſſolvit Gordium, & Aqvilinum, de Qvadratura Circuli: dum In Auſtriaca CONSTANTIÆ Orbita FELICITATEM parem Conſpicatur.

Cum Polo Phœbus roſeis qvadrigis *Boët l. 2. Metr: 2.*
Lucem ſpargere cœperit:

Pallet

Pallet albentes hebetata vultus
Flammis ſtella prementibus.
Stella ſis qvanqvam radioſa Pindi *Boet: l. 1. metr: 5.*
Fulgente Uranie lyrâ:
Stilla ſed lucis, tumulata multô
Diſparebis Apolline.
Qvotqvot Auſtrales Aqvilina Campos
Heroum Agmina pervolant:
Tot novos Soles reor in coruſco
Figi corde volucrium.
Nempe qvod lumen meditatur æthram,
Viſu Luminis arbitrô:
Muſa idem lumen meditata, pingis
Lumen luminis ectypon.
Indè tot Soles: & ubi vacabis,
Obſcuris oreris metris.
Fac age, obſcurum ſocia ſereno:
Nodum diſcute Gordium.
Non Alexandri refrica ſariſſas,
Sphingis ſpreveris Oedipos;
Sunt Alexandri pariter ſub Auſtro,
Sunt in ſtemmate diphtheræ.
Hoc probrum Muſis! peracuta Pallas
Mentes torqvet Olympicas:
Qvæ qveat *Qvadrum* ſimilare *Sphæra*,
Penſans alterum in altero?
Principes ambæ coëunt Figuræ,
Certat *Cubica Sphærica*:
Ut ſua æqvari paritate poſſint,
Nondum hoc ſcibile noſcitur.
O! nimis ſocors, nimiúmqve lenta
Muſarum veterum manus!
Auſtriæ terris Aqvilinus iſtud
Dudum Cynthius eruit.
Forma *Virtutis* ſimilata *Qvadro*
Hanc exædificat Domum:

Sphæra *Fortunæ*, peramica tantæ
Eſt annexa *Potentiæ.*
Neſcias ſanè, potiórne ſurgat
VIRTUS Auſtriadûm *Throni*:
An magìs ſtirpem ſua *Sors* ſecundet,
Largi Nuncia Numinis?
Ambigas, utrùm ſociale QVADRUM,
Cui CONSTANTIA præſidet:
An GLOBUS major, potiórqve SPHÆRA,
In qva PROSPERITAS viget?
Tanta *Virtutis* ſpecies, ut amplam
Orbis repleat *Orbitam*!
Firmitas fortis, reqviéſqve tanta,
Ut *Qvadri* inſtar adhæreat!
En *Qvadraturam*, faciémqve *Sphæræ*
Commenſam Uraniæ ſtupes:
Sic polus *miſcet Qvadra cum Rotundis*,
Sed nævi ſinè ſtigmate.
Senties Ambas, referes Utramqve
Pulchrô, *CAROLE*, fœdere:
Redde *Conſtantem* bona Sors *Monarcham*,
Et *Conſtantia Proſperum.*
Sic ſolum *PRINCEPS* soliúmqve verſa,
Ut *Conſtantia* jubilet:
Sic *Ducem* cæli, regiménqve volvent,
Ut *Sors* plenior emicet.

De CONSTANTIA, & FELICITATE Auſtriaca.

Cabalæ:

Regalem Auſtriadûm firmat CONSTANTIA Dotem,
148. 715. 226. 434. 189. *Summa 1712.*
Tranqvillâ Imperium PROSPERITATE beat.
541. 423. 640. 108. *Summa 1712.*

PARS II.

SERENISSIMUS
CAROLUS III.
REX
Hispaniarum Catholicus
AQVILA
VIRTUTE PATRUM.

PERIOCHA
Partis Secundæ.

Hactenus ARCHI-DUCEM Solis ſublimè petentem,
Auſtriadûm *Virtute Patrum*, radióſqve ferentem,
Atqve inconnivis oculis ſatìs uſqve probatam
Habsburga de Stirpe AQVILAM, cantare Camænis
Dulce fuit: fluxit CAROLINO à Nomine nectar.
Nunc JOVIS AUGUSTI juſſu, PHOEBOQUE favente
(O! AQVILAM qvid erat Charam dimittere! cœpit
Undas Danubij lacrymis augere Vienna)
Occidui Solis CAROLI (proh fata!) *Secundi*
Zodiacum Sibi pro *Solio*, cæliqve *Coronam*
Heſperij petiiſſe canent, penetrâſſéqve, qvidqvid
Seû Neptunus aqvis obſiſteret, Æolus Evris
Qvidqvid certaret, ſeû qvidqvid uterqve furoris
Impete tentarent, vincente per aëra, & Æqvor
Remigiô, nec laſſatô ſuperâſſe volatu:
Nolentéſqve Sibi ſubmittere culmina *Turres*
Fulmineis proſtrâſſe globis, *Calpénqve* ſub ungves
Abripuiſſe ſuos, *Barcellonæqve* febrile
Si fors frigus erat foviſſe, aut ſi fuit æſtus,
Alarum placidâ gratùm texiſſe ſub umbra:
Victricéſqve & ab His, & qvam *Leo Flandricus*, & qvam
Inſubriæ ſerpens, Adriæqve Napæa *Neâplis*,
Sardiniæqve Liguſtica, tum *Balearica* Duplex
Incinxit Capiti, Lauri retuliſſe *Coronas*:
Qvámq; CHARIS (non Una, Triplâ qvin pulchrior Una)
Virtutum Panchrus CAROLO *Se* nexuit *Ipsâ*;
Et *SOLEM* poſthàc: Fatis dum nempe *JOSEPHUS*
Occubuit, viduata gemens ſimul Auſtria *PHOEBI*,
Imperiúmqve ſimul ſuſpiravêre Recentis
Exortus! Aqvilæqve relictô protinus Auſtrô
Regalem Hungariæ, Czechiæq;, atqve Archi-Ducalem
Purpuram, in Heſperiam fauſtô clangore tulerunt,
Indè ut in Auroram *CAROLO* ſerviret, & Ortum
Jam *SOLI*: Tot *EI* dum *Regna* in *Sidera* migrant.
Iſta canent, inqvam. Radios da *PHOEBE* faventes!

NU-

NUMERUS I.

CAROLUS III.

AQVILA

A *Solibus* Auſtriæ ad *Solium*,
Et *Coronas* Heſperiæ provolat.

ELOGIUM I.

Dies Ter auſpicata!
Sidera in Lingvas abeunt,
Cælum inter Phœnomena vaticinatur;
Omen Ter Felix!
Unô contentus æther Lucis Numine
* *Ternô* radians *Sole*,

* *Anno 1517. Carolo V. adeunte Monarchiam Hiſpaniæ, & Ferdinandô Fratre Belgium gubernante, tres in cælo viſi Soles.*

Diem ante Idus Januarias dignum æternitate,
Et Portentoſum reddit *Annum M. D. XVII.*
In qvo oritur CAROLUS I. Heſperiæ;
Dein V. Imperator:
Dum Sol Se ipsô Auguſtior,
Qvia Triplex *Primum* illuſtrat;
Et Ternam Uni præſagit Coronam
Vatidicum Germaniæ cælum.
Nempe futurorũ præſcium, ſiderum Triplicat Principem:
Prognoſten agens Trini in Uno Regis,
Caſtiliæ, Aragoniæ, Neapolis:
Aut, ſi mavis, Ter oculatum Vatem Monarchæ
In Hiſpania, India, Romano-Germanico Imperio.
Habet Sol & in *oculis* peregrinas oras,
Et Patriam in *Corde*;

Nec unus Orbis arctabit Coronas CAROLI,
Sceptris, ùt radijs, in alterum pertinget:
Occidentem illustrabit, cùm fulserit Orienti,
Illum respiciet, cùm istum inspiciet.
Sic Imperio CAROLINO præluxit *Trias* luminum,
Ut FERDINANDUM CAROLI V.
Fratrem simul irradiârit,
Cùm Eidem Famæ, Fortunæ, Gloriæq; Appiam semitam
In aditu Regnorum
Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ
Præmonstravit.
Ità nempe nec Erro Planeta aberravit,
Dum se Unum pinxit Trinum,
Et Cuiqve Fratrum prognosticè Diademata triplicavit.
Annô M. D. CC. III.
Diem veterem instaurat nova SERENITAS
CAROLUS ARCHI-DUX Austriæ:
Qvem Acephala Hesperiæ Regna dum suspirant Caput,
Eisqve Austriacus APOLLO
Sceptrum in Caduceum porrigit,
In Austriæ Cælo collucent
LEOPOLDUS
Sole Duplô,
Et JOSEPHUS I.
Triplex in Duplo, & Uno Phœbus,
Hic Germaniæ, & Hungariæ *Regum* Coronis,
Ille *Cæsarum* Laurô coronatus.
Huc Vaticinatrix Astronomia! huc Auspex!
An ad Coronas progredietur *CAROLUS*?
An à Solibus ad Solia provolabit?
Augurium ex *AQVILÆ* volatu,
Veritatis claritatem volo ex *SOLIBUS*:
An *ARCHI-DUCI*,
Qvod CAROLO V.?
An, qvod FERDINANDO I.?

An

An, qvod Utriqve *Imperatori*, & *Regi* portendunt?
Nec Sybillam, nec Delphos accedite:
Auſtriacus obſcuritatem horret meridies,
Soles in Apogæo umbram averſantur.
Et en Portentum!
Ab occaſu CAROLI II. in Heſperia,
In *DUPLO* Germaniæ *SOLE*
Imperij, & Regnorum conjunctione
Geminus refulſit Cæſar, & Rex
CAROLUS V. & FERDINANDUS I.
Dum in LEOPOLDO
Et Romanorum Cæſare,
Et Hiſpaniæ, Indiæqve Monarcha,
Et Hungariæ, Bohemiæqve Rege,
Et Archi-Duce Auſtriæ,
Et Principe Belgarum &c.
Uterqve in *Uno* reſplenduit.
Et Utrumqve *SOLI AUGUSTO* influxiſſet
AUGUSTISSIMUS:
Niſi ARCHI-DUCALI intervolante AQVILA
Dimidium Sui in JOSEPHO,
Dimidium effigiâſſet in CAROLO,
Cujus Pennis inſcriptum legit
Aſtrologa Uranie
XII. Septembris:
CAROLUS III.
REX HISPANIARUM CATHOLICUS,
Magnus Mexicani, & Peruani Orbis
MONARCHA &c. &c.
Ut Auſtriaci SOLES Suis inaurarent AQVILAM Radijs,
Solium, Sceptra, Coronas
Dederunt Heſperiæ; an ſolius?
Totum ab Occaſu tranſcribent Imperium,
Tres rurſum in uno Sole orituri.
Qvid fixô adhuc obtutu hæret Uranie?

 Hanc

Hanc TRINI SOLIS ſtupet Epigraphen:

L. I. C.

Legítqve Vaticinium:
Ordine præſcriptô, SOLEM SOLI eſſe LICebit.
Jámqve Augur
Clangentem obſervabat AQVILAM;
Et *Oſcinibus* Alaudis applaudentibus,
Audivit SOLEM ad SOLEM:
En Hujus, NATE, Auſpicijs, Illa Inclyta Roma
Imperium terris, animos æqvabit Olympo. Virg. 5. Æneid.
Sic ex Uno Duorum Imperio
Dum ab Auſtro ad Heſperum,
A SOLIBUS ad SOLIUM, & CORONAS,
Magnas Alas, grandiore animô, accingit AQVILA:
Priùs Ab Aula ad CELLAM MARIÆ provolavit;
Vel eô AQVILA, & SERENISSIMUS:
Qvòd proximus ELECTÆ UT SOL.
Reveritus in anguſta Cella Auguſtiſſimam,
In ſolum procidit, ut aſſurgeret in Solium;
Anathêma devovit Regium:
Dum Se Marianis Cellæ affixit plantis
Grande Cæſareæ Domûs pretium,
Majeſtas Catholica;
Rata Optimum:
Priusqvàm vinceret Turres Heſperiæ,
Devincire Sibi TURRIM DAVIDICAM.
Securus jam
Pande vela Alarum Tuarum Typhi SERENISSIME:
Paſtoritia Hæc, & *Regia*,
Davidis DOMUS AUREA
Subditam Ovium Lanam
Mutabit in Vellus Aureum,
Et Domeſticum Arieti bellico ſociabit AGNUM,
Utroqve ut pugnes, Alterô ut vincas;

Unâ

Unâ Victoriâ Victor ſæpiùs.
Laurum pollicetur HORTUS CONCLUSUS:
Bellorum Campum
Proſperabit FLOS CAMPI.
Sic geminô pignore:
Coronâ, & Laurô,
Ad Aram Virginis ſubarrhantur
Regna, & Victoriæ.
Bene remigium etiam Alarum in altum duces,
Cùm MARI GRATIARUM committis:
Non alibi *melioris ſpei* inveneris *Promontorium*,
Nec *Inſulas Fortunatiores.*
Huc Anchoram! ubi Spes TUA:
Hinc Vellus aureum pete felicior Jaſon,
Ubi Colchicô pretioſiorem AGNUM ſuſpicis.
Pande Vela Alarum Tuarum,
Ducet STELLA MARIS MARIA:
Fortunas Tuas tuebitur ARCA FOEDERIS;
Vinces ævum Neſtoris, vinces Pylium,
Dum VITÆ PARENS ità TIBI cordi,
Imò Cor eſt.

NUMERUS II.

Aglaia, Charitum una, ob diſſceſſum AQVILÆ gemit inſtar Turturis, & dolore velut Entheata, præſentibus futura permiſcet.

ELEGIA I.

Auſtriaci SOLES! AQVILÆ bene nôſtis amores:
Vultis, in Heſperias avolet Illa plagas?
Auſtriaci SOLES! Qvam Vos ardetis, & Illa
Qvô flagrat, Veſtrum deſerat Illa jubar?

Conqverar, at fruſtrà: Virtus non ceſſit Amori:
Neglectô gemitu Turturis, ALES abit.
Pennigeros remos geminatô concutit ictu,
Me qvod obumbrabat, nunc celerabit iter.
Perget, & infractô naturam ſupprimet auſu,
Dum fugiet SOLES, qvos jubet Ipſa ſeqvi.
Perget, & audaces generosô verbere Cauros
Diſcutiet, Zephyris præplacet aura Noti.
Jam volat, & geminum paſſis obnubilat Orbem
Alis, me viduam qvòd ſinit eſſe, gemo!
Et gemitum gemitu ſuſpirans ipſa retundo,
Ut, qvâ desererer, firmior aura foret.
Si Fortuna virum, fatô qvem nuper iniqvô
Stravit, ut in longum ſit miſer, ipſa juvat:
Qvid faciam? gemitus curſum propellit, & urget,
Lacryma, qvæ miſeros ſublevat, ipſa nocet.
Qvid faciam? cenſebo Tuos me cernere vultus,
Et qvò non licuit corpore, mente ferar.
Sublevet hoc gemitus, hoc ſit ſolamen amantis,
Et qvod abeſt, præſens adfore fingat Amor.
Excors, qvæ cordata fuit, Germania nunc eſt:
Qvidqvid erat cordis Te comitatur amans.
Auſtriadûm, video, ſinuantur in aëre Corda,
Hæc Amor, aut AQVILÆ penna volare docet.
Corda miniſtrat Amor paſtum; nè pocula deſint,
Gemmeus in lacrymas ſolvitur ipſe Dolor.
Sic volat: atqve leves dum pennis concutit auras,
Auſtria collacrymans ſuſpicit, unde dolet;
Czechiadûm rugit: dico, rugire Leonem,
Non rugit, victi more, dolore gemit:
Triſte gemit, cuicunqve ſolo ſubducere vultus
ALES conſtituit; qvò venit, illud ovat!
Hinc Hollandus ager feſtos candeſcit in ignes,
Sic AQVILÆ lucem Solis ab arte facit;
Atqve triumphales ſinuantur ad æthera pompæ:
Síqve cacumen, amat noſtra qvod ALES, habet.
Nec

Nec satis est terris AQVILAM volitare remotis,
Remos in pennas nautica turba parat.
Illa Ministra Jovis gemini fidissima, Summo
Primis mox oculis semper amica polo?
Cæruleas modò Neptuni descendat in Aulas?
Phœbis portatam fluxa carina ferat?
Non GENITRIX AQVILÆ, non nôrint ista SORORES:
Undas augeret lacryma salsa maris.
Verùm, qvid video? Zephyris dum carbasa pandit,
Et cupiunt Anglas Austria vela vias:
Corripit æqvoreos Manes furiosa potestas;
Et summô planas æthere miscet aqvas.
Qvid Neptune furis? pontum cur turbine misces?
Cur qvatit annosas ira Tridentis aqvas?
Nè metuas AQVILAM, non nuntiat arma Tonantis,
Turbatura tuam non venit Illa domum.
Sentiat Æolias, commiscens æqvor, habenas
Caurus, & indomitum perluat ipse nefas;
Ut placidas auras pergat, placidásqve per undas,
Aërij faveant, Æqvoresqvè Dij!
Sol Genitor, Fratérqve Aqvilæ fulgete Serenum,
In Vestra semper cernua Luce volet!
Donec adinvitet, tantô qvæsita labore,
Hesperijs AQVILÆ in Turribus apta qvies!

NUMERUS III.

Euphrosyne, Charitum altera, Magnanimum AQVILÆ volatum spectat, & commendat.

POEMA I.

Austriacas egressa plagas, Terrásqve relinqvens
Sublimi vehitur *Jovis Ales Regia* pennâ,
Despectánsq; solum, subjectáq; Regna reqvirens
In-

Inconnivô oculô: *Plùs ultrà*! clangit ab alto.
Nempe vel anguſtos nimiùm Pellæa propago
Evropæ qveritur fines, veſtigat in Orbe
Orbes, nec centum finitô limite poſſent
Immenſam ſatiare animam. Majora repoſcit
Sidereô prognata Thorô: cùmqve ungve vel unô
Terraqveam tanget Sphæram, vix firma manebit
Moles: nî firmet titubantem Sacra poteſtas,
Et virtus Divûm Similis: tum proxima ſummis,
Nativum ponet ſumma inter ſidera nidum,
Sidus & Ipſa novum; mox grande reflectet in ortũ
Lumen, & occiduum revocans à funere Solem,
Perpetuos alitura dies accendet Iberos.
Conticet Euphroſine. Et latitans, qvæ neſcio, Nympha
Avolat Æoliam versùs, reperítqve ſedentem
(Inflatos inter, qvos nubila dira tegebant,
Inſimul horrificô concluſos carcere fratres)
Hippotadem, cui cæruleum jam Dædalus olim
Pro ſede obryzo conſtruxit marmor in auro;
Hìc Ea, ceû potuit blandis, & melle perunctis,
Poſcere vel terno fratrum de corpore, verbis,
Qvi freta conturbet medijs in fluctibus, Unum:
Si qvid, ait, Natæ forſan tibi Doridis unqvam
Fecêre eximium, aut ſi qvos, tibi noſter amores
Olim haud ingratos, Dominator, detulit, aut ſi
Qvos poſthàc offerre tuas contendet ad aras:
Deprecor è ternis, Boreámve, Evrúmve, Notúmve
Mecum hinc ire ſinas, Carolinam evertere claſſem.
Nunc, ô! nunc ſolennis adeſt ſpes ſumma triumphi:
Si Caput Auſtriacæ Gentis perdamus; & Unũ Hoc
Oceani (ſic fata juvent) condatur in undis.
His delinitus dictis Rex Æolus acres
Ventorum facilis paulatim laxat habenas,
Diſſolvítq; avidum Boream: pòſt mittitur Evrus
In ſocium, atqve Notus; trucibus tria nota virorũ
Cor-

Corpora de furijs: qveîs multò mitior atrox
Seû qvondam Briarêus; seû qvi mugire sub imis
Igniti Siculus gaudebat flebilè Tauri
Visceribus Phalaris; seû in regione Canopi
Innocuos qvisqvis mactare solebat ad aras,
Censeri poterat; qvi se dum fune solutos,
Ferróqve exemptos sensêre, immaniter omnes
Insanire ferè, & totô sua gaudia lætùm
Circumferre specu: fertur sic Cerberus olim
Exultâsse, pari cum libertate daretur
Perpetua exempto de compede fortè potiri,
Dum thalamos Hecate, simul & moderator Averni,
(Factâ tunc Erebo toti reqviete) parabant.
Ast ubi concessum pariter prodire solutis,
Longævámqve sitim, furiámqve in marmore vasto
Viderunt relevare datum, qvantocyùs omnes,
Qvà data porta fuit, totô se effundere pontô,
Atqve occurrentes primùm cum navibus undas
A fundamentis sustollere, tránsqve Jovem ipsum
Delatas super astrifero Othry, Oetâve locare.
Pòst ubi prædones marium sua lumina versùs
Oceanum torqvent, Anglóqve à littore paulùm
Progressam aspiciunt classem, signúmqve capessunt
Ductricis Nymphæ, qvà inflatas vertere buccas,
Ardentésqve dein sit convenientiùs iras:
Tum subitò in fluctus sese submergere terni,
Et piceum glomerare chaos: mox grandine densâ
Impetere adversas naves, cælúmqve, salúmqve,
Et cautes, & aqvas, vicináqve littora, & altis
Insuper avulsas, vi summâ, à montibus ornos
Commiscere simul, nautísqve, alnísqve minari,
Præsentémqve ipsam cunctis portendere mortem.
Actum erat, & jam nunc gelidas sic tota sepulchrũ
Æqvoris inter aqvas Classis sibi triste parabat;
(Heû! qvantis Spes Austriadûm jactata periclis!)

Ff Evrus

Evrus ùt,& focij, & Ductrix ùt Nympha trophæû.
Cùm medias inter visa est subitanea nubes
Flamma micare polô, totóqve effulgere pontô;
Nec satis: ùt cælum tanta cum luce refulsit,
Insuper effigies mediô procedere cælô
Visa est de Superis Unius, (creditur ALMA
STELLA fuisse *MARIS*) qvæ dû se vertit in hostes,
Momentô periêre minæ velociùs, atqve
Illico prisca salo, vetus illico forma redire
Ætheri, & in liqvido placarier omnia campo;
Fugit ad hæc hostis Nympha, Æolidæq; profundam
Insimul oppositi montis subiêre cavernam:
Qvà subter cautes, & aqvas sua in antra reverti
Qværierint, patrióqve specu magìs abdere se se,
Qvàm totis pænam Enceladi tolerare lacertis.
Sensit adesse manum lectæ *Cellis Cynosuræ*
CAROLUS; at superas dum lumen vertit in arces,
Cælica pertenuem Divinæ Virginis ora
In nubem retracta, nihil potuêre videri.
Sic ubi Pacatrix marium, sua in astra reducta,
Aspectari ultrà neqvijt: cælúmqve, Thetisqve,
Ferali Boreæ furiâ cessante, qvievit.

Et comparens Thalia, Charitum Tertia,

Serenitatem Personata, anhelantem Alcedonia Euphrosinen sic solatur:

Accedo Votis prona *Serenitas*:
Nulla est retentis jam mora navibus;
Venti, (minatur!) contumaces
Mittite pacifici fragores:
Sternantur undæ marmore vitreô,
Evris qvietæ: pacta Silentia
Jurata servet Lex, modestô
Lympha fluat cicurata Pontô.

Stent

Stent fornicatis æqvora mœnibus,
Exsuscitatô commoda porticu,
Memórqve promissi favoris
Adfluat Oceanus qvietè.
Nec Tu flagrantes Arbiter ætheris
Vibra sagittas; fulgura, fulmina,
Nè misceantur: at benignô
Aëre pacifica furentes.

Euphrosine verò ad suum revertitur Epos, Et Iter AQVILÆ prosequitur.

Vix Aqvilæ Austriacam mare rursus adesse carinā
Sensit, & Æqvoreæ simul emersêre Sorores:
Ludunt Nereides! cursu mollíqve per æqvor
Nymphas conducunt reliqvas in carmina, Pæan
Fortiùs ut crescat, plausúsqve reverberet Echo.
Sic pelagi Domitor gelidis mandavit ab undis.
Et stetit Oceanus placidus sinè munere: gaudet
Bajulus esse, parátqve tenax in pondera tergus.
Nè qvà volent temerè, sua fulmina Jupiter ipse
Clausit, & Æolios frænavit carcere ventos.
Thethys, nè qvid Scylla vorax, ausítve Charybdis,
Austerè vetuit, Pontúmq; qviescere jussit. (dens
Tunc Neptunus adest reverens, prorámq; prehen-
Hospitis Austriaci: desértq;, dicátqve Tridentem,
Et CAROLO dat Jura maris: Circumflua puppim
Oceani Conjux: AQVILAM portate marinæ,
Inqvit, aqvæ, non Hanc aspergine lympha lacessat.
Et mox non trepidô vastum secat æqvoris ausu;
Direxêre simul Virtutes Carbasa Patrum,
Jam CAROLI: clavum Pietas bene gnara regebat:
Anchora Spem voluit: tenuit Prudentia malum,
Antennas Amor, atq; Timor: Themis ense minatur
Fluctibus in prora pœnas: Clementia puppi

Insidet, & niveos humerô demissa lacertos
Lympharum prohibet rabiem; Gens cætera, Divæ,
In Navis venêre sinum; CONCORDIA torqvem
Expandens, qvalem Xerxes non intulit Hellæ,
Alligat ad remos Zephyrum; CONSTANTIA littus
Prospicit, erectósqve animat solamine nautas.
Felix ô! facilisqve ratis, qvæ Iasonis Argô
Ditior, occidui vectans fata aurea mundi
Phryxeam deridet ovem; qvâ Cæsar, & ævi,
Diî cœptis adsint! vehitur Fortuna futuri.

Aglaia subjunxit Epigramma:

Solverat in Colchin fulvo pro vellere Jason,
Ut pretiosa *Sibi* munera ferret Ovis;
CAROLUS Hispanos hôc donat Vellere Grandes:
Ut *Sibi* Mansvetæ Viscera servet Ovis.

NUMERUS IV.

Hæc inter adest Historiæ Præses Clio,
Et volanti ad SOLIUM AQUILÆ,
SOLII Hispano-Indici Amplitudinem
Extemporaneè describit.

ELOGIUM II.

Est hoc primum à Fortuna in Reges Privilegium:
Dum Opibus locupletant alios,
Sunt divites ex proprio,
Demum verè Beati, ex affe fortunati,
Dum nullius auxiliô indigi,
Sibi sufficiunt in suis,
Nec ope, nec opibus opus habent alienis.

Habes

Habes hoc in TE Uno, præ cæteris,
Hiſpaniarum, & Indiarum Monarcha
CAROLE III.
CUI dum Fortuna hæreditaria,
Belli Virtus domeſtica,
Regna dedêre Hiſpano-Indica,
Feliciùs ſimul iſtud in TE contulêre privilegium:
Ut dum peregrinas terras ad fulciendum domi,
Ditandúmqve Thronum, fatigant alij:
TU toties Majeſtate dignum conſcendas SOLIUM,
Qvoties Hiſpano-Indicum calcas ſolum.
Stupet molem Orbis,
Dum ab Ortu Solis ad Occaſum
TUUM protenſum videt Eſſedum,
Et TIBI propè Uni ſe totum agnoſcit tributarium.
Ipſa miratur portentum pompæ Magnificentia:
Et hìc ſolùm ſe fatetur exhauſtam,
Dum qvod decori addat, nîl ultrà ſuppetit.
Ità Amplum, ità Grande vix pateretur Natura,
Nisì noſsêt ſe habere CAROLUM,
Cujus ſuſtentandæ Majeſtati propè eſt minutum.
Deſudent in dilatandis Regum Solijs
Ingenioſa Phidiæ Scalpra,
Artifex fatigetur Apellis Induſtria,
Ut opus efforment ad Artis elegantiam:
TIBI Natura famulatur in utroqve;
Molem extendit in Regnis, & Provincijs TUIS,
TUIS Obryzum profert in montibus,
TUIS Gemmas condenſat in fluminibus,
TUIS Adamantes condurat in rupibus;
TUIS Purpuram inſternit in Tyrrheni Litoribus,
Ad artis, nunqvam imitaturæ, invidiam.
Hiſpani Nominis infenſo hoſti *

* *Latino Pacato in Laud: Theodosij Imperat;*

Illud veritas extorsit Elogium de Hispania:
Hanc unam esse Sibi in Suis sufficientem;
In qva,
Qvod alijs miraculum,
Invenitur domesticum;
Veritati non minùs consonuisset effatum,
Si ad Hispanam reflectens Potentiam,
Unam dixisset,
Qvæ sibi in magnificum exsurgens *SOLIUM*,
Majestatem sustentat Inqvilinam.
Vis scire hujus *SOLII* magnitudinem?
Orbem metire;
Facem præferet Geographus:
Nè tantæ molis speculator oculus cæcutiat in via.
Imò metiri desine:
Non capit terminos, dum capit CAROLUM.
Pretium desideras?
Supra pretium sunt
Stelleæ Elephantorum nives,
Solares auri fulgores,
Argenteæ Phæbes Margaritæ,
Astra, gemmæ, Olympum effigiant:
Nec Auroræ caret murice, nec ostrô,
Solis Orientis, & Occidui vestitum venustate.
In suppedaneum argentum candicat Murcia,
In aurum recline superbit Oviedo Asturiæ,
In Adamantes solidantur Pyrenææ rupes,
In Alabastrum nivescit Valentia,
In marmor politur Corduba,
In Crystallum, & Electrum micat Mexicum,
In Smaragdos viret Peruvia,
In gemmas omnigenas variatur Paraqvaria,
In Uniones cælatur Amazonum Regio,
Basi ferreâ molem sustentat Chile cum Biscaja:
Nova *SOLIUM* exornant parerga:

No-

Novum Mexicum,
Novæ
Gallicia, Biſcaja, Andaluſia,
Cum Aurea Caſtilia;
Nec Throno deeſt Sanctitas:
Inſulæ Marianæ, Virgineæ, & Philippinæ.
Sic Cælum, Terra, Mare,
Hiſpano-Indicæ ſubſerviunt Magnificentiæ.
I jam,
Et CAROLINAM ſcrutâre magnitudinem;
Si ex umbra diem, ex ungve dignoſcis Leonem:
SOLIUM inſpice,
Et Inſeſſoris collige Majeſtatem.
At manum de tabula!
Fruſtrà in eo extollendo una deſudat penna,
Cujus magnitudinis portentum loqvitur
Univerſum.
Audax Elogij genus eſt:
Laudare velle, qvod ſupra omne eſt Elogium.

Reliqvæ alludebant Muſæ
Epigrammate.

I.

Stellea non patitur *geminos* Reſpublica *Soles*:
Unum eris Heſperiæ, CAROLE Magne, Caput!
Defert huic Capiti grandem * *Sol* Ipſe galerum,
Grandis ut Heſperiæ Sceptra *Monarcha* geras.

* *Sol galerus Reg: Hiſp:*

II.

Aſturiæ eſt Princeps Hæres, qvis, neſcio, ſcripſit:
Hæredem ſcribis ſed, LEOPOLDE, novum;
Anne novum? Litem ſi qvis nunc Scriba moveret:
* *Aſturiæ* Vox eſt Arbiter: indè ſciat.

* *Anag: Auſtria.*

III.

Hiſpanum *Aſturiæ* Princeps hæreditet Orbem?
* Anagrama conſule: Archi-Ducis eſt *Auſtria.*

* *Jambus.*

IV.

Eſt Romana nigris Ales ſi concolor Indis:
Cur Gallus Princeps *Indicus* eſſe cupit?

Iisdem dicere plura paratis:

NUMERUS V.

Uranie, Aſtrologa aliàs, arreptô circinô, Hiſpaniam in Zodiacum, Zodiacum in CORONAM efformat Volanti ad Heſperias CORONAS AQVILÆ.

ELOGIUM III.

Huc Circinatrix Geographia!
Orbem circumſpicio Heſperium:
Indè Terreſtrem deſcribo Zodiacum,
Cæsareæ ab Auſtria Aqvilæ
CAROLO III.
In Diadema rotundandum;
Majorem Coronam expetis?
Nulla major:
Qvàm coronari Cælô, & ſolô.
Naſcitur cælum ex Heſperia:
Cujus *Regna* in *Zodiaci Coronam* flectuntur;
Hìc terris aſtra commiſcentur.
Et nè ultrà tellus Heſperia cælo invideat,
Æmulam cælo Pàtriam facit,
Dum *Zodiacum Cæleſtem*
Aut ſibi, aut ſe illi inſert.

Inſcen-

Inſcende Cæleſtis ſphæræ Regiam:
Ibi *Arietem* ſinè arietatione offendes;
Perambula Terreſtre Cælum Heſperiam:
Arietem videbis *Caſtella* Prototypon,
Caſtellam Arietis Ectypon.
Agno ſimillimum *Regnum*;
Facit, qvod *Aries* ſolet:
Vellus portat alijs, beneficô munere.
Toleti decies mille Pannificibus,
Forficum ferrô gaudens, dat lanam,
Hoc cum fœnore:
Qvòd crebriùs attonſa, uberiùs ſuccreſcat;
Tantóqve plus erogandum ſuperſit,
Qvantò plus erogat.
Taurum ſuſpice in *Granada*,
Qvot *Turribus* excelsâ,
Tot veluti *cornibus* armatâ,
Hoſtibus præſertim terrificâ
In *binis*, ſed montibus:
Singulos *Taurum Montem* diceres:
(Niſi gemina *Tauri Sideris* cornua indicarent)
Qvô hoſtiles arceantur incurſus:
Orbe Heſperiô, ùt *Circô* agitata ſæpiùs, *allatrari* potuit,
Non morderi:
Ab hoſtibus locô *circumacta*,
Hoſtes viciſſim in *vertiginem* circumegit;
Non aliô illorum qvæſtu:
Qvàm qvòd pedes fortiùs fixerit
Bos laſſus ex pugna!
Cæterùm patiens onerum,
L[illegible] honorum,
Svave Jugum AUSTRIACUM pati anhelat,
Ut Auſtriæ CAMPOS excolat
Ad Palmas, Cedros, Laureas
Immortales.

GALLICIAM, & MURCIAM intuêre in GEMINIS:
Aſpirant *Majum* perpetuum,
Bellorum tempeſtates difflant in Eteſias,
Concordiæ vinculô, veluti nodô Gordiô,
Se ſe connectentes,
Nullâ belli Acie diſſecantur.
CANCER eſt *NAVARRA*:
Geminis Pampelonæ *Caſtellis*
Veluti *Chelis* hoſtem conſtringens,
Ut greſſus relegere jam non ſemel cogeretur
Cancrô Magiſtrô.
Hoc etiam *Cancrum* ſe probans,
Qvòd nonunqvam hoſtilem exercitum ſic minuit,
Sicut Diem Sol in *Cancro;*
Qvanqvam *Cancer* qvoqve ſit à *regreſſu* ab Aragonia.
Leo Vetus eſt *Caſtella*:
Caſtellis munita à natura: *Fortis, ùt Leo,*
In unicum rugitum dum efferveſcit,
Sic tremunt hoſtes, ut cadant exanimes.
Qvotqvot Heroës in lucem profert,
Tot Hercules parit, non *in exuvijs,*
Sed melior Alcmena
Inqvilinum Leonem Cordibus imprimit.
Valencia, Regnorum Helena, *Virginis* ſidus eſt:
Omni fæcunda ſpicilegiô
Autumnum perpetuum præbet Heſperiæ;
Virgineum ſidus abſqve *prodigio*:
Frugum omnium *parit* Libertatem.
Catalaunia Æqvi, & Juſti *Libra*
In Aſtrææ Lance ponderat Veritatem:
Dabit CAROLO, qvod *Suum* eſt.
In qvo nè à *juſto* recedat,
Aliena eſſe deſinet,
Et ex æqvo ad Auſtrum ſe inclinabit
Libra certè *Cæleſtis.*

Scor-

Scorpium ſibi vendicat *Aſturia*:
Ferocientem Hydram Æthiopicam non ſemel feriens;
Contra qvam terreſtris etiam Scorpij naturam induit:
Dum pungere ad mortem gnara,
Simul Oleum medicinale obtulit,
Si pacificè velit vivere.
Chironem æmulatur *Cantabria*:
Educat Heſperiæ Achilles, & Hectoras,
Qvi ſangvinem in Bella,
Robur in Victorias,
Vitas in vitam Regibus,
Ingenia in Conſilia,
Induſtriam in Labores,
Opes in opem publicam prodigant.
Novus in cælo Heſperio *Capricornus* eſt *Aragonia*:
Nullum cornibus ſuis impetens,
Præter hoſtium cornua.
Andaluſia, cellare dictum Hiſpaniæ,
Exundat in Oceanum,
Non tenuem Laticem, pretioſiſſimorum Liqvorũ,
Aqvarij Cæleſtis imago.
Eſtremadura, & *Legio*, ſidereos *Piſces* oſtendunt,
Et terreſtri Heſperiæ Cælo,
An cæleſti in Heſperia *Zodiaco*?
Catholicum ſunt complementum,
Dum aureos piſces geminis in fontibus exhibent.
Atqve hìc *Zodiacus* eſt *Terreſtris*,
Ambiens Triumphalibus Curulibus Tuis Corona,
Imò Arcus Coronarum Aureus ſuperimponi,
Invictiſſime Hiſpaniarum Rex
CAROLE III.
Vinciatur hôc *ſiderum terreſtrium* ſertô
Serenissimus Vertex Tuus!
Qvod *Zodiaci* totius ſolum Votum eſt:
Ut TE hôc *Diadmate coronatum* videat;

 Nul-

Nullius qvippe Capiti eſt aptior,
Qvàm *Hiſpano-Auſtriacæ AQVILÆ*:
In qvam Unam plures ſimul Coronas
Amalthæa congeſſit.
Splendorem hujus *CORONÆ* qværis?
Extinctô nuper *SOLE* ſuô
CAROLO II.
In noctem füneſtatus eſt Heſperiæ *ZODIACUS*:
Sed CAROLUS III.
AQVILA prævolans *Se Ipſum SOLEM*,
Ut Phoſphorus,
Eundem primùm belli fulmine illuſtratura,
Ipſa innubis *dehinc SOL*, magis faciet inclareſcere:
Cùm poſt tenebras Lucem etiam Tenebræ videbunt:
Hanc dum plenô Radiorum jubare
In *ZODIACUM* ſuum ſparget,
Amabili ſplendoris, & favoris ambitu,
Qvot Regnis, Provincijs, Urbibus,
Totidem veluti terreſtribus ſideribus,
Aureum in ſeculum circumactus,
Vitaliqve calore, ac Spiritu vegetatus,
CAROLI III.
Honori, ac Gloriæ nunqvam non lucebit.
Et En!
Ultrò jam ſe ſe qvæpiam *Terreſtris* hujus *Zodiaci*
Sidera inflectunt,
Plusqvam humanam adorantia
Majeſtatem.
Donec omnia Heſperiæ Regna flectantur
VoLantI aD CoronaM AQVILÆ:
Vt { zoDIaCVs In CoronaM,
Corona In zoDIaCVM. }

NU-

NUMERUS VI.

Poſtqvam Uranie Geographam egit,
Licere Sibi Euterpe putat, ut agat Aſtrologam,
Et ſub noctem conſpectâ in Cælo CORONA,
(Novem Stellarum Sidere)
Eandem volanti
Ad
CORONAS AQVILÆ

CAROLO III.

In *Novem* Caſtiliæ *Regnis* dedicat.

ODE I.

Terraqveus Orbis Herculi parvus fuit;
Hinc præ Coloſſo vel Rhodi,
Phariáve turre, vel ipsô Olympi vertice,
Præqve arduo Atlantis jugo,
Unde reſonaret altiùs mundo ſuum,
Et Fama nomen proderet:
Ambivit Orbes ætheris, ut aſtris qvoqve
Indè magìs inclareſceret.
Sic Magna Cælo nempe ſociari petunt,
Sic grandia aſtris inſeri;
Etiámne patria GRANDIUM? Fallor, nisì
CASTELLA Cælum jam tenet;
Nam, qvod ibi in axe Regium fulget decus?
NOVEM CORONA STELLEIS
Fulget pyropis, ſiderum illuſtrans genus;
Heroë digna eſt Laurea!
Qvin hæc *Novena* lucis orbita Regiô
Digna eſt CORONA Vertice!
Eſt Celtiberis non tacenda gentibus
CASTELLA, Laus Hiſpaniæ!

 Jam

Jam perge! felix AQVILA Regalis vola:
Undiqve Celevsma perſonet!
Belligera qvamvis turba ventorum fremat,
Pontúmqve cælis invehat:
Labantur etiam ſemifracti fulmine
Orbis utriusqve cardines;
Si TE fatiget Nerei effrænis furor,
Aut turbidi vis Æoli:
Supervolabis Colchidis littus tamen,
Aurata præter Vellera,
Sumere CORONAM *Gnoſſiam;* Apparet novũ
CASTELLA Sidus, & Auſtriam
Nec *Una* deducit *AQVILAM Stella*, at *NOVEM*
Ariadna Stellis Auſtrium
(Regnô *novenis* inclytô *Regnis*) velut
Cinget CORONA *Theſeum.*
Ibera Tellus plaude! adoreas para,
Regnſqve Turres plaudite!
Io! beatum jam ſpei littus premit!
In terra avete SIDERA!
Gemmas in ignes digerit, ut aurum probet,
Purum, CORONÆ CAROLO.
Felix CORONA! Regna cui gemmas agunt,
Cui Tagus aurum diluit;
Non invide ultrà terra cælo Sidera,
Prognata ſtirpe Regiâ:
Aurea migrârunt Aſtra vel in Hiſpaniam,
Vel in Aſtra abijt Hiſpania.
CASTILIA, *Regnis ùt novem Stellis* nitens,
CORONA fulget Gnoſſia.
Jam ſcribe Epigraphen laudibus abundans Tuis
Grandiloqva Gens Iberiæ:
Qvod inter Aſtra *Gnoſſia* CORONA eſt, idem
Inter CORONAS Regias

CA-

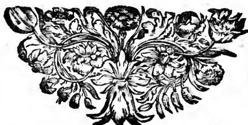
CASTELLA præstat: *Astra*, *Regna* sunt *novem*
ASTURIA nempe, & *LEGIO*,
MURCIAQVE cum *VALENCIA*,
ALGARVIA, & *GALLÆCIA*,
GRANATA, & *ANDALUSIA*,
CASTILIAQVE Vetus, & *Nova*,
(Regnũ *TOLETANUM* vocãt)
Qvæ Sola *Stella* cæteras
Unam in CORONAM provocat.
Huc ergo CÆSARIS ALES! AQVILINUM Caput
Ambit *CORONA Iberiæ*!

Subjunxit Vaticinium I.

Pro Pomo Hesperiæ dum Pars adversa duellat:
Magne, Secundantem, CAROLE, fortè petis?
Sed TUA Pars vincet: Bona semper causa Triumphat;
Ipse TIBI felix, *Terqve Secundus* eris.

Vaticininm II.

Hesperiæ *Grandes AQVILÆ* submittite *Turres*:
Conjunctum IMRERIUM cum Jove REGIS erit.

NUMERUS VII.

Emensô feliciter mari Atlanticô, factóqve

In Lusitania appulsu, Erato felix Bellicæ in Campum Martium Expeditionis Auspicium, In receptis Lusitaniæ Munimentis
Montsantos, Idanha la Nova, &c.
Devicto per Prælium Ronqvillo,
SERENISSIMÆ AQVILÆ
CAROLO III.
REGI CATHOLICO gratulatur.

ODE II.

Invicte Regum, Gloria Tevtonum,
Propago Magni CÆSARIS Inclyta,
Grandis Coronati superstes
Sangvinis, Austriacæqve Princeps
Columna stirpis, Fulgor Iberiæ,
Lux Sacra cæli, ter salientibus
TIBI celebratum Camænis,
CAROLE Magne, metrum dicabo:
Tuúmqve Nomen Grande recentibus
Luctabor alis tollere, ut ultimam
Adusqve Thulen commigrantes
Spargat Honos Dominator umbras.
Qvacunqve terræ Sol habitabiles
Illustrat oras, Austrie CAROLE
Atlas vocaris; qvæqve sparsit
Per veteres bona gratiarum
Virtus Monarchas, fœnore non levi
In TE coëgit sedula Gloriæ
TUÆ Laboratrix, diúqve
Austriaca studiosa *Fama*.

TU

TU prægravantis Martia Iberiæ
Columna, Soli cûi ſuperinſidens
Fortuna nutantis qvieſcit:
Et placidus retines in altum
Curvata lapſum pondera grandia;
Depræliantûm funera Principum,
Pronásqve Regnorum ruinas
Conſilióqve, Humeríſqve ſiſtis.
TE Martis horror ſplendidus aſpici,
TE Bellicarum Præmia frontium,
Palmæqve, Laurorúmqve frondes,
Et famulus comitatur Ipſe
Mars in CORONAS; Neſcius objicis
Hinc ultra inauſos, CAROLE, *Terminos*
Calpen, Coronatúmqve qvondam
Herculeis, *Abilam*, Trophæis,
Metes *Triumphos*; Hercule vidimus
Ab Hoc (*Volucri*, qvin potiùs canam,
Ab Hac *Tonantis*, fulminúmqve
Armigera Auſtriaci Miniſtra)
Petita telis culmina *Turrium*,
Qvamvis ferirent Sydera vertice,
(IDANHA, MONTSANTOS fatentur)
Legitimo redijſſe Regi.
Et, qvod recordor: poſtea vidimus
Ab Hac profuſis, nec ſemel, Oſſibus
Albere campos Æmulorum,
Et roſeô temulenta pontô
Natâlſe victis arva mucronibus:
Paſſim freqventi terra cadavere
Surgebat altùm, & ponderoſis
Funeribus gravidatus agger.
Tunc CAROLINUS fulgidè Acinaces
Lucere ſtrictô viſus acumine;
Et ſparſa latè fulminantûm
Ignea vis reboans tuborum,

 Fra-

Fragórqve pronis vallibus editus
Paſſim loqvacis vocis imagine,
Reverberatô terris tumultu
Inſonuit CAROLUM remotis;
Pluit nocentis ſangvinis imbribus,
Qvando helluatus cædibus integris
Germanus enſis vindicavit
Legitimis AQVILIS Iberos,
Hoſtiſqve fregit percita cornua:
Arrecta eqvinis ira ſtetit jubis,
Manſúmqve ſpumans dente frænum
Heſperiæ ſtupefecit Oras.
TU ſtante vultu, *Maxime Principum*,
TU providenti Conſiliô potens
Campos inundatos, Iberô
Exoneras, revocáſqve Palmas.
TU TU fugatis hoſtibus eminens,
Preménſqve VICTOR colla nocentium,
Calcans acervos provocantûm,
Imperij acceleras Triumphum.
Excede Campô VICTOR, & arduas
Remitte curas: functa laboribus
Appende vincenti PARENTIS
Scuta tholo, repetátqve ſtrictum
Vagina ferrum; Jam Litui fragor,
Triſtiſqve ceſſent claſſica murmure:
Et ſtrage fumantem Capillos
Mitte lavare Tagi amne Turmam.

Subdidit Epigramma:

Fulminat offenſus Turritas Jupiter Arces,
Atqve Giganteas concutit Ille domos:
Heſperia! inclina Turres: ut nè Jovis iram
AUSTRIACI metuas, ARMIGERAMQVE JOVIS.

NU-

NUMERUS VIII.

Calpe feliciter expugnata,
Rursúmqve Obsidione Soluta
VICTRICI AQVILÆ
CAROLO III.
Regi Catholico
Se se devotissimè consecrat
In
CORONAM GRATULATIONIS.

POEMA II.

Bella per Hesperios plùs qvàm Mavortia campos,
Invictas acies, Lauros, Palmásqve, Ducésqve,
Carbasa tum Classis, celebres Calpésqve Strategos,
Et Jove prognatum Austriacô, seù Sole Volucrem
In Sua felici provectum Regna Gradivô,
Subjectáqve sibi pulchros de gente triumphos
Portantem, cane Musa gravis, non laude minore,
Qvàm Sumus mereatur apex; date jubila Nymphæ,
Et citharis multùm resonis, Lituìsqve canoræ
Victrices meritis Aqvilis substernite Palmas.
Postqvā Cæsareus, Batavúsq;, Anglúsq; Gradivus,
Nunqvam non Victor, campô disjecit apertô
Adversùm oppositas memorandâ clade Phalanges:
Postqvámqve Hesperias, armis Victricibus, Urbes
Compulit Austriaco sua subdere mœnia Sceptro,
Et Calpen pariter juri asserturus avito
Imperat, hanc totis arctari viribus Urbem;
Martia mox raucô strepuerunt cornua cantu,
Et Batava ad sonitum Pubes Martem intonat ore,
Egregiósqve datura ausus accommodat ensem

Fulmineum lateri, reliqvísqve accingitur armis.
Dux DARMSTATT, Acie tali dignissime Princeps,
Principe tali Acies! Magnum pro CÆSARE bellum
Aggrederis, grandem Tibi signat Gloria clivum,
Et pulchrum præbet Virtus generosa theatrum;
Duc Aciem! res Ille geret, qvas nulla silebit
Posteritas, Solísqve rotas ad utrumqve cubile
Æqvabit famâ, & factis super æthera tollet.
Urbs est Hesperijs jam dudum habitata colonis,
Herculei qvondam notissima Meta Gradivi,
Pulchra decore sitûs, populis, & munere portûs
Dives, ob irriguô lambentem margine Pontum,
CALPE, velivolas Urbs inclyta nota per oras;
Montibus hæc Major reliqvis consurgit in Arcem,
Qvam Troja invideat: pro cujus mole struenda
Major Apollineâ, major sudavit, & alsit
Neptuni dextrâ; sed qvæ nunc, hoste repulsô,
Læta triumphales VICTORI mille colossos
Erigit, atqve inter plaudentis Martis honores
Orbi testatur, qvantos Bona Causa Triumphos
Conciliet. Vix dum primas cum luce Calendas
Invexit terris Augustô nomine mensis,
Jam turrita patent grandi cum vertice tecta;
Infelix CALPE, laterum compage ligatâ
Immanem attolit molem, capitalia fulgent
Cyclopum sudata manu, stant fortia circùm
Mœnia, Dædaleæ serpunt glomeramine fraudes:
Hinc muri assurgunt, hinc propugnacula terrent,
Indè cadunt fossæ, cunei malè tecta periclis
Antra tenent, cæsæ superaddunt robora sylvæ
Cuspidibus, ferróqve truces, immensáqve frænat
Claustra Chalybs, altóqve secat munimina vallô.
Hinc molem statione gravem, Mavortiáqve arma
Disponunt Batavi, circumdat littora Classis
Anglica, bella parat, partíqve incommodat omni;
Flucti-

Fluctifragis pressæ tremuêre phalangibus undæ,
Succubuitqve suis Thetys lassata lacertis;
Sed priùs ac totam, qvà terrâ cingitur, Urbem
Clauderet, associas in cædem animare phalanges
DARMSTADIUS, Mavortis Amor, Dux agminis Ipse,
Defensum Superis Caput, & fatale domandis
Portubus, ac animô secum qvàm plurima volvens,
Taliter est orsus: Multis gens Inclyta Palmis,
Et Virtute potens, qvidqvid meruistis in Armis,
Nunc præstate Viri, nunc Vos ostendite Martes;
Non Vos hæc moles Turritæ terreat Urbis,
Dux adero, durô crescit certamine Virtus:
Major in adversis, tantóqve illustrior indè
Gloria, qvò majore fuit qvæsita labore.
Ergò state animis! nec enim sinè Marte Triumphus
Obvenit, & multô venalis Adorea venit
Sangvine; qvi cupit hìc Palmas metere, Ille minacē
Hostili discat demergere sangvine falcem,
Et chalybe exanimare latus. Pia Numina cæptis
Adsint! felices pariet Bona Causa Triumphos.
O! mihi sint lingvæ centum, sint oráqve centum,
Ferrea vox! Tantæ Portenta energica vocis
Nondum lingva dabit, qvâ Dux flagrantia telis
Affatus, generosô accenderat Agmina Marte.
Dixit, & ignitus rimatur pectora zelus:
Ille acuit flammas lymphis, hic fulgura defert,
Ille tubô sphæram expellit, vehit iste per auras,
Cursúmqve accelerat, totô simul impete murum
Ille qvatit, telum anteît hic, saxúmqve revellit:
Circum castra tonant, resonant mugitibus antra.
Miratur Steropes, qvæqve audit fulmina Brontes,
Qvásqve Urbi intulerint clades: victósq; fatentur
Séqve, Jovémq; globis; Tantum est pernicibus iræ!
Jámqve moræ impatiens Molem devicerat ardor:
Scanditur absqve metu, prensant fastigia dextræ;

Ille volat ventô ocyor, is repit, furit ille,
Ille gradum seqvitur, cæcô is Mavorte resistit,
Ille pedem figit, murô is supereminet altô.
Nasicæ reduces acies, & mænia credas
Naumantina qvati; generosáqve fulmina belli
Scipiades Lybiam numerosâ sternere clade:
Argumentum ingens Patriæ Virtutis in ævum.
Si qvid Musa potest, hæc Martia Gloria vivet,
Scipiadésqve suos jactabit Tevtonis Ora.
Non tulit oppositis volitans exercitus alis
Fortunam, Batavis fatum exoptabile campis:
Colligit Herculeas vires, glomeratur in unum
Miles, & effætus pro Rege, ac Urbe capessit
Tela senex, juvenísqve audax, cladémqve cruentâ
Solvere clade parat: caput objectare periclis,
Præcipitare hostes muris, rursúmqve potiri
Aggeribus, raptámqve sibi cum fœnore palmam
Accelerare cupit. Cæcis defossa sub antris
Sulphura nigrantes meditantur spargere strages;
Ostia furva patent, jam subterranea gliscunt
Prælia, terrificum conqvassat jugera murmur,
Aggeris ora furunt, adapertis faucibus horret
Tellus, atqve jacit totô frustrà eruta campô.
Hinc infausta rotat validas vertigo Cohortes,
In sublime volant, miserandi scena theatri
Belligeri: jam isti subitus caput abstulit ardor,
Aëreis truncum corpus circumvolvat oris,
Illic brachia fracta cadunt, sinè viribus altô
Provehitur, vulso cum poplite crura labascunt
Isti, Ludibrium vacua excipit aura cachinnis;
Indè trahunt venti galeas, sustollitur ensis (tur,
Indè, hinc confligunt sclopi, atq; hinc scuta seqvun-
Hinc Loricati per inane feruntur amictus;
Luctificum sub Sole chaos! cui ferre medelam
Attentant Angli, propriô discrimine cauti;

Encr-

Enervare dolos, & fraudes vertere fraude
Impavidi occipiunt, rimantur viſcera terræ:
Hic peditum ſudat manus; hic agreſtia findunt
Jugera ruricolæ; pars effoſſam eruit antris
Cum ſonitu glebam, pars aſportare laborat;
Fervet opus, pateſitqve dolus; malè tecta cavernis
Eruitur multo cum pulvere copia nitri;
Æqvantur cunei, qviqve exitiale ſtruebant
Occipiti fulgur, prædæ ceſsêre furentûm.
Nec ſatis eſt, urgent Angli, tormentáqve circùm
Lata ſonant, atrô tegitúrqve arx horrida fumô.
Qvi modò langvebat miles, nunc funera centum
Conficit, & ſubitas alieno in vulnere vires
Increviſſe ſtupet; pulchri calet ira Gradivi.
Jámqve Acies Urbi propior, muríſqve propinqva
Adſtitit, & plumbi ſuper ædes evomit imbrem:
Huc labor eſt verſus; pars pulvere fœta nigranti
Dolia convertunt, pars arma, igniſqve fovendo
Materiam, funes, glandéſq;, globóſq; miniſtrant,
Arbuteos alij corbes, munimina valli,
Ingeſtis ſtipant terris, pars figere ſcalas
Aggreditur validis muris; amor omnibus idem:
Fortunæ, & Belli qvem vis durare laborem.
Pars flammas, piceáſq; faces, & plura trecentis
Fulmina in Urbicolas, Proceerúmq; Palatia præceps
Jactat; parte aliâ ſclopi, mortaria frendent.
Non ſic in Sicula Vulcanus barbarus Æthnâ
Igne furit, nec atrox unqvam tot fulmina mittit
Jupiter, iratô diſrumpens nubila cælô
Orbis in exitium, qvòt in Urbis mœnia miles,
In celsásqve domos, flagrante accenſus ab ira,
Exeruit; flammæ flammis miſcentur, utrinqve
Tela volant, fumant ſuccensô pulvere tecta:
Undas flamma arcet, flamæqve arcentur ab undis;
Hic Domus annonâ turgens dedit ampla ruinam,

Vulcanô torqvente rogos: ibi proxima ab igne
Tecta flagrant, plures depascit sæva favilla
Cum domibus postes, illic labat arjete crebrô
Janua, & emotæ procumbunt cardine portæ;
Tum pavidæ Matres tectis nutantibus errant;
Plurima pérqve viam sternuntur inertia passim
Corpora, pérqve domos serpit crudelis ubiqve
Luctus, ubiqve pavor, mæstissima mortis imago.
His visis, varios hostis sub pectore sensus,
Ancipites curas dubios contorqvet in orbes:
Qvò fugiat? Qvid agat, non invenit; utqve securi
Saucia trabs ingens, ubi plaga novissima restat,
Qvò cadat, in dubio est, omnísqve à parte timetur:
Sic animus variô labefactus vulnere nutat;
Una salus misero, dextram pro tendere inermem,
Et desperato Pacem pro Marte pacisci.
Nondum bis denam decurrerat axe qvadrigam
Augustus, reserant postes, portásq; repandunt
CÆSAREIS; In mœnia Princeps Ipse vocatur:
Qvæ dum lauricomâ cervice subit, tuba clangit,
Ingressúmqve sui DUCIS ænea fistula festô
Mugitu celebrat, Victori tympana raucô
Applaudunt sonitu! diffusáq; Classis in undis
Armorum strepitu festiva tripudia jactat.
At Dux adversus cladem miseratus, inultam
Ferre negans cædem, lugétq;, acuitq; dolorem
Auctus amicorum numerô, malè cœpta resumpsit
Arma ferox: redeamus, ait; plenúsqve furore
Per cuneos, per saxa, scrobes, & funera mille
Urbem prævalidâ rursum obsidione fatigat.
Vix loca designat, qvæ propria cuîqve phalangi
Sit statio, statione qvies, ubi castra locentur;
Illico, qvod stupeas, consurgit terrea moles
Phlegræos referens campos, tumidúmqve laborem
Titanum, qvalis fuerat, dum Pelion Ossæ

Snb-

Subjicerent, peteréntqve arces Jovis; Ordine longô
In fossas vacuatur humus, cornutáqve crudô
Cespite sub muris surgunt fastigia: tectos
Cingit fossa Viros: muralis machina celsæ
Infertur moli flammas sparsura, necésqve;
Enatas momentô ædes, ceû cælitus urbem
Dixeris emissam; surgens orientia Titan
Tecta stupet: pavet arctatus sub pellibus æther
Latè finitimis dominantia culmina terris.
Hoc sed opus ter mille viri dum gnaviter urgent,
Fulmina vibrantur Cyclopum cusa caminis,
Faucibus & patulis spargunt mortaria flammas,
Æra procul, lituíq; sonant, crepat horrida grando!
Ferrô scloporum sublimis inhorruit æther
Nube à pulverea, sonitúqve immugijt aura.
Instantes operi ferri fragoribus arcent,
Fossorum cœptos turbant, variéqve labores,
Nituntur structas rursum disrumpere moles.
At frustrà: nec enim qvemqvã discriminis horror
Terruit, inceptóqve fugam prævertere svasit;
Intrepidi perstant. Mediô sic gurgite Nili
Stat brevis, Inachiæ qvondam Sacrata juvencæ,
Insula, qvam, primi sub tempora veris, hirundo
Agmine densa petit, paleásqve, & stramina circùm
Ore legens longô (dictu mirabile) firmat
Objice: nec reqvies fessis; noctémqve, diémqve
Continuant operæ, &, qvâdam dulcedine tactæ,
Sæpe animas etiam grato impendêre labori.
Sic adversa (ajunt) nullum pertæsa laborem est,
Inflammata operum studijs, & amore Juventus.
Dúmqve ità Mavortis labor implacabilis ausu
Perstat in incepto, & primùm Dux fortiùs urbem
Arctat in ingressu, validô deîn impete muros
Hinc, atqve indè qvatit, Batavos postremò lacessit;
Insuper hinc, atqve hinc duodena in colle metalla,

 Ful-

Fulmineos sparsura Joves, dum conglobat, Urbe,
Qvà data porta, ruit metuendus in ordine miles.
Non sic, aggeribus ruptis cùm spumeus amnis
Proruit, oppositásqve evicit gurgite moles;
Fertur in arva furens cumulô, campósq; per omnes
Cum stabulis armenta trahit, furor arma ministrat;
Hos seqvitur populus, jungitqve novissima verba:
Per Carmentalem CALPE non Vos cupit ire
Portam, sed Fabijs magis ite, redite secundi;
Excipiet lætus reduces Dux Urbis, & arcis,
Festa salutabunt plaudente metalla boatu.
Egressi superant fossas, à pectore ferrum
Vix ullô revocant, furit eminus hostis in hostem;
Res agitur ferro, miscetur sangvine sangvis,
Arma, cruor, cædes, discrimina, milléqve mortes
Ante oculos volitāt; penetrantur ab ignibus ignes,
Pectora pectoribus cohibentur, dextera dextris,
Funera funeribus cedunt, æs æra refringit;
Hinc cruor in vallis, multâ indè rubentia cæde
Corpora fusa natant, permistáqve viva sepultis
Funera succumbunt, in vallis nacta sepulchrum,
Qvod propriâ fodêre manu; jam fortè trecenta
Spectabat CALPE resupina cadavera Franci
Militis, in proprio sorbentia sangvine mortem.
Qvanta sub hoc tempus per Castra adversa, per arma
Tempestas iërit belli, qvibus actus uterqve
Gallus cum Batavo furijs concurrerit hostis,
Dicere nec possum, nec cûiqvā dicere promptū est.
Talia dum castris, vallisq;, ac Urbe geruntur:
En tibi Liligeræ munitô remige naves
Adsunt; ter denæ, Classis spectante Thalassô,
Ponti fortunam placuit tentare carinæ.
Fit motus: firmas ignitô verbere puppes
Aggreditur, vasto miscentur in æqvore voces,
Remorúmqve sonus: Fit proris obvia prora,
Impul-

Impulsis rostris crepuerunt obvia rostra,
In puppim rediêre rates, emissáqve tela
Perculsas tenuêre Scaphas; utrinqve perempti
In ratibus cecidêre suis, fluxúmqve cruore
Non modicô tinxêre salum; sed major ubiqve
Virtus in Batava, tanto in discrimine, parte
Enituit: rapidi nam fulminis ocyor alis
Maxima pars pugilum, paucis post terga relictis,
Postqvam bis denam vitiaverat igne phaselum,
Liligeras astrô contra spirante triremes,
Eluctata fuit, CALPIS rursúmqve secundis
Allabens ventis cecinit Ter læta celevsma.
Fortè dies aderat magnis prævisa ruinis,
Qvâ maris è medio reboans Vulcania pestis
Centenis plures ignitô sulphure jactus
Urbis in exitium, Pontô indignante, vibravit,
Castellóqve loci subigendo plura trecentis
Fulmina flammivomô nimiùm metuenda metallô,
Intulit una dies, vicinæ prodroma cædis.
Dum sic ferrati stridet vis bellica nimbi:
En tibi Tyndaridis se Majus in æqvore præbet
Spectandum Sidus, bene notus in Orbe Thalassus
Lake, defessis cupiens succurrere muris;
Transijt Herculeas, stipatus Classe, Columnas.
Quis referat plausus, fidæqve tripudia Gentis
AUSTRIADÛM captæ studiô? ferit æthera clamor
Lætitiæ, gestítqve freqvens in vallibus Echo,
Et tuba plausibilem sonitum procul edidit, ære
Ignivomô tormenta tonant, testata Britanni
Martis adesse manum. Plenam discriminis horam
Adventare sibi longinqva per æqvora Partes
Adversæ strepitant, pallent, unóqve sub ictu
Liligeræ fugiunt remis, velísqve carinæ.
Sic est elumbatus Mars hostilis, & ista
Funestum grandi passum cum clade retraxit,

 Se-

Seróq; AUSTRIACÆ damnavit bella VOLUCRIS.
Francigenæ pede funesta cum clade retractô
AUSTRIACI serò damnârunt fœdera Martis.
Ergò respirant hilari jam mœnia vultu,
Juratos AQUILÆ venisse ad prælia Divos
Mirantur, casúmqve stupent: cur Astra fugacem
Sic fugiant hostem? nam Sol, Superiqve serenum
In noctem vertêre diem, dum Phæbus in axe
Condidit ardentes atrâ caligine currus,
Involvitqve orbem tenebris, hostésqve coëgit
Desperare diem melioris Sideris: Indè
Obscurata suam doluit Gens Celtica famam.
Hæc fuit illa dies, & ineluctabile fatum
Oppositi, qvô victus erat, didicitqve coactus
Austriaci posthac venerari Sceptra Gradivi.
Ergò Victores Calpe venerare volatus
AUSTRIACÆ VOLUCRIS, prognatæ CÆSARE PHÆBÔ,
Post sex, Imperij SOL exorietur & IPSA:
Illi Illi Soli debentur pectora *Soli*,
Illi Illi Soli debetur Laurea *Soli*,
Illi Illi Soli debetur Gloria *Soli*,
Illi Illi Soli debetur Iberia *Soli*!
Et mox Fama volans AQVILÆ sic ore locuta est:
Eja! supinatæ Dominô fastigia Calpes,
CAROLE, scande gradu! feliciter inter Iberas,
Turres, ista TUÆ surgunt Capitolia Pompæ,
Ædili gladiô, fabram cûi AUSTRIA VIRTUS,
Et Fortuna manum, nullis hebetata Gradivis
Saxa dedêre cotem: Vani sudantia Xerxis
Otia fregissent animos, stupidúmqve Ligonem,
Æmonijs itreum si debellare ruinis
Hunc tentâsset Athon; Non fractis Alpibus istis,
Exhaustô frontem Pænus caperaret acetô
Hannibal; Adversi nunqvam Bellona Gradivi
Verterit has arces, missô seû Ænea plumbô

Sæ-

Sæviat, ereptô demum ſeû aurea pugnet
Arjete; ab AUSTRIACIS geniti VIRTUTIBUS auſus
Hoc potuêre; & ubi Xerxeô Scalpra labore
Ceſsâſſent, ibi, Germanô vibrante, mucrones
Non perdunt operas; acidi qvas Machina Pœni
Sat maceret nunqvam, pulchrô ſudore coactæ
Miteſcunt rupes; qvò fulvô tergore dives
Arcas non tentet, CAROLINUS in ardua Petræ
Victores Mars egit eqvos. His perge ſecundos
Inter clangores: partis qvà ſtrata Trophæis
Appia deducit. Nîl ſub Victore vacillat
Paſſu, ſubjectis nec qvà TE collibus Altum
Victa tremit Calpe DOMINUM; ſic firma cliente
Saxa fide durant! Hujus monumenta reqviris?
Subdita gaudenti ponent diſpendia lapſu,
Nobile proci duæ pretium factura ruinæ,
Ad tantos jacuiſſe pedes. Non ſurget in iſtis
Ruderibus *Limen*, cui mollior Herculis addat
Debile Lemma Stylus: *Non ultrà*; Major at indè
Ad majora gradus luctanti culmina creſcat!
Unde TUI valeas Sceptri ſub jura fluentem
Deſpectare Ebrum, famulô terrásqve natantes
Æqvore, & à nato venientia Sole tributa.
Jam Neptunus, avens Auſtrîis ſervire Tridentem
Faſcibus, allambit pacatô murmure Calpen:
AUGUSTIS etiam ſubmiſsè lota daturus
Oſcula, ſi jubeas, plantis; vocalia ponunt
Cornua Tritones GERMANI ad claſſica MARTIS;
Nec citiùs ſtreperis vulgatrix bucca qvieſcet
Conchis, qvàm totô ſint decantata Trophæa
Oceanô CAROLI. Jam circumfuſa *Columna Herculea* Najas Proavô deciſa mucrone
Lemmata; *Plùs ultrà*! renovantibus eluit undis:
Et textam in Petra Calpes, Horto velut, inqvit:
GRATULOR Heſperidum primo de flore CORONAM.

Epigrammata de Calpe
Occupata.

Mons *Aqvilis* Sedes: à Calpe aliæ ite Volucres;
Imperialis ibi nidificabit *Avis.*

Aliud:

Devictâ CAROLUM Livor metîre * *Columnâ*:
Grandibus HIC, dices, Jure *præesse* poteſt.

* *Calpe una ex Column. Herc:*

Aliud:

Magna *Fides* CAROLI! Talem *miracula* clamant:
In Terras *Montem transtulit* ILLE Suas.

Aliud alludens ad montem Ætam,
In qvo Hercules combuſtus.

Æthæi Calpe renovat ſolennia buſti,
Herculeam Pyrius dum facit indè *pyram.*

Aliud:

Herculeam forti domuiſti Marte *Columnam*:
Si qvando *Herculeus*, tunc fuit iſte *labor.*

Aliud:

CAROLE, monſtrabat digitô TE Fama; petîſti
Montem: non meliùs conſpiciendus eras.

Aliud:

Herculea Victor ſiſtens in *rupe*, videbis
Inſinuans ſe ſe ſub TUA Sceptra *Peru.*

NU-

NUMERUS IX.

Barcellona cum Catalaunia
Victrici AQVILÆ

CAROLO III.

Regi Catholico.
Se ſe devovet
In
CORONAM EXULTATIONIS.
Eccl: 1.11.

POEMA III.

Qvid iſte turbo militum? & aperti Seges
Ferrea Gradivi, trepida montivagas trahens
Per arva turres? agmina qvid amplô volunt
Clypeata ahenô? Cujus in ſtrages hiant
Æmula Tonantis Æra, flammivomum ſinu
Sparſura tonitru? ferreô tellus riget
Turbine; procellâ ferreâ ſtridet Thetys;
Qvocunqve longô ſqvalidos luctu fero
Captiva vultus, ſive qvà roſeum levat,
Seû qvà recondit aureum heſperijs jubar
Titan ſub undis, triſtè Mavortis tonant
Undiqve fragores. Barcino fuimus! fuit
Arx Barcinonis, atqve Catalauni Caput
Sublime Solij! Rauca Cæſareum ſonant
Undiqve Gradivum claſſica, in luctus meos
Tota hæc canori ſcena Mavortis venit!
Qvin erro! Clangor iſte per apertos ſonô
Diſperſus agros, aureum Phœbi Jubar
Tandem, dolorum nube diſcuſsâ, vehit.
Io! triumpha Barcino! Aqvilinæ procul
Super arma Volucres Læta Catalaunis ferunt

Auguria votis; Eja! Jam reddar mihi,
Veterſqve reddi gloriæ AUSTRIACI datur
Robore TONANTIS, Cujus auſpiciô brevì
In CAROLINÆ redeo, qvin jam jam volo
AQVILÆ Triumphos. Sed qvis heu! noſtro impetus
Capiti minatur? ſiſte, qvò properas chalybs?
Grandine qvid urges ferreâ erectas ſolo
Æqvare moles, atqve fulmineis viam
Moliri in Urbem machinis? ultro ſinum,
Et aperta tendo brachia; Huc! adeſt meus!
Qvin ſi Catervas ire per laceros juvat
Urbis lacertos: Ite! nîl ſtrages moror;
Proprijs labaſcat obrutum qvamvìs decus
Sublime frontis ſtragibus, tantâ placent
Mercede clades: nempe CAROLINOS juvat
Etiam favores mille per mortes emi.
Sed jam propinqvô claſſicum Ultrices ſonô
Exſtimulat iras, propiùs armatas movent
AQVILÆ phalanges; Jámqve CAROLINOS volant
Secuta nutus Agmina: effractô putes
Volitare Tygrides compede, aut raptis agi
Catulis Leones. Parte, qvâ celſum caput
Collis ſuperbô * Jovius attollit Jugô,
Avida cruoris fertur in pugnas phalanx;
Furit ira ſævùm Tevtonis, totis volat
Imber procellis ferreus, telis fremit
Miſſilibus aër; arma pars timidos rotat
Fulminea in hoſtes, pars giganteas manu
Victrice lacerat aggerum, & ſternit vias:
Pars pertinaces rupium aſcenſu, & minis
Præcipitat iras, ad reluctantem petris
Scandit ſubactis aggerem: effractis labant
Saxis catervæ Floridæ: excedit locô

* *Fortalitium, Mons Jovi dictum, Duce Darmſtadiô occupatum.*

Mox

Mox Barcinone, ferre CAROLINAS cohors
Indocilis iras; * Eja! procubuit Jovi
Dicata rupes, Gloriæ posthac Tuæ,
CAROLE, sacranda. O! Inclytum Austriaci Jubar,
CAROLE, decúsqve Nominis! munus TUUM est,
Virtute cujus pristinam lætâ comâ
Attollo frontem; qvósqve, per qvinas propè
Tulimus aristas, compede alienô graves
Stringi lacertos: Jam Tuis fultos datur
Erigere rursus Gratijs; mœstæ procul
Abite noctes luctuum, tandem novum
Illustre Sidus Austriæ Hesperijs diem
Accendit oris CAROLUS, orituræ Jubar
Felicitatis Gloriæ in censum vehens.
Io! Vive Victrix AQVILA! Catalauni qvoad
Sublime culmen Barcino stabit Throni,
CAROLE! *Corona* Gloriæ stabit TUÆ!

* *Captâ Petrâ Jovis, eodem die, Barcino in deditionem venit.*

An
CORONA EXALTATIONIS?
Certè
Ipsam *Exsultationis* Sedem
COR in CORONAM,
Se ipsam, Victrici AQVILÆ, explicat
Catalaunia:
E Geographorum Senatûs-Consulto,
Montium inde Pyrenæorum fastigijs,
Hinc Ibero junctis Mediterranei spatijs,
In vivam propè humani *Cordis* imaginem figurata.
Tantæ molis erat!
Ut in formam *Cordis* efformaret Natura,
In qvod affectus suos concentraret Iberia:
Imò affectuum Orbis Centrum,

CAROLUM III.
Locaret Catalaunia, reciperet Barcino:
Bis utraqve CAROLINIS fortunata Auſpicijs:
Priùs, cùm CAROLO ſubderetur,
Iterum, nè eriperetur.
Eja *Victrix AQUILA*
CAROLE!
Gratijs, & Favoribus TUIS
Catalauniæ COR ALE:
Et dum ſub TUIS *Corda* omniū *exſultant* Auſpicijs,
Rex omnium,
Nunc *Cordium*,
Deinceps Regnorum,
Recipe
TIbI eX CorDe CoronaM:
Qvæ Exaltationis eſt TUÆ,
CORONA
Jam EXSULTATIONIS eſt Suæ!

Epigramma
De Barcinone, & Catalaunia.

Sunt *Abila* Herculei cum *Calpe* meta laboris:
Hic conqvievit Hercules;
Herculis *Auſtriaci* Calpe Victoria * prima eſt:
Hic inchoavit CAROLUS;
Plùs ultrà! Geſtans *Oleam*, *Clavámq;* RUDOLPHI,
Per Æqvor Alis remigat:
Ceſsítqve *Auſtriaca*, ceſſit Catalaunia *Clavæ*,
Dum nuper icta fulmine
Se ſe ſub Pennas AQVILÆ, Laurúmqve recepit
Bellona Barcinone.

* In Hiſpan.

NU-

NUMERUS X.

Mediolanum cum ſuo Statu
VICTRICI AQVILÆ

CAROLO III.

Regi Catholico
Seſe dicat in
CORONAM DECORIS.
Ezech: 16. 12.

ODE III.

Ales Qviritum clange! non poſthac meis
Ales alia canet mœnibus,
Et concitata, lugubres præter ſonos,
Procraſtinabit tædia.
Cantu ſub alio ſæpe, qvàm mœſtum! meis
Aurora rubuit Civibus;
Fusúsq; ab AQVILA ſangvis appinxit qvoq;
Ipſi rubores Æmulo;
Hinc rubuit etiam criſta. Sed cur ad melos
Tam diſſonũ AQVILAM provocat?
Exercitûs concuſſit Alas proprij
Cantans Sodali Claſſicum;
At acriores muſicô pœnas luit,
Cum Delio qvi luſerat:
Vocem ad TURINUM perdidit. Raucus meis
Cecinit in oris hoc melos:
*Criſtã** Urbis in AQVILAM erige; *Urbanũ* licèt * *Caſtellum.*
Tevto tibi *Corpus* ſubruat:
Memor *Colubri* vive, qvô * *Scutum* occupas, * *Inſigne.*
Capútqve prudenter fove;

 Ca-

Caput reserva Civicum, *Castrô* tuæ
Vitæ medullam contine.
Ea dum recantat: æmulum super ruit
Ferientis AQVILÆ fulgetrum:
In gutture sonos opprimit, & alis procul
Removet cruoris purpuram:
Phæbisqve amica vultus, inducit merô
Victoriam pulchram die.
AQVILA Triumphans clange! non posthac meis
Ales alia canet mœnibus:
Aurora nec cruenta terrebit, merus
Sed Sol beabit incolas.
Invicte CAROLE, Mediolani decus,
Splendor cis Alpes Galliæ:
Vicisti! in illô Gloriam plantans solo,
TIBI qvod virebit perpetim;
Vicisti! id omne pedibus adsterno Tuis,
Qvod voluit hostis erigi;
TIBI cum Ducatu, poplite affusô, Status
Omnis meus se subjicit.
Sed Laureato qvalibus nexam dabit
Dextris CORONAM Vertici?
Huc Gratiarum convola ad nutum Trias,
Sertum rotunda splendidum:
Huc uniones congrega; conchas jube
Huc adnatare, qvamlibet
Gemmis gravatam; pange Gangetis sinum,
Atqve reses aurum collige:
Impende Eoum fertile Adamantûm mare,
Terrestriúmqve siderum
Affer pyropos, atqve Chrysoliti decus,
Et qvidqvid Orbis gratia est:
CAROLO in Coronam necte, Pyrgoteles cui,
Nec ipse par sit Dædalus

Com-

Compaginandæ. Defer hanc REGI meō,
Iberiæqve CAROLO:
AQVILÆ Triumphis Inclytæ; Cujus fovent
Alæ benignè subditos.
Imò meus Ipse fulgidâ cinctus caput
* *Serpens* CORONA, innoxius,
Pedésqve lambens, séqve per *gyrum* rotans
Adblandiendo sibilet:
TVI Corona sVM DeCorIs.

* *Insigne.*

Epigramma
De occupata Insubria
AD SERENISSIMUM CAROLUM.

Herculis enumerat Duodenos Fama labores:
Plurima Virtutis stant documenta TUÆ;
Eripis Insubriæ Castella proterva: dedisti
Plures antè Probas: Hæc Generalis erat.

NUMERUS XI.

NEAPOLIS
VICTRICI AQVILÆ.
CAROLO III.
Regi Catholico
Se ſe dedicat
In
CORONAM GLORIÆ.
Iſ: 28. 26.

ODE IV.

Jam *Nea*-gaude-*Polis*, & Triumpha!
Qvam vetus Claro celebravit Orbis
HESPERO Sacram; Calabrîqve veſtros
Jungite plauſus!
Jam novô fulges radians honore:
Neâpolis digna es meritò vocari,
Qvando felici redeunt revecta
Gaudia Sole.
Sqvallor has ingens ſpoliavit Oras,
Antè felices, Regione totâ
Fuſus, & tetris juga mœſta nimbis
Flere coëgit:
Flere, ſed luctu minùs uſitatô,
Qvô ſolent rupes, ſterilésqve campi
Meſſe ab hoſtili geminare ſigna
Sqvalida planctûs.
Non lubet Priſcos memorare luctus,
Non recordari veteres qverelas;
Nuper afflictos ſatìs eſt gementis
Pandere vultus.

Exte-

Exterô Totum trepidare Regnum
Cœperat Ferrô, Pavidæqve Genti,
Si fidem adversis Labaris negaret,
Fata minari.
Urbis hìc omnes reserare portas
Jussa sum; nec sat capitale crimen
Est, peregrinum nisì fronte Sceptrum
Civis adoret.
Indè Germanis celer Auster oris
Prævolat Famam: gemitúsqve narrans
Cæsaris campis, AQVILÆ calentes
Suscitat iras;
Hinc novis tandem relevata pennis
Napolis, gaudens AQVILÆ sub umbra,
Jam nec antiqvos memini dolores:
Jubila pango:
Millies felix! iterúmqve felix
Millies! (ajo) CAROLUS! salutis
Unus in nostris memoranda terris
Gaudia pandit.
Urbe cesserunt: properántqve in agros
Ocyùs velis patrios reverti, ab
Austriæ Campis fugiunt propinqvam
Lilia falcem.
Eja! bis denâ ditione Regnum,
Eja! bis denos sociando nisus,
Qvotqvot in nostris habitatis Oris,
Dicite plausus!
Ille *Victrices AQVILAS* receptis
Intulit Castris, docùitqve clarum
Lumen immotis oculis fideles
Cernere gentes.
Io! condignis merito Triumpho
Gratibus, pulchrum Diadema Vestræ
Aliti junctis famulæ parate
Viribus Urbes!

 Su-

Sume ſummiſſi ſociata Regni,
Qvæ TUÆ æternùm ſtudioſa poſthàc
GLORIÆ, vivent CAROLO Sacratam
Corda CORONAM.

Applaudunt Portus, Et Urbis Caſtella.

Invictus (Tormenta tonant) eſt Cæſaris Ales!
Echo ait: Eſt *Victus*, qvi celer indè fugit.
Sic eſt: feſtivô reboënt mortaria plauſu!
Invicti poſthac CAROLE Nomen habes.

NUMERUS XII.

Sardinia è Sardis
VICTRICI AQVILÆ
CAROLO III.
Regi Catholico
Nectit
CORONAM DIGNITATIS.
Prov. 16. 30.

ODE V.

Jam Te qvietô Regna ſilentiô
Ultro reqvirunt, Maxime Principum:
Abſiſte Bellator timeri;
Da ſpatium, tenuémqve Francis

Mo-

Moram repulſis, dum, poſitô malè
Vultu, ſuorum funera computant,
Doléntqve, mirantúrqve de ſe
Tevtonicis licuiſſe tantum
Impunè fatis. Jam TIBI ſternitur
Sardoa Tellus Claſſibus integris:
In grande vectigal propinqva
Subjiciunt TIBI Sceptra Regna.
Non una Palma hìc, non TIBI fronduit
Hìc una Laurus: qvotqvot amœniùs
Ramis vireſcunt, in CORONAS
Ire parant, madidámqve poſcunt
Umbrare Frontem. TE Calaris petit,
Qvô cingor, Altum fluctibus annuit;
Nec angvium morſus, lupíve
Ora time: his nocuis caremus.
Propinqva nuper jam TIBI Neâpolis
Trophæa fixit. Nos TE (Alemannicis
INVICTE Turmis, Inſulanæ
Unica, CAROLE, Gemma gentis)
TE nunc avemus, Sidus amabile!
O! noſter eſto Pacifer Hercules:
Et DIGNITATIS SERTA carpe,
Mille metris venerande Princeps.
TIBI Secundô porrigit Alite
Ichnuſa* *Cor*, jam nutibus additum
Pectus, paravit glorioſum
E Patrijs Stephanoma Sardis;
Gaudebit Almo imponere Vertici:
Latéqve ſiſtris dulcè ſonantibus,
TUIS Triumphis deſtinatum
Præcipiet reſonare carmen.

*Sardinia.

Insuper Terræ, & Maris sui Cor
Devotissimè veneratur
IN
SERENISSIMO CAROLO III.
HISPANIARUM REGE,

Alludendo ad Anagramma
CAROLUS, COR LAUS.

Epigrammate:

Cùm Divinorum testentur carmina Vatum;
Ecqvis *Cor Terræ*, *Cor* neget esse *maris?* Ps. 45.
Nunc igitur Cordi Corpus formemus utriqve:
Sint Cordi Terræ membra, marisqve sua;
Imò, qvod Carolô caruit mare, *Corde* carebat,
Teqve carens Tellus hæc sinè Corde fuit;
Nunc Tua qvando TIBI redduntur *Regna*: *Fretúmq;*,
Terráqve TE *Cor* habet, *Cor* qvoqve *Corpus* habet.

NU-

NUMERUS XIII.

Majorica, & Minorica,

Gemellæ Baleares ad Orientem ſitæ :

Bellicis caloribus æſtuantes
Sub Umbram
VICTRICIS AQVILÆ

CAROLI III.

Regis Catholici

Inclinantur cum Muneribus ;

Ad illud:
Inſulæ Munera offerent ; *Pſ. 71.*

GEMELLÆ GEMINUM:
Myrrham, contriti ob receſſum gemitûs,
Thus, Devotiſſimæ adorationis,

Et ſe ſe dedicant
In
CORONAM FRATRUM.
Eccl. 50.

POEMA IV.

Qvid qvòd ad inſvetos Oriens, oculatior Argô,
Cœcutiît radios? cur non magè pronus ab Ortu
Venit, adoravit? *Signóqve loqvente*, recentis
Adventum CAROLI Regalia munera fundit,
Atqve ſuo ſeſe Capiti per membra reclinat?
Cerea ad Imperium, Victricem aſpirat ad umbram
Alarum, geminus Regum de ſangvine pullus,

 Inſu-

Insula, fraternô qvas nomen nuper amore
(Nî geminas malis tenerè appellare sorores)
Vinxerat: Una *Minor*, natu dicta altera *Major*:
Hæc petit umbrosos AQVILA tutante regressus;
Et veluti venerata DEAM, documenta relinqvit
Grandibus ignaris, qvâ sint ab origine nati. (tis,
Nec mora: MYRRHA cadit, pretiosa, dolore gemen-
Munera VICTRICI: (ror?
Heû! (gemit *Illa* redux) qvis me malus abstulit er-
Qvis mihi Mercurius, qvis lumina Sole sub Illo
Exuit, & fulgenti occasum invexit in ortu?
Tantáne me Patriæ tenuêre oblivia gentis,
Tantáne me Generis? fuit ille gravissimus error,
Qvòd gravis haud essem: natales stulta negavi
Ipsa meos, dubio commisi carbasa vento!
Degener à parto Majorum, *Major*, honore,
Majorúmqve pudor: tótqve inter lumina grandis
Noctua, nativos non novi ex ungve *Leones*,
VICTRICESQVE Domûs AQVILAS!
Non parit imbelles Aqvilina propago columbas:
Nec qvævis Grandem Volucris valet edere pullũ;
Fortibus eduntur Fortes; ex stipite pomum
Noscitur, & parili proles generosa Parente.
Execror errorem, vicinis docta periclis!
Sic culpam retego! Veniæ jam lumen in umbra,
Et gemina è geminis fiducia nascitur alis.
Antiqvam persolvo fidem, fidúmqve perennis
Officij pignus Regalia munera porto,
Muneribúsqve meis Majus Me sacro: TUUM sit,
Offusum pedibus, VOLUCRIS Jovis INCLYTA, pullum
Dum relevas, placidâ luctum soleris ut umbrâ.
Dixit, & erectam sese per viscera sensit,
Totáqve momentô vixit. Cura una necabat
Solicitam, malè fausta soror: (qvam candidus usqvè
Implicuit viscus) sed inanes excute curas,

Exem-

Exemplô curata tuô eſt. Tu pignora pacis,
Amplexúmqve para: geminis tum viribus ultra
Communem Majeſtati date Munera ſortem;
Ingenium ſuperabit Opes, pietásqve, fidésqve.
Nondum Majorcæ vox Vatis lapſa per aures:
Exiliit plauſus laxans! arctóqve Minorcam
Stringens complexu, geminis concludit in ulnis:
Eja Soror, Ter fauſta Soror! *renovemur in umbra*!
Poſt æſtus Belli! geminas AQVILA explicat alas:
Heſperiæ Orbem, & nos non excluſura Gemellas!
Dixit, & optatam Geminis dedit umbra qvietem.
Mollè ſedent pariter, FRATRŨ nectúntq; CORONAM.

Atqve hactenus æſtu maris, Et Belli circumdatæ, in umbra AQVILÆ CAROLINÆ,

(*Alludendo ſimul ad Aqvilam Sidus cæleſte*)
Amænè ludunt Epigrammate.

I.

TE *Tecta Tuta*: Neptunus ùt æſtuet, & Mars:
Æſtibus his ſemper *par* erit *umbra* meis.
Naufragium metuant alij; Tutæ Sumus *Iſtô*
Sidere: *Ter* nobis *Stella Secunda* micas!
Sed *Minor*, & *Major* dum ſe Inſula ſubdita donat:
Utraqve VIRTUTI fit *minor* illa TUÆ.

II.
Majorica ſubjecta CAROLO
Annô 1706.

Cur hoc me Sæclum *Sextô* TIBI reddidit annô?
Crede mihi, *Cæſar*, *CAROLE*, *Sextus* eris.

 III.

III.
Minorica ad Orientem, respiciens Austrum.

Hanc seqvitur *Minor*, affinem bene respicit Austrum:
Austriacam Dominam qvòd sciat esse *Domum.*

IV.
Alluditur ad Insigne Insularum Balearium.

Hactenus institerat *Qvinis* Insigne *Columnis*:
Nónne bene *imparibus Sexta Columna* venit?
In Carolo Sexto *Sextam* spectabimus: imò,
Qvo sinè non licuit, jam licet esse *Pares.*

NUMERUS XIII.

Leo Hispano-Belgicus

VICTRICI AQVILÆ

CAROLO III.

Regi Catholico

Defert CORONAM VITÆ.
Apoc: 2. 10.

ELEGIA II.

Huc! qvæ magnanimis ubicunq; habitatis in oris,
Turba, Leoninâ voce vocata veni!
Martius Heroô qvam limite cinxit horizon,
Huc! etiam Cadmô nata propago veni!
Huc! Bellona suis qvem scripserat Hectora fastis,
Alcidémqve, duo Nomina magna, voco!
Huc adsint! qverulos generosi sangvinis artus
Mœsti sangvineô Luminis amne rigent!

Heli-

Heliades! Niobe! planctus fociate gementi,
Irriguæqve pluant, imbre dolente, genæ!
Rugio lugubris, non intono Classica! vox est,
Prodroma qvæ magni funeris esse solet.
Nec pudeat socium mœrore fuisse Leonis,
Et tantis luctum consociâsse labris!
Impexis mea colla jubis exasperat horror,
Vix loqvor: ex oculis signa doloris eunt.
Nec sunt hæ lacrymæ Cyparissi è gente Nepotum,
Qvos decuit molles ducere corde sonos;
Sum Leo, sangvineis Martis nutritus arenis,
Fundo, qvas guttas Fama, labórqve ciet.
Nosco Leoninas Proavorum in origine cunas,
Non nego, sum genitus, Patre Leone, Leo.
Regia me Dominum genuit Natura ferarum,
Et Rex, Astræâ judice, semper eram.
Dúmqve libraretur cum sangvine gutta laboris:
Imperio veteri justa statera stetit.
Nec mihi præ dicto fuerat pretiosior humor,
Qvàm qvô diluerat martia turba sitim.
Jam cruor absqve calore fluit, ruit, inq; putrentes
Ille Leoninus diffluit ignis aqvas.
Heû vos in facie geminos, mea lumina, Soles!
Qvæ nigrô eclipsis vos tegit umbra peplô?
Conqverar, & mœstos tollam super æthera vultus,
Lingámqve hirsutas, ore gemente, jubas?
Non qveror exilium, Libycis qvasi pulsus ab oris,
Nec mea vix meritæ funera plango necis.
Non rubus infirmam confixit arundine plantam,
Androdi medicam qvæ petat ægra manû.
Hoc qveror, hoc lacrymor, gemitus attendite Belgæ,
Qvæqve pius patriæ defleo damna meæ:
Funestam Hesperiæ (miserandùm) lugeo sortem,
Rege Corona caret, sunt sinè Sceptra Duce.

 Sce-

Sceptra valete, Corona vale, Diadema! cupressus
Temporibus sit abhinc digna Corona meis.
Húncce Triumphalẽ circumdent serta Monarchã?
Me fatum, & fati vulnera mille vocant;
Sic ait emoriens, claudénsq; oculos miserè inqvit:
Hospes vester erit, qvi priùs hostis erat.
Plena prior fuerat vox Majestate Leoni,
Nunc labium digitis, hoste canente, premo.
Exuvias ponam, veteris ponam ora Leonis,
Balabo, ad lanam dum cadit, instar ovis:
Velleris Aurati, perijt vectigal honoris,
Aurea plorabo funera mitis ovis;
Olim Belgarum vulgata est Fama per orbem
Impavidúmqve sagô, Pacificúmqve togâ;
Et velut Elysijs, vestris spatiabar in arvis,
Dum fuit Austriacus fœdere junctus ager.
Lilia jam bellis sterili dominantur in agro:
Ista ferent nullas lilia, credo, rosas:
Despectus qveror hæc: est raptus, credite Belgæ,
Austriacus, noster qvi fuit antè decor.
Aurea sub rigido fluxerunt secula ferro;
Nunc cessi: & threnis arma, togæqve gemunt.
Dextera, qvæ fuerat Regalis bajula sceptri,
Nunc est funeream ferre coacta facem.
Túqve Leonini fueras qvi scriba triumphi,
Nunc Vespillo mei funeris ungvis eris.
Et jam supremùm patrias convertor ad oras,
Tristia fata citant: Belgica terra vale!
Hæc in Mnemosynon tibi sint documenta Leonis,
Cæsaris obseqvijs officiosa mane;
Qvódq; insigne tuum servavi fidus Achates,
Hoc Regi, rogo, pro Cæsare redde tuo.
Suspiro Austriadûm tragico pro funere Campos,
Hi, Mausolei gloria, membra tegant.

Jam-

Jámqve fatiſcentes Atropos concludere fauces
Tentat, Letheum Portior urget iter;
Horrendùm trepidat, convellitur undiqve, totô,
Neſcio qvis, fœdùm corpore morbus ineſt;
Attollitqve oculos mediâ plùs morte natantes:
Dimidiâ nec enim parte ſuperſtes erat;
Murmure, qvô ſurdas potuit perrumpere cautes,
Immugit, ſuperam ſic meriturus opem.
Ecce tibi ſubitò miſerantia Sidera ſortem
Adſunt; viſáqve ſunt Aſtra dolere vicem;
Augurium felix: ſuperis deſcendit ab oris,
Propitijs Aſtris advolat imò Salus. (CREM;
CÆSARIS ARMIGERAM (Jovis inqvã) cerno VOLU-
Fulmine non terret; Qvæ medeatur, adeſt;
Protinus amiſsæ rediêre in priſtina vires,
Atqve omnis ceſſit, qvi fuit antè, dolor.
Erigit, & revocat fugientem è corpore vitam,
Solvit & intentæ ſtamina Parca necis.
Et novus inferijs dum ſpiritus incalet artus,
Vult Leo depreſsô membra levare ſolô;
ALITUUM REGINA prior ſe fulminis inſtar
Demiſit, celeres ſuppetiásqve tulit.
Ac veluti rediens *Aqvilina* Juventa Leoni,
Gratum ſic AQVILÆ promſerat ore ſonum.
Per TE ſtat Diadema meum, Victoria, Palmæ,
Sceptráqve, Libertas, Gloria, Vita, Salus!
AUGUSTAM veneror: qvæ reſpicis, Æmula Jani,
Bifrons Phoſphoreas, Heſperiáſqve plagas.
Qvàm bene Majeſtas ſupereminet edita terris,
Tanta ſuo ut videat Regna ſubeſſe Throno.
Cuî nihil indulſit ſors, nîl natura negavit,
Felix Imperij Conditor Ipſa Tui es.
Suſpicio magnas Alas, à fulmine belli
Tutamen Patrij, præſidiúmqve ſoli.

Jactet Roma suam Capitolij in Ansere sortem:
Auspicijs AQVILÆ Belgica fama volat;
Tecum Palladium, *Tecum* est Ancile Trophæis,
Tecum nostra salus, prosperitásqve stetit.
Si qvis de nostra *Tibi* posthàc stirpe rebellis
Vixerit, indignus dicier esse Leo:
Austrius Alcides aderit, Samsónqve jubata
Supprimet Herculeô colla superba jugô.
De *Forti* pretiosa fluet *dulcedo* Triumphi,
Atqve Leoninus *de comedente cibus*.
Mecum sint *Aqvilæ*, *Carolini* Insignia Sceptri:
Et sic Cæsareô munere fultus ero.
Dixerat; ecstaticúsqve velut, qvasi masticat ore:
CAROLUS! & CAROLUS! proloqvitúrqve simul:
Nascuntur Flores inscripti nomina Regum,
Nostris Qvos terris Austria Flora dedit;
Car: V. nat: Gandavi. Cunis Gandavum * *Carolinis* Inclyta gaudet
Urbs, tanti Patrium Cæsaris esse solum.
Primus hôc nomine Rex Hispaniæ. Nomine *Qvintus* erat, sed erat qvoq; nomine * *Primus*,
Tertie Tu, *Cæsar*, *Térqve secundus* eris.
Carole! *Te* Magnum resonant mea littora Nomen,
Omne velut sonuit murmure littus: Hylas!
Nomina conturbant hostem *Carolina*, Triumphos,
Qvos habuit *Qvintus*, jam putat esse *Tuos*.
Hæret adhuc Belgis *Carolina* Potentia fastis,
Invicti loqvitur Bella Mosella Ducis.
Si Pietatis erat, Virtus, emblema, Leonis:
Æternâ *CAROLI* sum Pietate Leo.
Si qvondam Androdum Leo sum comitatus, amori
Vindicis *Austriaci* qvæ meus addet amor?
Basio Regalis pumilus vestigia gressûs,
Et, canis ùt Dominum, sic comitabor Herum.
Jam minitabatur tristes sors aspera noctes,
Austriacô est *Vitæ* redditus axe dies.

Vivi-

Vivificantem *Aqvilam* langvens sibi corpus adesse
Sensit, qvòd gelidum penè cadaver erat.
Sternere multorum est: *Vitâ* donare Leonem,
Solius labor est Herculis *Austriaci.*
Non mea *Vita*, TIBI, qvam vivo; debeo *Vitam*,
Nutibus æternùm stóqve, cadóqve Tuis:
Tótqve Coronarum Capiti submitto *Coronam*
Vitæ; Qvod *Vitæ* est Una *Corona mea.*
Par Caput Imperio est, tantis suppárqve Coronis,
Cûi Famæ, & *Vitæ* prona *Corona cadit.*
Finijt Jambô:

DetVr hæC regI Meæ
Corona VItæ!

Sic revixit Leo Hispano-Belgicus,
Et velut redanimatô ungve reverenter
VICTRICIS AQVILÆ
Amantissimo Pectori,
Alludens ad Anagramma
CAROLUS, COR LUAS,
Inscripsit

Epigramma:

COR Leopoldinum qvòd adhuc submittere *Turres*
Se nolint Aqvilæ, Carole, Túne *LUAS*?
COR Josephinum: Qvòd Iberica Regna, Coronæ
Legitimum renuant, Túne Monarcha *LUAS*?
Est bona Justitiæ, bona, Carole, causa triumphat:
Qvi mihi *COR* Carolum vis rapere Ipse, *LUAS*!

NUMERUS XIV.

SERENISSIMA
ELISABETHA
CHRISTINA
VICTRICI AQVILÆ
CAROLO III.
Regi Catholico
MVLIer DILIgens Corona.

Prov: 12. 4.

Annus Sereniſſimæ Deſponſationis.

ODE VI.

FLOS eſt Heſperidum in plagis
    Florum Delicium, qvô topiaria
Pindi nîl pretioſius,
    Campíve Elysij, aut collis Apollinis
(Surgens vertice duplici,
    Et plectrô, & lituô, & carmine perſtrepens)
Servat nobilius nihil;
    Eſt Floræ areolis nîl magè Regium:
Ortus *Sangvine Principum*,
    Ac *Ceris* radians *Nobilium Patrum*.
FLOS eſt Nomine *REGIUS,
    Qvi circum-ſpeciem-fert *Diadematis*:
* *Dictus Corona Regia (Imperialis alijs)*
Totus cingere Tempora,
    Et *Regis* cupiens *Fronte* qvieſcere;

Qvem

Qvem * Mediterreus alluit *Ad Barcinonem.*
Dives gemiferis pontus arenulis;
Pactoli pretiô gravis
Tempestas rigat, & Nereidûm Pater
Se largô ingerit alveô:
Ut non congenitus deficiat vigor.
Hic inter CAROLUM SACRI
Sanxit CONIUGII Fœdus amabile:
Et se CÆSAREÆ Comæ
Nexu perpetuô miscuit Aureus.
Felix FLOS MULIER! Caput,
Ipsâ TE redimis *Conjugis Austrij*,
Et Fronti decus insides.
En! qvantus faber est, qvalis *Hymen* faber!
O! qvi Pieridum choros
Frænas imperijs, sacra biverticis
Parnassiqve regis juga,
Cujus nutu Helicon, dum movet hydriam,
Plenô diffluit æqvore;
Nervos per cytharæ pollice inambula,
Et molli digitô feri!
Huc gressum Charites, Deliciæ Deûm!
Nimbum Puniceum Rosæ,
Imbrem ter Niveum spargite Lilij,
Totóqve Euphrosine sinu
Fragrantis Violæ affundito Purpuram:
Qvidqvid vel pretiô valet,
Vel vibrat radios, nectite *Laurea*,
Fulget qvæ CAROLI Comis!
* Panchrus Hesperidum O! Gemea ELISABETH!
Flos, & *Gemma* Coloribus
Virtutum rutilans jugiter Omnibus:

Entheus me, me ſacer urget ardor
Per ſimiles certâ caſus tranſire ruinâ.
I Muſa felix! per Superûm atria,
Qvà jubæ terrent Leonis,
Scorpijqve ſudor atrô
Riget venenô: Qværimus CORONAM,
Eja! STELLARUM CORONAM
Glorioſo Vertici!
Qvis me inſuävi murmure retrahit?
Ibo per obſtantes, cælô minitante, phalangas,
Per mille certa funera.
Occumbo fatis? Sic amor urget.
Qvin tutus ille, regna per invia
Vivis, atqve ipsô fertur Olympô: (bis;
Qvi comites ignoti AQVILAS aſſumpſerit Or-
Ignibus compeſcet ignes
Fulminum, & Jovis Miniſtra.
At me qvis error? Ludor imagine
Falsâ ſub veri ſpecie, mentémqve repellit
Inſoliti via nulla voti!
Scilicet obriguit tacito ſub pectore fervor,
Dum non mortalia qværo;
Mole corporis ſolutæ
Æternæ dabitur
Carpere Serta Domûs.
Hinc temeræ procul ergò mentis
Curæ fugaces ite: non ardor placet,
Qvẽ non ſub ulnis certa complexa eſt Fides.
Gentilitatis (tollite nænias)
Conjuncta non eſt AUSTRIA ſomnijs:
Sunt altera nobis Claud: de Rapt. Proſerp:
Sidera, ſunt orbes alij:
Hæc æternæ Lucis imago,
Sidereæqve polorum
Excipient AQVILAM CORONÆ,

Qvan-

Qvando irreflexô Lumine Solem
JUSTITIÆ vultu defixa tuebitur unô,
Illimibúsqve palpebris
Adſpiciet ſecura ſui; (pi
Tũ Proles genuina Aqvilæ cingêris Olym-
Flammulis (nec me pia ſenſa fallunt)
CAROLE, AVIS jungêre TUIS.
Teqve olim cælo, ſpolijs Orientis onuſtum, *Virg. 1. Æneid.*
Accipiet ſanctus GENITOR:
Vocabere TU qvoqve Votis.
Tum poſitâ exultans *Stellis* radiante *Coronâ*:
O! Sangvis meus! ô ades! dicet:
Patris in æternam, Fili, ſuccede Coronam.
Hæc olim attonito ſimilis mirabitur orbis,
Sublimi poſtqvam TE ſuper axe
Magnarum AQVILAM vehet *Alarum*.
Nunc aliam TIBI necto CORONAM;
Necto STELLARUM CORONAM
Puriore Dithyrambô:
Qvam minacis nulla Cori
Flabra decoqvant, nec Evri,
Turbulenta nubium pix
Fuſcet atrô nigra vultu, non premat vis fulminum;
Stellulæ qvot ſunt *Olympo*,
Hoc virenti *Regna terræ*:
Qvæ ſub alto fixit axe
Principum Lex Imperantûm,
Nec decore, nec nitore
His minora, qvæ ſupernô firmat Orbe Jupiter.
Mortuæ ſunt illa Lucis
Aſtra, ſolùm mutuatô
Cynthii fruuntur igne,
Orbitam ſi clariorem
Delius ſubvexit Orbi:

Palluêre; penè nîl ſunt! NOSTRA VIVUNT SIDERA!
Seû rubenti purpuratur,
Nocte pulsâ, Phæbus oſtrô;
Vel ſupremô celſus axe
Auream flectit qvadrigam,
Aut Eois merſus undis
Fræna laxat per qvietē: NOSTRA LUCENT SIDERA!
Deliæ inconſtantis ora
Vah! figuræ multiformis
Inqvietem! nulla vultus
Hora mutat, ſed tenor beatus
Semper idem; qvalis undâ
Leniore per qvietem Nereus fert cymbulam.
Si procellam nube tetrâ
Terror hoſtium minetur,
Aut vehat tumultuoſus
Nubilorum turbo tela:
Ut minas poli, ſalíqve
Riſit inconcuſſa rupes: NOSTRA RIDENT SIDERA!
Si tamen vibrantur ignes,
Ferreæqve turbulentus
Grandinis deſævit imber:
Innocenti tum furore
Colligunt in ora nubes,
Perſicísqve pro ſagittis mille torqvent fulgetra.
Crine flammeô rubeſcunt:
Et minacis ſyrma caudæ
Explicatur in Sariſſam;
Nullus hoc impunè vidit:
Miles hoſtium catervæ
Pallet: exangvíqve vultu cæpta damnat prælia.
Sic, ubi fulſit Cometes,
Numinísqve plenus irâ
Vindicaturi trementem
Pertinax afflavit Orbem,
Criminum piget ſceleſtos;

Proh!

Proh! pudor! DEO movere horrida ausos prælia.
Martios inter tumultus
Excidunt nunqvam serenâ
Mentium tranqvillitate,
Non opacat ulla nubes
Tristiore nigra velô:
Lætiora qvin aguntur semper Alcyonia.
SYDERUM sunt hæc meorum,
SYDERUM (fallor) TUORUM,
ARMIGER Tonantis ALES,
Patriæ Virtutis Hæres,
Gaudiúmqve gestientis
Orbis, ô! Spes, & Voluptas!
Gloriæ sunt Nomina.
Nî repellis Imperatrix
ALITUM REGINA Vota,
Nec moraris aure surdâ:
Illico in *jucunditate*
STELLÆ abibunt in CORONAM,
Palpebræ nictu *vocatæ*: *Ecce*, dicent, *adsumus*!
Emicans non flamma vultu
Terreat, *Flamma* est *Amoris*,
Uritur, non urit illa:
Nec morâre sic Amantes!
Audior: consentit ALES,
AUSTRIÆ Tutamen ALES, & renidens annuit.
Ergò *terreæ* nitelæ,
Luminum cæli sorores,
Ite cultiore vultu,
Et nitore blandiore,
Qvàm Venus refulsit astris, (tias;
Qvàm renascens qvando cælum purpurat Pallan-
Præpeti motu citatæ
Advolate, pérqve inane

 Ven-

Ventuli ludentis aurâ,
Aut Etesijs flabellis
Lentiorem urgete gressum:
At Serenâ Luce Claræ, nè qva nubes hæreat.
Audio: leni susurrô
Stridet aër, & Favonî
Mollis ala vellit auram:
Cernin! HESPERIIS ab Oris,
Aureas qvà fert arenas (*dinis.*
Unda, surgit *PRIMA Primæ STELLA Magnitu-*
Hinc venustiore luce,
Qvòd MARIS coruscet ASTRO,
STELLA fulget, PANONUM qvà
Turget Ister. Indè gressum
Fert seqvacem, qvà tumentis,
Excubat, LEO BOEMUS, Albis inter Ostia.
Ponè *Singulis ab oris,*
Jure qvas *Hæreditatis*
Respicit TONANTIS ALES,
Syderum labuntur ignes:
Flammulæqve ludibundæ
Cursitant, itérqve amicô fallitur certamine.
Qvis me amatus ludit error?
Jungitur Major minori,
Déqve multis *ter qvaterna*
In CORONÆ aguntur Orbem;
Jámqve stant ùt *fixa* cælis
Astra Gnossiæ CORONÆ, si qva Deliã ambiunt.
Nîl moræ: *Jungamur*, ajunt,
Tam venustulæ CORONÆ;
CAROLINA simus ASTRA!
Hæç suprema verba demum,
Innocens dum flamma circùm
Serpit artus, incalente jam labellô concinunt:
En TIBI *ter* in *qvaternam*, (RONAM!
CAROLE, STELLARUM lucemus *Regna* Co-
Tam

Tam miram Stellarum
In Coronam,
Aqvilæ Concursum
Dum spectat URANIE,
SERENISSIMUM
CAROLUM III.
Hispaniæ Regem,

Ad Hungariæ, Bohemiæ, Cæterarúmq; Hæreditariarum Provinciarum Diademata invitat

APOTELESMATE CABALISTICO:

Cæsareâ VIRTUTE PATRUM cape, CAROLE, Regna,
186. 694. 471. 69. 159. 133. Summa 1712.
Augusti Præclara vocat TE Cæsaris Ales:
607. 251. 354. 105. 279. 116. Summa 1712.
Præscia vulgandas TIBI spondent Sidera Palmas,
249. 563. 120. 389. 189. 202. Summa 1712.
Belligera adjunget Socios Astræa Triumphos.
149. 266. 292. 378. 627. Summa 1712.

Finivit Epigrammate:

Signa caput *Phœbi* bis sex cingunt: TIBI in *Uno*,
CAROLE *Rex*, totuplex *Mensæ* Corona venit;
Enumera Vates: nec erit TIBI *Apolline* Major?
Et qvot adhuc CÆSAR Regia Serta feret?

Porrecta Majeſtas ad Ortum
Solis ab Heſperio cubili.

Horat: l. 4. Ode 15. de Auguſto Cæſare.

PARS III.

AUGUSTISSIMUS
CAROLUS VI.
ROMANORUM
IMPERATOR
SOL
Virtute Suâ:
FORTITUDINE, & CONSTANTIA.

PERIOCHA

Partis Tertiæ.

Lapsô LVſtrô VnICô, Menſe Denô,
HerCVLes aDMIratVs Labores
VLtra CoLVMnas aDItos;
ab aVſtro aqVILaM aD CæLos
CVM atLante DetVLIt;
In soLe tabernaCVLVM aDornârant:
orbes pro CæLo,
regna In CIrCVLos,
sCeptra In raDIos,
Coronas In ſteLLas DesIgnârant:
et patrVM fVLgore, & tot ſpLenDens CoronIs
ab IMperII pLanetIs soL (CæsaR) aVDIIt,
festIVe CæLô gerManô appLaVDente!
DVCe IMperII aICIpIte,
ConVoCante aD ortVM heſperIâ,
oCeanóqVe MeDIterraneô: CongregantVr
gerManIæ regaLes, DVCaLésqVe,
aDsCItIs roMæ, & LatII aqVILIs,
et aD pontI LIgVſtICI OraM ItaLIæ
rapIDè festInant soLIgenæ aLItVM prInCIpes:
ortVM soLIs aDornatVræ CaroLo,
In soLe CaroLVM aDoratVræ,
aC DIeM reVeCtVræ
gerManIæ, pannonIæ, CzeChIæ DItIonIbVs,
Vnà orIentIs, & oCCIDentIs IMperIo:
DeCantatVræ paCeM eVropæ, & orbI.
soL CVM LIbra eſt: aſtræa pLaVDe!
In sapIentIæ, DeCorIs, & Coronatæ MaIeſtatIs aVge,
pVLsâ LVnâ, & noCte, Meros DIes
áb oCCasV aD orIenteM reVehet:
aD aVstrVM perennIter CresCent
fronDes paLMæ, LaVrIqVe reCentes.

IMA-

IMAGO SYMBOLICA PRÆLIMINARIS:

Gloriosus JOSEPHI I. Genius

SERENISSIMO

CAROLO III.

Hispaniarum Regi Catholico

Successionem in SOLIUM,

Et CORONAS,

Indicat illô Claudiani de *3. Conf: Honor:*

TV sVCCeDe MeIs.

EXPOSITIO.

TV (Sceptris) sVCCeDe MeIs, *quatuórque* CORONIS:
Quas TIBI fert *Teuto, Panno, Bohemus, Iber.*

NUMERUS I.
Poſt Occaſum SOLIS
JOSEPHI I.
Hæreditariæ AQVILÆ
AB AUSTRIA
AD SOLEM
CAROLUM
In Heſperiam convolant.
ELOGIUM I.

Qvid audio?
Poſt
* oCCIDVVM **Annô 1711.*
In Auſtria SOLEM JOSEPHUM
Vox perſonat Barcinone in Heſperia:
- - *Me qvoniam Cæleſtis Regia poſcit,*
TU *Curis ſuccede meis.*
Claud: de 3. Conſ: Honor:
Et ad TE, Regum
SERENISSIME CAROLE,
Clangentes Hæreditariæ convolant Aqvilæ:
Exambitqve Tuos Aqvilis Victricibus Ortus Patria; *Idem ibidem.*
Et nè SOL videâre ſinè Cælo,
Devinctæ Alites Auſtriæ,
Vetus Bohemiæ inqvilina,
Carnioliæ, Sileſiæ, Marcomanniæ, Tyrolis
Aqvilæ domeſticæ Cælum deferunt:
Siderum radios in ungvibus *aureis,*

Lu-

Lunaris Sphæræ argentum in cyclade *nivea*,
Firmamenti *cærulum* in plumis,
Ruborem Empyrei in pennis,
Viam *lacteam* in *candore* Fasciæ,
Cui cæteræ ſuos implicuêre ſplendores,
Ut id eſſent CAROLO,
Qvod Cælum, & Zodiacus SOLI.
Procede ſecundis
Alitibus, PHÆBIq; novos ordire meatus
Spes, Votúmqve poli! Claud. ibid.
Auguſtiorem SOLI Auguſtiſſimo
Aqvilæ Hæreditariæ augurantur Eclipticam
Præ monſtroſa Phæbi Orbita:
Dum ſupra duodena Solis Domicilia
Plura Regna, & Provincias
TIBI dedicant.
Bene ėſt: Totus Orbis Regia SOLIS erit.
Nunc bajulæ deducite SOLEM veſtrum *Aqvilæ*;
Abſiſtite imò:
Non peregrè venit, Cujus Nomen Orbem incolit;
Luſtrat Heſperiam, ut illuſtret.
SE IPSO unam partem implet,
Radijs Univerſum.
Adeſt Patriæ; aut ſi abeſt:
Etiam Nox, adveniente TANTA SERENITATE,
Mox in Meridiem inclareſcet.
Ventura claruit Aſcanij poteſtas
Comarum ſplendore in apice;
Hoc commentum:
At TUA *Cæleſtes illuſtrant omnia Flammæ*!
Feſtinate Heroæ *Alites*!
Purpuras REGI, ARCHI-DUCI,
PRINCIPI, MARCHIONI,
MAJESTATI, dicerem, Gloriam deferte:

Nisi SOL SERENISSIMUS Gloriam
SE IPSO augeret.
Spera Patria!
Non ampliùs Gloria Trajani victura est:
Qvòd Purpuram in suorum Fascias laniârit;
CAROLUS
Fascium Purpuris medebitur:
APOLLO est!
Opiferqve per Orbem. Metam: 1.
Purpura qvævis Cortina Phæbi est,
Non eges Tripode Hæreditarie Orbis,
Nec Delphis:
Oracula in CAROLO audies.
Patere subinde
SOL Regum,
Ducum LUMEN,
SPLENDOR Principum:
Hæreditarias Coronas, & Mitras deferri,
Ut Tantæ Majestatis æmula Comitas
Noscatur è Vultu.
Huc omnis Ales! suô
Temperet Astra Galerô.
Spectate Cives PATRIÆ PATREM,
Et acclamate:
O! *Numen amicum!* Claud: in Prob. & Olyb: Con:
Reget Patrijs Virtutibus Orbem.
Euge CAROLE!
Nisi oculis careret Fortuna,
Tota TUIS inhæreret obtutibus;
TE
Numinis in morem spectabit Patria:
TE videre, erit Beatum esse.
Vos verò Alaudæ Austriacæ,
Cognata Potestas,
Austriacorum Camporum Incolæ,

De-

Deferte è *Spicis* Coronam ARCHI-DUCI;
Jam olim SOL *Spicis* Coronatus inceſſit:
Qvòd RUDOLPHUS Habsburgicus adoraverit
Frumentum Electorum.
Idem ſpera in ARCHI-DUCE Tuo Auſtria!
Nec enim Spes Tua in ſola herba eſt.
Accinite Alaudæ CAROLO:
His ſua Regna videns numerabit *Ariſtis.*
Nunc Sceptra Alites!
Et SOLI Veſtro *Stylum* defigite:
Qvem SOL communis perfectô detulit annô,
Depoſuitqve Suas, TE ſuccedente, curules.
Claud: de Mall: Theod: conſ:
Clangite Aqvilæ!
Dixi: Jam Orbis Regia SOLIS erit.
Hôc SOLIS Auguſti ſtylô diſtingvetur
Ætas
Patriæ *Aurea*, & *Argentea*,
Hoſtibus *Ferrea*:
Annus erit *Jubilæus*,
Menſis nullus non *Auguſtus*,
Hora qvævis *Secunda.*
Adesdum & tu Aqvila,
Olim Bohemiæ Teſſera:
Ab Eclipſato nuper SOLE
JOSEPHO Primo
Mœrore languit Regale *Pomum*;
SOLEM exſpectat, ambitqve:
Heſperiæ Pomum eſſe geſtit,
DOMINO HESPERIÆ debitum.
Erravi: ab Heſperijs excipi mallet,
Dum Paridis Cenſorium
Non vult niſi *Pomum* eſſe *Concordiæ.*
Fenella Pomum *Hoſtibus*, telis fœtum:
Nam & ſuæ SOLEM ſagittæ decent,

Si *Pomum Hostis*,
In *Pomo Regem* voluerit contrectare.

Jámqve revertuntur Aqvilæ
Clangentes:

Ab Hesperijs Oritur SOL CAROLUS Oris:
3. 356. 519. 160. 444. 219. *Summa 1711.*
Fervétqve Austriadis irradiare plagis.
671. 584. 269. 187. *Summa 1711.*

Annus reditûs ex Hispania.

Dúmqve inter fatales umbras
Nuper Occiduum SOLEM vagè qværunt
Matutina Sidera, nec ob mœrorem fulgent: Iisdem indicat
Phosphorus Novum propediem oriturum SOLEM,
Qvibus veterem resumentibus splendorem
Inscripsit Lemma:

IaM Vaga CæLo syDera fVLgent.
Seneca in Octav. Act. 1.

Expositio.

Occidit! Horrida nox! *Aliô* post nubila PHÆbô
Exoriente, *novâ* Sidera *Luce micant*.

NV-

NUMERUS II.

SYNCHARMA

SERENISSIMO

SOLI

CAROLO III.

Hispaniarum Regi,

Ab Hesperia Terris Hæreditarijs exorienti: Cui
Musa Romano-Germanici Imperij habenas
Vaticinatur.

ODE I.

Sapphico-Chronostica:

Octo Qvem totis Catalaunus annis
Vidit in parvis habitare cannis:
Orbe ab Hispano referunt abîsse,
Nos adijsse.
FaMa, sI qVanDo noVa qVæ tVLIstI
RegIa; aVt gazIs potIor fVIstI
VLLIbI forsan, pretIosa rebVs,
GratáqVe spebVs:
Chronosticha exprimunt Annum reditûs ex Hispania.
CAROLVM SOLEM referens adesse,
Qvem diu multùm procul hinc abesse
Ingemebamus; magis indè Laurô
Chara es, & aurô.
ora ter feLIX! sVa qVæ aDfLVentI
Terga sVbMIsIt prIor! & terentI

Ra-

basIa InfLIXIt, sInVante tota
Tethye Vota.
Qvêis suum PHÆBUM studijs! qvibúsqve
Plausibus stringent Alemanni! adúsqve
Sidera extollent, Solijs beabunt,
Sistra sonabunt!
BeLLè ab HIspanIs aDes VnVs orIs
AVstrIæ TItan! TIbI soLI honorIs
sCIta se aDVoLVVnt, TVA IVra nosCVnt,
CARoLe posCVnt.
Nostrum ave, ô Unus! Decus, & Corona!
Cuî decens esset Charitum ipsa dona
Pendere: at nos qvin alia apparamus,
Corda sacramus.
Vos ego hIC DIVos parIter senatVs
AVstrIæ posCo: faCIte, ApparatVs
TeVto ConteXat CapItI hVIC poLItos
DebItè, aVItos.
Et sonat jamjam qvid in aure Divum,
Ut ferè plausum canerem esse vivum,
Qvô suum AUGUSTUS Latium subivit,
Sceptra petivit.
AVDIo: & LætIs VenIt eCCe pennIs
ALes AtLantIs, noVa qVI perennIs
GaVDII argVtVs IVbet eXpLICare,
Et CeLebrare.
Eja! abi in plausus Alemanna tellus!
Téqve, qvod Jason tulit ipse, Vellus
Indue, ut lectum magè sic decores,
CÆSAREM honores.
sI CVpIs, qVIs sIt Neo-LeCtVs ILLe
NosCere? aVt eX tot penetrare MILLe?
Non opVs sæVæ fVerIt reqVIrI
Fana CaIrI;
Huc age, arcanum Levipes Atlantis
Qvod Nepos, audi, referat: TONANTIS

Na-

Nuperi *Pollux* erit *IMPERATOR*,
SOL recreator!
CaroLVs (VoX hæC rotat Vna CorDa,
Et tenet ThraCIs * VeLVt Ipsa ChorDa) * Orpheus.
Ergò, Io feLIX! TVa, TeVto, habebIt,
Regna tenebIt!
Tevtones Nymphæ, nemorum Camillæ,
Austriæ Vates, agite, ùt Sibyllæ:
CÆSARI ELECTO pia vota ferte,
Voce disertæ:
QVòD gVbernabIt popVLos beatVs;
QVòD reget terras, alte, AVspICatVs:
ILLIVs fasCes CharItes notabVnt,
CVnCta probabVnt.
Qvòd manu Ajacem, Genióqve Cyrum
Sit relaturus; qvòd ab indè mirum
Qvidpiam Tali (Polus ùt fatetur)
REGE seqvetur.
GratIIs fIet qVasI GratIanVs,
AtqVe RVDoLphVs pIetate CanVs,
DICIte, & VIrtVs ab AVIs reCresCet,
Cara VIresCet.
Aurea (id, credo, Superi favebunt)
Sêcla prodibunt, Oleæ virebunt;
Conditâ, funus volet esse vivus,
Pace, Gradivus.
PrInCIpes CVrent ALeMannI, Vt aVrô
sCeptra fVLgesCant, VIreántqVe LaVrô;
Apparent, ArCVs stet & Vt nItorI, &
æqVVs HonorI.
His probè effectis Thronus elevetur;
Inqve Eo CÆSAR citò purpuretur:
Vota ubi Tevto sua Militaris
Cernat in Aris!

sIC ab eXCVLto LaChesIs faCeſſat;
E poLI nVtV, patrIs ô! Capeſſat
NōMen! & VIVat, VenIátqVe gratVs
PORPHYRO-NATVs!

Subjunxit Epigramma:

Eſt Romana *Biceps* Volucris: pro *Cæſare* qværit
Bifrontem; Imperij, CAROLE, *Janus* eris;
Imperiale Decus PATREM Fratrémqve manebat,
CAROLE Rex, RVrsVs TE Manet ILLe DeCor.
Claud: l. 3. de rapt: Proſ:

NUMERUS III.
Francofurti Sex PLANETÆ (ELECTORES) *Septimum dicunt SOLEM* *ROM: IMPERII* AUGUSTISSIMUM CAROLUM VI.

ELOGIUM II. *Uranies Muſæ Aſtrologæ.*

Qvæ inſolitæ ſtellantium ignium Syzygiæ?
NoVa, *neC nota eſt syDerVM faCles;*
Septem Magnitudinis Primæ *Sereniſſima Luminaria*,
In voces animantur, concordant in laudum Concentus.

Qvæ

Qvæ Conclamantium, & Vota ferentium
Isthæc Solemnia?
Telescopijs noto singula: nec capio;
Scrutor universa, & à Gloriæ obruor splendore.
Video:
Supremâ cæli orbitâ,
Qvæ *Prima* vehitur stellaris *Eminentia*,
(*Saturnum* veteres dixêre Poëtæ)
Rotâ provehitur *argenteâ*:
Notâ, inqvam, faustæ sortis,
Et omnigenæ felicitatis.
Qvæ ponè *Secunda* Comes est,
Jam mihi visa Stella **Austrasia*, *Lotharingia.
Est Phæbo, scilicet Austriæ,
Nunc Prævia, nunc Subseqva,
Fidissima semper, Amicissimáqve:
Si Astra sangvinem haberent,
Dicerem *Consangvineam*;
Lucis est SERENISSIMÆ!
Phosphorum rectè, *Hesperúmqve* nominamus.
Qvæ Tertiô vehitur Essedô,
Sororiô AUGUSTISSIMÆ PHÆBES Candore,
E *Palatina CYNTHIÆ Domo* est *Sidus*:
An Ipsa *Phœbe*?
Velocitate & præstat,
Nec *Solem deserit unqvam*.
Sphæra insuper intermicat *Aurea*:
An *Pomum Imperij*?
An Phæbe juncta Phæbo?
Hæc vetus fabula;
An LUMINARE MINUS MAJORI
Tam Conjunctum?
Sic vult antiqva Veritas.
Abhinc dextrorsum
Sidus promicat Placidissimum:

 An

An Simulacrum *Jovis* Coronatum,
Qvòd *Sceptrum* præferat?
Illinc ſiniſtroſum
Qvod fœcundè refulget, animos excitat, ſentio!
Corda animat:
An *Theſaurifer Mercurius?*
Caduceum qvid flexit in *Coronam?*
Rurſus,
Qvod *Septimo proximum*,
Aſpectum effigiat *Martium*;
Seu Radios diffundit, ſeu Gladios;
Dicite Motrices Intelligentiæ:
Qvod Sidus hoc *Enſiferum?*
Septimum
SERENITATIS MAJESTATE,
Splendoris Gloriâ,
Reflexa in ſe Lumina
Penitùs obruit:
Fontem omnigenæ Lucis
Auguſtiſſimum dicerem SOLEM:
Nî Orbi *Heſperio* nuper *Catholicâ Majeſtate*
Illuxiſſet:
Jam tamen Horizontem etiam Germanicum
Novis irradiat fulgoribus.
Dicite ergò, dicite Cæleſtes Intelligentiæ:
Qvis iſte Conclamantium *Syderum* Concentus?
Audio *Concordantium* Voces:
Imperium, eſt *Empyreum*;
χαῖρε ἥλιος, χαῖρε Κάρολος!
Et ecce
Empyrei adeſt Intelligentia;
Abſqve teleſcopio patent Myſteria:
Qvot ELECTORUM SERENITATES,
Tot Clariſſima *Primæ* Magnitudinis Luminaria;
Congreſſio, *Conſtellatio*, *Conclamatio*,
AUGUSTISSIMI SOLIS,

IN-

INVICTISSIMI CÆSARIS
Eſt *Electio*, eſt *Coronatio.*
Novi jam
MARTEM, Cæli Imperialis ENSIFERUM
ARCHI-MARESCHALLUM;
Novi,
Suprema in Orbita qvi *Primas* tenet,
ARCHI-CANCELLARIUM,
ELECTORUM PRIMATEM:
Rotâ Beatæ Sortis *argenteâ*
Aurea SATURNI Regna advehit;
Novi
PHOSPHORUM, HESPERUMVE
AUGUSTISSIMI SOLIS
Individuum *Amiciſſimè* Comitem,
Itémqve FRANCIÆ
ARCHI-CANCELLARIUM;
Novi
In Gloriæ ſplendore LUMINARE MINUS,
Aureo cum *Imperij Pomo*,
ARCHI-DAPIFERUM.
Novi
Neo-Coronatum JOVEM,
Imperij *SCEPTRIFERUM*
Archi-Camerarium;
Novi
Novum Ejusdem Imperij CADUCEATOREM
ARCHI-THESAURARIUM;
Sed &
SOLEM acclinis agnoſco NEO-ELECTUM,
AUGUSTISSIMUM,
INVICTISSIMUM,
OPTIMUM,
MAXIMUMQVE CÆSAREM
CAROLUM SEXTUM.

Subſcripſit Epigramma:

PALLADE dat Genito *CAROLO* Germania *Pomum*,
Conſilia *Imperio* non dedit Iſta *Pariſ.*
Nec *Paris* eſt *Judex*; qvin erro: *Vota* dedêre
SEX; Omnes ergò Vota dedêre *Pares.*

Et mox Concordiam exhibuit

Cum Corde Aureo,
Cui

CAROLI VI.

Nomen inſcriptum legit, cum Lemmate:

ConCorDIter VnVM.

Alluditur ad illud Claud: l. 2. de Laud. Stilic: Concordibus Unum.

EXPOSITIO.

Cor Cordi unit *Amor*: Votis *Concordibus Unus*
Eligitur *CAROLUS*, Qvi Cor *amore* regit:

Spectavit Concordiam

Cum Uranie Genius
Sereniſſimæ Domûs Auſtriacæ; & exultans
Dixit:

Vota CeCIDerVnt Mea!

EXPOSITIO

O *Mea* qvàm fauſtè *CeCIDerVnt Vota*, precésqve!
Mille DEO grates, Auſtria grata, feram.

NU-

NUMERUS IV.
APOLLO
Parnassum Austriæ
In applausum
SERENISSIMO
CAROLO III.
Hispaniarum Regi,
De fausta in Romani Imperij
Solem Electione
Evocat.

POEMA I.
Hispano-Germano-Austriacum,
Sive CAROLINUM.

Perge Triumphales Domus Austria nectere currus,
Et pompam celerare fori; festísqve Deorum
Templa animare focis, armatos cogere cives,
Omnémque ærisonis complere cohortibus Urbem:
Ut Tua per notos Patrum deducta Triumphos
Gloria, in Austriadûm subeat Capitolia Regum;
Qvippe Tuus (jã Sol, qvàm fulgens!) rursus ab oris
CAROLUS Hesperijs, per tot discrimina ponti,
Terrarúmqve, Dijs Ductoribus advolat, atqve
Nunc Patrijs rursum Laribus se reddere gestit.
(infert
Qvanqvã, ô! qvàm se aliũ! qvibus auctus Honoribus
CAROLUS! à Qvinto qvalis Tibi nemo sit unus

CAROLO in Auſtriacos viſus rediiſſe penates.
Non ego Famâ iſthìc Tibi inania multa loquendi
Perdoctam adduco, tulit hæc oracula Phæbus,
Cùm nuper pleno, poſitis teſtudine, & arcu,
Divûm in conſeſſu; laurum in talaria vertit;
Atqve hàc digreſſus retulit, quæ ſcilicet oris
Nuper Tevtonicis mira, atqve noviſſima vidit:
Urbe fuit mediâ Domus Electiſſima, rarum
Majeſtatis Opus (de curis, qvas ibi Regum,
Regnorúmque agitare ſolent, ſibi Curia paſſim
Nomen habet) latè circumfulgentibus armis,
Et labaris qvàquà lætùm advolitantibus ingens:
Hìc Septem aſſedêre Viri, qvêis purpura veſtem
Magnificè tinxit, ſimiléſqve decore notabat:
Et caput Auguſtum numerosô adamante tiaræ,
Ceû diadema forent, cinxerunt: penè tot ipſos
Eſſe oſtendebat Reges, qvot corpora præſtò
Adſpectare fuit; qvales aliqvando Senatûs
Lumina Romani, cùm Pyrrhi Orator in Urbem
Pro pace admiſſus, viſi, censíqve fuêre:
Illi inter ſeſe conferre, qvis inter Eoſdem
Ipſos, qvîſve alius ſit Atlas, qui pondera ſolus
Sufferre Imperij valeat pro Cæſare, fatis
Nuper defuncto? qvis poſſit jura tueri
Tevtonis? & Faſces Germani ornare qvis orbis?
Vix ea paulillum tenuit contentio, in unum
Cùm mox conclamant omnes: Rex Carolus, inter
Tertius Hiſpanos, Germanica Sceptra gubernet!
Dictum erat, & ſubitò rumor pervaſit in Urbem,
Complevítque omnem, totámque erexit in aures.
Fit clamor, plausúque novô lætiſſimus æther
Gaudet, qvémq; capit, multiplicat indè Triumphũ.
Dixit, & Auſtriades, virgâ dum verberat auras,
Momentô citiùs præſtò facit eſſe Camœnas:
Veſtrum erit officium, dum me ſibi Regna per Orbẽ
Præ-

Præſtolantur, ait, qvêis narrem, CÆSARIS ASTRUM
Effulgere polô, rurſum dominarier Auſtri
Progeniem, & *Virtute* gradi in veſtigia *Patrum*:
Vos agite, Aoniâ, qvaqvâ licet, arte canendi,
Hinc, atq; hinc, Urbes, arcésqve replete, larésqve,
Fluminâqve, & portus marium, & Neptunia latè
Pergama, & Auſtriaco qvidqvid de nomine dici
Optat, purpureóqve ambit ſub honore morari:
Ut LEOPOLDIADEN, ubi tempora fulſerit aurô
Cinctus, Achæmenios imitari poſſe Triumphos
Detur, & Auguſti penetralia adire Parentis.
Hæc ubi verba dedit, talaribus acer in auras
Eluctatus abit, Muſas per inane relinqvens.
Qvalis cùm armigeræ Jovis, Idæ à monte, Puellum
Auferre ad Superos commiſſum eſt: avolat Illa
Præpetibus, Simoënta qvoad prætervehat, alis;
Dúmqve citô raptu Ganymedem fortè prehendit,
Magnanima erigitur, clangoribus aëra pulſat,
Spectantúmqve oculis ſe aufert, prædáq; potitur.
Perplexis ſuper hæc ſimilis ſtat tota Sororum
Turba novê, qvid agátve priùs, qvídve inchoët, ipſa
Eſt ignara ſui: donec, qvæ proxima Phœbo,
Calliope eſt exorſa loqvi, mentémqve, modúmq;
Phœbi alacris cœpit reſerare, ac talia fatur.
Pro *Leopoldiade* JOSEPHO, Cujus ad urnam
Præcoce fatorum nutu, indignantibus umbris
Atræ aſſediſtis nuper, leſſósqve dediſtis,
Et lacrymas, & metra elegi pleniſſima luctûs:
Ecce ALTER *Leopoldiades*, atqve Unicus Alter,
Lectus in Imperiũ eſt, pro extincto Caſtore, multũ
Viribus, atqve ætate virens, & robore, Pollux:
Qvin potiùs pro SOLE Novum dant ſidera SOLEM;
Hunc procul Heſperijs venientem à finibus ardet
Non ſolùm poſtliminiò Germanica tellus
Cernere: verùm etiam qvàm primùm CÆSARIS auro

In Francfurtanis redimire penatibus optat.
Huc proîn, Auſtriadû ſiqvidem vos Gloria Tantæ
Tangit, adeſte, Domûs: huc barbyta veſtra, chelésq;,
Huc conferte modos, & carmina dicite Muſæ:
Nulla ſit, Auſtriacis qvæ non ſit honora Triumphis;
Caſtalij hoc fontes, atqve hoc Parnaſſia Tempe,
Hoc jubet, audîſtis, (novi,) Latonius Ipſe,
Qvem Pindus, qvem Pimpla canit, crinitus Apollo.
Sic ubi diſſeruit Parnaſſi filia, natu
Grandior, ante alias octo ſpecioſa Sorores,
Diverſum meditantur iter, qvà qvælibet harum
Numine plena ſuô fieret; qvà vota futuris
Concinnet meliùs deſervitura Triumphis.
Interea Hiſpanas rumor penetravit in oras:
Tevtoniam ſibi velle Ducem, Regémq;, ſed Illum
Præter non alium, qvàm qvi fulgentibus armis
Heſperiæ qværit Regnum, qvod jure gubernet:
Jure, qvod à Patruo Genitor, Fratérqve recepit.
Carole, Rex Regû, Decus Archiducû Auſtriacorû,
Heſperidûm Rector, Spes Tevtonis Altera terræ:
TE Germana ſibi tellus, heu! funere grandi
Josephus poſtqvam occubuit, Te, Carole, poſcit
Pollucem velut Imperij pro Caſtore ſolum!
Imperij qvin imò novum pro Cæſare Solem.
Nec mora: adeſt præpes mox Ipſe caducifer Heros,
Tevtonicis à Sideribus ſimul omnia fauſtùm
Vota aurô concluſa ferens, & condita gemmis,
Qvæ per & adſtantem ſubitò ſubmittit Adonim:
Vix ea, clauſa licèt fuerint, nec cognita, præter
Majugenam, ulli hominum, deferri paſſibus æqvis
Eminus adſpexit, fidi Dominator Iberi
Carolus, Imperij cepit qvem nulla cupido, aut
Ambitioſus amor; malens regnare rogatus,
Serius avertit vultum, penetralia qværens
Abdita, & arcanam, qvà ſe ſe conderet, arcem.

Sic

Sic Agamemno vetus fertur se informibus umbris
(Cùm jam accedentes, & Sceptra Pelasga ferentes
Eminus aſpiceret, qvêis pro tot millibus Unus
Doridos è voto Trojana in valla, ſuiſqve
Ire fuit lectus pro Fratris Conjuge vindex)
Contumulâſſe priùs, caperet qvàm juſſus honores:
Nec ſumpturus erat, niſi, qvæ Suprema Dearum eſt,
Judicio à Paridis ſemper contraria Teucris,
Juno vel Ipſa Ducem noctu ſtuduiſſet adire,
Atqve per immenſas animos ſuperaddere lauros.
Carolus intexto conſedit fortè ſub oſtro
Regnorum ſecum curas, hominúmqve volutans;
Et clara de luce fuit, cùm plena repentè
Tollitur, & furvis nox incubat atra tenebris:
At ſimul his medius, prægrandi à lumine cinctus,
Adſtitit Heſperiæ Domino, qvi nuper ad Auſtrum
Imperij Clavum vigilans Palinurus agebat,
Josephus Frater, qvem triſtia fata fugaces
Heu! nimis ante diem, nobis rapuêre ſub umbras!
Et neqve defuncto ſimilis, macilenta vel ora,
Vel frontem indecorem oſtendens parebat: at Idem
Penè habitu, geſtúqve, & totâ corporis Idem
Effigie, ſplendens ſeſe, clarúſqve movebat:
Qvalis cùm Victor qvondam, Landavica linqvens
Agmina, Cæſaream lætus remigrabat in Urbem.
Sic ubi præcelsâ ſpecie ſe monſtrat, & unà
Attonitum vidit Fratrem, erexitqve jacentem,
Tum ſimul exanimem lingvam vitalè reſolvit,
Auditúſqve loqvi eſt pro Majeſtate decorus:
Qvæ me fata ſibi teneant, Dulciſſime FRATER,
Noveris antè, inqvit, nec opus mihi plura referre;
Sat lux una mei me prodit corporis; unde,
Qvòd TIBI ab Elyſijs adſtem felicibus arvis,
Tam Ferdinandis, qvàm, qvi olim Sceptra priores
Imperij de Stirpe Auſtri tenuêre, Rodulphis,

 At-

Atq; His, qvi NOSTRUM longô pôst ordine PATREM
Anteiêre Duces, (multò feliciùs illô,
Qvi vetulum Anchisen, tendentē brachia strinxit,
Complexúsqve senem est) junctū cū funere discas;
At nunc Imperij, aut regionis qvis sit avitæ,
Qværis fortè, status? paucis TE, adverte, docebo:
Me vivis Divûm eripuit Pater antè, Virili
Qvàm Solium, veluti novisti, Prole bearem:
TE FRATER, TE Sceptra proin, TE CAROLE Regna
Unum respiciunt, TE tot Diademata poscunt,
Austriadū Spem Unam Procerū, tot Pignus Avorū:
Et neqve Pannoniæ TE solùm purpura, nec TE
Sceptra sibi tantùm deposcunt Czechica: at ipsum
Imperij TE pondus avet, Germanica Solem
TE sibi corda volunt, TIBI Fasces, Sceptra, Coronas,
Et veterū monumenta, AQVILAS, ex ordine mittūt,
Exposcúntq; Ducē: nè, TE oro, morâre petentes;
At magìs Hesperijs propera tantisper ab oris,
Neptuni liqvidas transscende triremibus Alpes,
Tevtoniæ TE redde Tuæ, Patriásqve curales,
Qvas, fatô celerante, TIBI sum cedere jussus,
Austriacus retinere, volentibus omnibus, aude. (las,
Nè metue indè minas Thetidos, Nereîve procel-
Aut qvæcunqve vias fortasse pericula Martis
Conterrere qveant: Patriô sat Numine tutus,
Ipsiúsqve mei fueris, qvi TE undiqve præsens,
Qvamvìs non videar, pontóqve, solóqve tuebor;
Donec Cæsareô videam TE Murice cinctum,
Auratóqve gravem Pomô; Sceptróqve, Thronóq;
Conspicuum; Populis sese inclinantibus, ora
Solis blanda, sed horrifica hostibus ostentantem.
Dixerat: & furvam laxatô pectoris arctô
Tegmine, qvam secū priùs attulit, abstulit umbrā,
Adduxitqve diem: veluti cùm Cynthius ipse
Supra rore graves stat nubes; lucéqve solùm

Sub-

Cernier est oculis dubiâ spectantibus aptus:
At postqvam jubar exacuit, nubémqve repressit
Rorigeram, facie tum demum prodit amœnâ,
Abluit argentô stellas, cælúmqve serenat.
Sic ubi verba dedit Fratri Josephus, in ipsam
Totus lucem abijt, sed & insimul Ipse videri
Amplius haud potuit, vacuas resolutus in auras.
Consternatus ad hæc primùm Rex Carolus, usq;
Dum Sibi paulatim redijsset Spiritus, atqve
Tunc demũ Frater Fratrem, sed inanè, vocâsset.
Mox tamẽ hæc secũ memori cùm mente reflectit:
En subitò auratis defertur scripta figuris
Litera, qvam effigies *Aqvilæ* signabat in ostro:
Imperij totius erat mirabile Votum, (narchæ,
Qvô Sceptrũ Hispano, Diadema, Thronúmq; Mo-
Et qvidcunq; alias Fratérq;, Patérq;, vel olim
Rexêre Austriaci, cupiebant esse sacratum:
Vix, è delatis, reseratô sigmate, chartis,
Perpaucas properare notas, & Gentis amorem
Tevtonicæ immensum dignoscere Carolus: ecce!
Mentem, animúmq; subit, Sibi qvod paulò antè di-
Testatus verbis fuerat Josephus, in umbra (sertis
Qvem modò contuitus Divina à luce micantem.
Et bene: sic Superi voluistis, voce præaltâ
Carolus adclamat: seqvimur, qvò Nos sibi fata
Tevtoniæ dilecta vocant; sic CAROLUS olim
Accersitus abît, (dixerunt nomine *Qvintum*)
Sangvinis Austriaci non ultima portio nostri;
Qvi jam tum Evropæ, terráq;, maríq; Triumphos,
Insuper atqve Asiæ innumeros pariebat, & Afris,
Ut moderaretur cum Majestate Volucres
Tevtonas, Hispana hac est de regione profectus.
Sic Exempla seqvi CAROLO *Carolina* placebit.

NUMERUS V.

Poſt delatam Barcinone
Imperij Clavem,

CAROLO VI.

Germaniæ Sidera

AUGUSTISSIMO

NEO-SOLI

Occurrunt,
Eíqve bene ominantur.

ELOGIUM III.

Epigrammatibus, & Odis intercurrentibus.

Antiqvum hoc Privilegium:
E cernua Barcinonis Manu Clavem legi auream
A Supremo Hiſpaniarum Apice.

Reſpice *Clavigeram*
CATHOLICE HISPANIARUM REX:
Per Barcinonis manum
SUMMÆ TIBI MAJESTATIS
Clavem conſecrat:
Dum TE ad Supremum Germani Cæli
Clavum evehit
Unanimi Tevtonicorum Siderum Suffragiô
Orbis Europæus.
TUA deinceps excepturus imperia,

Pro-

Pronissimô Vertice *Aurem TIBI* applicat
In *Catalaunia*;
Capesse *Supremi Dominij* Tesseram:
Cum *Aure Jnaurem Auream*,
In delata pro Thesauro Evropæi Orbis *Clave*,
Maxime Occidentis Claviger!
CAROLORUM in *Hispania* TERTIE,
Eorum pariter, qvi ROMANIS
Clavem hanc junxêre AQVILIS,
Intrà *Annorum* SACRATISSIMO NOMINE Tuô
Expressorum *seriem*,
TERTIE:
Ut cùm *geminum* hunc in TE socies *Ternarium*,
Non sinè Divino Omine nuncuperis:
IMPERATORUM Nomine hôc gloriantium VI.
AUSTRIACORUM ad *Coronam Imperij*
Evectorum XVI.
CORONATORUM *Böemiæ* LEONUM XXVI.
REGUM PANNONIÆ
Connumeratô MAXIMILIANO I.
XLVI.
GERMANIÆ CÆSARUM LVI.
HISPANIÆ REGUM LXXXVI.
In *tota Imperatorum Serie* CXXVI.
Ac proinde Dignissimus, ut hôc *Circulari numerô*
Universam MAJESTAS TUA comprehendat
Orbis Terraqvei Sphæram.

Epigramma:

Herculeum fecit TE Barcellona *Nepotem*,
CAROLE, Primitias cuî dicat Illa suas.
Ille suos humeros *Stellato* subdidit *Orbi*,
Orbi Terrestri, CAROLE, subde TUOS.

Imò
Novum Orbis obſtupeſce Prodigium!
Retrogradum mirâre SOLEM!
Minoribus hoc hactenus fuit peculiare ſideribus,
Motum ſuum *retrogradô* curſu moderari,
Ut *Siderum Principi* obvia præſtarent homagium:
Nè ſuum non adoraret in *Sole* fontem
Planetarum pediſeqva Lux;
At nunc, immutatô naturæ ordine,
Ab Heſperiæ Mari *CLARUS SOL exoritur*:
Tevtonico in *Imperio*
Perenne fundaturus *ſolſtitium.*
Habebit obvios SIBI Stellarum Ordines,
Dum *liqvido* innatabit *aqvoris firmamento*:
Novam *Eclipticam* figet in *Mediterraneo*;
Zodiacum ſecum defert; dum, Primitivô jure,
Aureô gloriatur Vellere:
SOL *Speratus* in * *Ariete*, *Ab Occaſu Joſephi I. prope Novilunium.*
Electus * in *Libra*, ** Sole in Libra, prope Novilun: Elect: Imperator.*
Perpetuus erit in *Æqvatore*:
Unde ſtabile derivet Orbi *Juſtitiæ Æqvinoctium.*
Suis & *Sperati*, & *Conſpecti Radiis*
Immerſam *Lunam*
Binô Orbi celabit *Noviluniô*:
Ut *Luna Ottomannica* occaſum comminans
Terras ei ſubjectas novâ luce renovet;
Utrumqve pari Bilance libraturus Imperium
Orientis, & Occidentis.
Eja! proinde fauſtis ſideribus emerge
Novus ab *Heſperia* Phoſphorus:
Imò redux ab Hiſpania
IMPERII SOL!
Tevtonicum matura *Pomum*:
Qvod TIBI, Votis Germaniæ,
Romana defert *Aqvila*;

Do-

Donec TIBI, *retrogradô* motu
Per Inclytas Victorias
Ab *Occidente* in *Orientem* deproperaturo,
Et ſuum ſupplex ſubſternat *Orientale Pomum*,
Preſſa hactenus jugô Ottomannicô
Romania.

ODE.

Huc clara cœli Sidera! PRINCIPEM
Videte Veſtrum, per medium Mare,
Et geſtientes per procellas
Retrogradô remeare *curſu*.
Res mira! clarô fœta Tethys Deô
Delecta TANTI SIDERIS Orbita eſt:
Cælóqve transfusô laborat
Stelligeros generare fluctus;
Hic Aſtra, gratos ſparſa per ordines,
In rara cernet jubila diſtrahi
Utrinqve conſiſtens, & oris
Æthereis ſociata, tellus.
At læta gaude Terra! ſinus Tui
Fient cupiti ſemita SIDERIS:
Idem æqvor illuſtrat, tuáſqve
Zodiaco ſociabit Oras.

Epigramma:

Sole Libram tenente, SOL IMPERII electus

CAROLUS VI.

Sextùm Zodiaci luſtravit limina Phæbus,
Qvando beat mediam lumine *Libra* diem;

Conſtituit *Sextam* CAROLO dare Tevto *Coronam*,
Atqve Hôc Germanũ SOLE beare Thronum.
Ut *Medius* pariter mundo fulgeret, & æqvâ
Libraret Radios uſqvè *Bilance* Suos.

Qvin Aſtræa Ipſa terras reviſens,
Et Bilance ponderans, hinc

CAROLI

Catholici Regis Pietatem,

Indè Coronas Hungariæ, Bohemiæ, Ipſius quoque Romani Imperij, deprehensô Æqvipondiô, ſublatas nuper à Libitina

AUGUSTISSIMO
JOSEPHO,

Æqviſſimè CAROLO reſtituit,
Livore fruſtrà obnitente.

Inſcriptio Aſtrææ: - per tot DIsCrIMIna - -
restItVIt sCeptrIs.
Claud: de 6. Conſul: Honor:

Livori: CVnCtIs erebI DIgnIssIMe pœnIs.
Claud: ibid:

Epigramma:

Sic Aſtræa *Pium* per tot DIsCrIMIna sCeptrIs
restItVIt CAROLUM: qvod probat æqva Themis;
Ergò erebI CVnCtIs (Livor) DIgnIssIMe pœnIs,
Auſtriacâ victum TE Pietate ſcias.

Acci-

Accinuerunt Imperij Sidera
Divinatione Arithmologicâ.
O D E.

Dum Sæclûm *novies* fluit *Secundum*,
O SOL, CAROLE, *Ter Secundus* Orbem
Totum, Lumine *Ter* beas *Secundô.*
SEXTUS TU *Carolina* Sceptra gyrans,
SEXTUS Tevtonico in Throno micabis
SEXTILI RADIO; novúsqve PHÆBUS
Terris omnia fausta polliceris.
SEXTILES RADII, qvibus Coronam
Signas Imperij TUI, *duplentur*:
Totum *Zodiacum* nitore complent.
Nec *Solis Domus* inter astra PHÆBO
Tanto est sufficiens, *Leonis* Ædes
Non est *Hesperij* capax: *Leones*
Duplos CAROLUS inter astra *Sextus*
Qværit; *duplice* Nominis nitore,
Fausto ex omine *Ter Secundus*, annum
Signans ordine *Sexies secundum*,
Uno Lumine largus *auget* annum.
At cur, CAROLE, *Martij Calendas*,
Vix ortus, radijs novis *retardas?*
Fors hôc Lumine *februabis* auras,
Per qvas Gloria liberè vagetur,
Plùs ultrà Herculis emigrans *Columnas?*
Aut fors ut magìs excoqvas *Olivæ*
Frondes, fœdera *Pacis* ut corones?
An fors *Luna diem* ut lucretur *unam*,
Qvâ deliberet! Ottomanna Sceptra
Unà jungere Thracicæ Coronæ, ac
Arcum, & spicula *Martis Ottomanni*,
SOLIS contrahat in Novi Colossum,
Qvem passis *Oriens* adoret ulnis?

 NU-

NUMERUS VI.
AUGUSTISSIMUS CAROLUS VI.
IMPERII NEO-SOL
Ab Hesperia exoritur.
POEMA II.

Angliadûm, Batavis sociata triremibus, æqvor
Hesperium classis nuper jam appulsa tenebat:
Et tunc Oenotriam versùs reditura, secundos
Opperiebatur Cauros, qveîs vecta per altum
Arma, virósqve daret Latio, Siculísqve subinde
Portubus ingereret sese, Hispanûmqve Panormi
Efferret celebri super arce Trophæa MONARCHÆ.
Qvàm bene (ait CAROLUS, Patriásq; recogitat oras)
Nereus, extensis ceû nostra celevsmata velis
Expectaret adhuc, Batavísq; Anglîsq; secundùm
Omne offert sese votúmqve, vadúmqve phaselis:
Cras ubi purpureis tollet se aurora caballis,
Cras oriemur, ait, paulùm Cantabrica Divis
Regna asserturi, qvoad aurô Tevtone cincti
Hesperios, fulgore novô, redeamus in orbes.
  Nunqvam adeò subitis excussum labitur alis
Ponti terga super cælesti fulmen ab arce,
Horum qvàm citò dictorum delata Britannas
Fama est ad puppes: mox ergò Batava sese
Carbasa compulsis statuunt ex ordine remis,
Auditóqve tubæ signô Prætoria circum

Vela

Vela natant, mißóqve rudente, in littore figunt.
Cetera pars, qvos Angla vehunt pineta, natantûm,
Æris ubi vox insonuit, subtollere funes,
Pandere remigij tabulas, remósqve, ratésqve
Jungere, & antennis adfigere flabra Britanni,
Qvem dedit ùt Regni Signum Regina, Leonis.
Et propè jam præscripta dies lucescere cœpit;
Jámq; aurora suas, omnem sparsura per orbem,
Jactabat miniata rosas, cùm RECTOR Iberûm
CAROLUS, ùt radijs, Procerum, populsq; coronâ
Circumcinctus adest, ipsóqve in littore sistens,
Hispanos affatus ait: Qvæ fata seqvamur,
Noscitis è Nostro, Qvem trux Libitina peremit,
CASTORE: prôin sibi Nos Populi, Procerésq;, Ducésq;
Et Nos Regna vocant, qvæ olim LEOPOLDUS avita,
Et nunc JOSEPHUS, morte accedente, reliqvit:
Abscedo, at rediturus eo, pro Pignore Vobis
Sat fuerit, reor, Una TORI Dulcissima CONSORS,
Qvam ceû AUGUSTAM comendo, locôq; MINERVÆ
Præfulgere volo, Vobis dum CYNTHIUS absum.
State Viri, veterísqve fide servate Tiaram
Hesperiæ Austriacis: ubi Iberica Regna Coronis
Tevtonicis conjuncta redux spectavero, Vestra
Esse æqvata Jovi faciam, super æthera tollam.
Stabant hæc ad verba Viri telluris Iberæ,
Qvales fortè solent, Divorum ex ordine qvemqvam
Si qvandoq; loqvi, Martémve, Jovémve Sacra inter,
Seû sit apud Thraces, seû contrà in monte Qvirino,
Exaudire datum est: stabant ùt fulgure læsi:
Paulatímqve sui rursum, super ora cadente,
In tacitas solvuntur aqvas, ceû rore maderent:
Ingredientem undas SOLEM suum adusq; seqvuntur
Littus, & affectu comitantur ab indè volantem.
Classis adesse Caput sensit Prætoria pinus:
Cùm subitò, sed sponte suâ, qvasi fune recisô,

 An-

Ante alias graditur, pontúmqve supinat eundo;
Exoritur clamórq; Hominũ, murmúrq; rudentûm,
Tum baliſtarum fremitu, qvem Regia puppis
Ediderat, littus ſonat omne, ſonúmqve per undas
Latè conglomerat Nereûs, fragor æthera pulſat!
(Signum erát, attractis ventorum ut flamina velis
Exciperent proræ faciles, pelagóqve natarent)
Ergò Anglæ, Batavǽq; ſimul, pulchrô ordine, naves
Ingrediuntur iter, ſempérqve süave feruntur.

Qvibus diſcedentibus Barcinone,
Cum tormentorum fulminibus
MONTIS JOVII,
In applauſum undas Maris Mediterranei excitat
Neptunus Tridente, cui inſcripſit:

CIrCVMtonet VnDa!

Claud:

Adbuccinavit Triton:

Inter Feſtivos CAROLO dum *Mons Jovis* ignes
Applaudit: CIrCVM - Barcino, & VnDa - tonet!

Et qvia Barcinone diſceſſio fuit
27. Septembris, die SS. Medicis
COSMÆ, & DAMIANO
Sacrâ, Divus RAPHAEL (Medicina DEI)
In via Ducem ſe ſe obtulit, hôc in manu Lemmate:

Me DVCe CertVs erIs.

Mart: l. 1. Epigr. 8.

Mente qvid incertâ volvis? TUA Regna capeſſe
ArChIDVCVM pie Dux: Me DVCe CertVS erIs.

Et

Et ſic Angliadûm, Batavis ſtipata, ſerenum
Affulgente polô, Zephyróqve, Liguſtica felix
Littora tranavit, multóqve celevſinate portus
Ingreſſa eſt, rerum nullô diſcrimine, Claſſis.
Ac velut aut Hermes, aut Ipſe, Hermetis, Apollo
Juſſus abire locò, aut ſimilis qvæcunqve Dearum
Nymphæ, cûi paſſim Famæ cognomen adhæret,
Prævia Tevtoniam complêſſent Numina, tantum
Concurrentis erat numerum populi infinitum
Cernere, qvi vaſtos ſepiverat undiqve portus,
Optârátqve ſui ruere in Sacra colla Monarchæ:
Tanti eſt, ſi qva ſuum plaga cûi transſcribat amorẽ!
Interea ùt Proceres, (potiùs dum Sidera Solem
Obvia viderunt) ſeû qvos Domus Auſtria, qvósve
Imperium, Latij qvos Regnáq;, qvósqve Ducatus
Heſperijs misêre ſimul venientis ab oris
Regis in obſeqvium: Solari luce micantem
Adſpexêre, ſimul vocem omnes tollere, Divis
Vota dare, & Tantæ redeuntis baſia dextræ
Primus qvisqve optare, & portûi proximus eſſe.
Et ſic Heſperijs Titan exortus ab oris
Italiæ portum fulgens intravit ovantem.
Non ego, ſi lingvæ mihi ſint centum, oráqve centũ,
Enarrare qveam plauſus, non gaudia, qvantis
Inter ſeſe omnes confuſi littora circum,
Pérq; omnes, qvascunqve vias, Regémq; Ducémq;
Sint laudare ſuum, & ſuper æthera tollere niſi.
Sic Romæ Auguſtus qvondam, ſic Ulpius olim,
Qvando Hic à Dacis rapidi de finibus Iſtri,
Ille ſed Actiaca, primævo in flore juventæ
Laurô effulgeſcens, remeavit ad Urbis, & Orbis
Imperium, populi totius murmure, qvos ceû
Numina bina colat Latium, ſunt penè recepti.

Et primò qvidem

AUGUSTISSIMO

CAROLO

Adgeniculantur Tritones;
Et Cornibus suis buccinant:

CoMpesCVIt VnDas!

Lucan: l. 1. Pharsal:

Et Celevsma accinunt;

Neptunus, CAROLúsQVE maris CoMpeSCVIt VnDas!
Divisum Imperium CÆSAR in æqvor habet.
Dúmqve
- - reMIs pVppes, aC rostra reCeDVnt:

Lucan: l. 3. Pharsal:

NU-

NUMERUS VII.

AUGUSTISSIMO
SOLE
CAROLO
Ad mare Liguſticum
Romano - Germanico Imperio
Exoriente:
Imperij, & Fevdales Italiæ
Convolant Aqvilæ.

ELOGIUM IV.

Non potuit Orbis Romano-Germanicus
Exorientem Imperij SOLEM
Pronô capite adôrare,
Nisì provolutus in genua, ad *Genuam.*
Hic lunatô præſtolabatur poplite:
Donec Faventino è portu
Famulantibus ſtipatum Sideribus,
Ad Gloriæ Romano-Germanicæ Meridiem
Cernuus invitaret,
Primámqve
Poſt ſerenatas *Mediterranei* æqvoris procellas,
In *Genuenſi* portu monſtraret Januam,
Qvam *Imperij Clave*, Barcinône ſuſceptâ, reſeraret,
Initurus Cæſarei Honoris Penetralia.
Hoc ominoſum *Bifrontis Jani* monumentum
Secundâ præſagit felicitate
Progenitam *Sôle Duplô* Sobolem:

Hinc *Orienti*, indè *Occidenti*,
Utrinqve in ſummo Majeſtatis Meridie
Affulſuram:
Ut proinde
Auguſtiſſimis CAROLI TER SECUNDI Radijs
Famulentur universæ Cardines terræ.

Jámqve vox inſonuit:

ACCeDVnt ReMIs naVes: CAROLO ergò canorè
ROMULIDUM REGI nautica plaude cohors!
Reddidit

AUGUSTISSIMUS

CAROLUS:

E*n adsVM VICtor - Cæſar!*

Lucan: Lib. 1. Pharſal:

Adeſte ad SOLEM Aqvilæ,
CÆSAREM ſtipate!
Nec formidate vindici pupillam feriri radiô:
- - *Circum caput omne micantes*
Depoſuit radios, propiúsqve accedere juſſit
Ovid: l. 2. Metamorph:
COMIS MAJESTAS,
Lucere recuſans, ſi terræ etiam remota lugeat plaga,
EJUS fulgoribus non irradiata:
In Auge reſplendens Auguſtiſſima
Neſcit Solſtitium;
Eò terris propinqvior,
Cum Nativi etiam ſplendoris imminutione,
Qvò Celſior:
Ut proſit, præeſt.
Nec
Sola adeò capax SOLIS eſt
Imperialis Aqvila,
Ut in Luminis Auſtriaci plenitudine nutritas arceat

Impe-

Imperij *Vasallas* Alites
A Solio,
Qvod *Serenissima* CAROLI ascendit Claritas:
Ut indè clari sinè nube descendant dies,
Ubi
Pró Zodiaco amplior SOLEM ambit
VIRTUS PATRUM.
Vix enim horizonti suo
Augustum Imperij SOLEM,
Inferri sensit ITALIA,
Et procidua

In Coronam DUCUM

Inqvit:
Romulidas, Italámqve *Ducis de Nomine Gentem.*
Virg: l. 1. Æneid.

Dum sisto, & sistit se

Ista Corona DUCUM.

Cui Regalis Sabaudiæ Ales:
- Hic est, tibi qvem promitti sæpiùs audis,
Augustus Cæsar, Divi Genus: Aurea condet
Secula qvi rursus Latio, regnata per arva
Saturno qvondam, super & Garamantas, & Indos
Proferet Imperium.
Mox Aqvila Mediolanensis,
Exultans in lucem provolat,
Orientémqve salutat PHÆBUM:
Gaudent Italiæ sublimibus oppida muris,
Adventu sacrata Tuô.
Et è Coronato scuti Gentilitij Serpente
Aureum in orbem implexo
Annulum figurat,
Qvô simul Orbem pro Annulo offert,
Et Romano Imperio desponsatum exhibet Imperatorem,
Simul Cæsarum Gemmam CAROLUM ostentat:

 At-

Atque in Hieroglyphico Æternitatis
Perennatura in Orbe Felicitatis
Sub CAROLO
Prabet Argumentum:

Annulus est Orbis, pulcherrimus annulus Orbis,
Inductus digitis, CAROLE Sexte, Tuis;
Non tamen ille fuit pulcher sine divite Gemma,
Imperij Dives ni sibi Gemma fores.
Ergò Tuam, qvi Sole micat radiosior, Orbis,
In CAROLO Gemmam, qvâ capiâre, cape.

Clangore Aqvilæ excitatus Parma Monoceros
Austriaca in Fascia, sibi Gentilitia,
Involutos defert Fasces Imperij:

rVbro & CanDIDo, Ter seCVNDO
soLI sVo CAROLO,
DVM
AD GerManas ab HesperIa Coronas VoCatVr
Ingens CæsarVM DeCVs,
orIens ItaLIæ, & orbIs DeLICIVM:
In AVstrIæ FasCIa IMperII Defert FasCes
Cæsareo-LaVreatos FeVDaLIs ParMa.
Deinde
AD AVroraM CorVsCantIs
ConsVrgens Leo MIranDVLæ;
Suas qvoqve fascias in Purpuram
Orientis adornat SOLIS,
Sic sese excitans:

Nè Imbres metue,
SOLE Imperij in *Ortu rubente*:
Gratias Orbi depluet;
Nec Radios in Arma distringet,
Nisi qvis temerè Majestatem lacessiverit:
Imbellem *horruit* Orbis in Leonis exuvijs Alciden;
A LEONE progenitum,
FORTEM *amat* CAROLVM:

CUI

CUI
Qvæ Herculi terminalis fuit Calpe,
Porta eſt Triumphalis:
Plùs ultrà Auſtriacas Laureas provecturo.
E Patrio autem Medicea Gentis Inſigni
Mutuatam Hertruria Pilam
Qvam alij volunt Pomum,
In Pomum offert Imperiale
Ad inconſtantiam in pila Symbolo,
Fortuna CAROLINÆ
Sinè ulla Lucis diminutione, figendam;
Bulengeri uſa metrô:
Qvi fuerat qvondam fortunæ mobilis Orbis,
Non fert incertas longiùs ire vias:
Sed *Medices* Gentis fulvo cingetur in auro,
Ut Pomum *CAROLO* non malè flectat iter.
Cui Pomo Mantuana Ales
Ex ſignis ſuis Gentilitijs
Crucem Superaddens, Imperiale exprimit Pomum.
Vatis è Conſilio:
Imperij non Poma placent, qvæ Lubrica caſu
Volvuntur dubiô, ſint niſi fixa Cruce.
Magna Ferraria, Mutinaq; Ales,
Excuſsâ ſuo è Vertice Coronâ,
AUGUSTO SOLI imponit Diadema,
Et clangit:
Succedant armis trabeæ:
Claud. de 3. Conſ. Hon.
Jam trabeam Bellona gerit, parmámqve removit,
Et galeam, ſacras humeris vectura curules.
Id. de 4. Conſ. Hon.
Aſſurge Lumen, flammea jam novum
Corona Solem cingat, & æthere
Totô coronet, Cæſariſqve
Imperiô, famulante cælô,

Lux

Lux Orbe Major CAROLUS emicet!
Qvi nocte tetrâ Martis Iberij,
Armísqve vallatus, serenam,
Et placidam sinè nube frontem
Infert Olympo.

Hæc inter festinus Serenissimæ
Rei-publicæ Venetæ occurrit Leo,
Suúmqve Ensem cum Evangelio reverenter inclinans,
Ad tuendam contra Ottomannos Religionem Romanam
Sese offert,
Cum Lemmate inscripto Ensi:

parIter CVM DVCe.

Claud: l. 1. in Eutrop:

Ad propugnandam FIDEI, CAROLIqve Salutem
Occurro parIter CVM DVCe, & Ense Leo.

Advolat deinde Tyrolis Aqvila,
Et AUGUSTISSIMO SOLI indicat,
Pana, cum montium Numinibus,
Inter virentes scenas transituro,
In applausus jam paratũ; rostrò præferens Epigraphen:

NeC Cætera NVMIna DesVnt.

Claud: de Nup: Honorij.

Tota TYROLIS ovat! neC Cætera NVMIna DesVnt!
Lis (ait Echo Diis) nulla, nec hostis erit.

Solicitior Aqvila Imperij Neo-Electo SOLI Sceptra sua ingerit in Orbis habenas:

Picta biceps Aqvila, hinc Occasũ, hinc respicit ortũ;
Alter, ait, CAROLI est; SOLIS & alter erit.

Et

Et Succollatura progredientem
Pennarum explicat remigium;
Dum, ab occasu JOSEPHI, Diem oriri in Novo Sole
Germanicum anhelat Imperium,
Hôc ad Divos suspiriô:
sVCCVrrIte tanDeM!

Claud: de Bello Gildonico.

Et istô:

Phosphore, redde diẽ! qvid gaudia nostra moraris?
CÆSARE venturô, Phosphore, redde diem!
Jam CÆSAR vel nocte veni, stent astra, licebit:
Non deerit populo, TE veniente, dies!

Mart: l. 8. Epig:

Sed absqve fulmine vehi Tonantem
Suspiciens Romanum Imperium, stupet attonitum,
MAJESTATEMqve veritum interpellare,
Dum anxium de inimicorum Marte frangendo,
Cæsari Ferrum dari postulare visum est,
Causam audit redditam ex Bilbilitano Vate:

Dic mihi, qvem portes, Volucrũ Regina, Tonantẽ,
Nulla manu qvare fulmina gestat? amat.

Mart: l. 9. Epig:

Hactenus Armatæ laudes; nunc, qvalibus Orbem
Moribus, & qvantô frænat, metuendus, Amore.

Claud: in Consf: Fl: Stil:

Amori tanto reddit amorem Orbis
Patrius, Imò & Tellus universa:

Diligeris populo non propter præmia, Cæsar,
Propter TE populus præmia, Cæsar, amat.

Mart: l. 8. Epig:

Dilexêre priùs pueri, Juvenésqve, Senésqve,
At nunc infantes TE qvoqve, Cæsar, amant.

Id: l. 9.

- Qvis enim Princeps non omnibus egit
Obſeqvijs, Dominum ſeſe, Patrémqve vocari:
Qvæ Tibi Continuis reſonant convexa diebus.
Claud: in 2. Conſ: Stil:

Demum Vota omnium Provinciarū
Defert Oenipontum, ad Imperij Solium
Properanti
AUGUSTISSIMO:

- - Procede Secundis
Alitibus! - - ſtrictis Qvem fulgida telis
Inter Laurigeros aluerunt Caſtra Triumphos;
Claud: de 3. Conſ: Honor:

- - *Nam* ſemper venêre triumphi
Cum trabeis, ſeqvitúrqve Tuos Victoria Faſces.
Idem de 4 Conſ: Honor:

propera sVCCVrrere DaMnIs!
Claud: l. 2. in Ruf:

Et jam

Sub CAROLI adventū lacrymas Germania terge
Magnetem in Magno Cæſare Regna colunt;
Attrahit ille qvidem, pro conſvetudine, Ferrum:
Enſe tamen non vult lædere, *Tutor* adeſt.

NU-

NUMERUS VIII.

Germania

AUGUSTISSIMO

NEO-SOLI

CAROLO VI.

Electo Romanorum

IMPERATORI

In Sphæras Cæli Teutonici,

Et

CORONAM ANNI

M. D. CC. XI.

Circulos Imperij
Candore defert Germanô.

ODE II.

Non ego virentes Laureas,
Uni datas diei,
Cantabo, qvales floridô
Amat Poëta buxô;
AUGUSTE TITAN! Tempora
Ambit venusta Laurus,
Sed Ipsa tempore cingitur,
Brevisqve floret ævô.
Aliam Supremo Vertici
Aptare nunc CORONAM

Mens eſt, & aptam ſæculis:
QvamCIRCULI parârunt;
Ex me CORONAM defero,
HancTevtonum dat Orbis:
Erit CORONA plurium
Præſaga ſæculorum.
Germaniæ ſunt CIRCULI:
SOL IMPERATOR eſto;
Fulge! Tuóqve lumine
Meos beabis Orbes;
Ortus ſecundô Phosphorô
Sic jugiter micabis,
Ut occidentem neſcias,
Noſcaris Occidenti:
Suúmq; et Oriens CÆSAREM
TE cupiat, & MONARCHAM:
Utriusq; TEMET Imperî
Uterqve adoret Orbis.
Ergò Serenos inveho
Nobis dies, & indè
Die beabis optimô,
Cùm perpetim micâris.
AUGUSTE Mundi CYNTHIE!
Belli fuga tenebras,
Radióqve da Germaniæ
Sereniore Pacem;
Dum Fas, decúsqve poſtulant,
Æqvâ micante luce,
Perſtringe vultus hoſtium,
Cor Civium ſerena,
His ergò SOL fulgoribus
Plenis Tuóqve Amore,
Dum Nos foves, à pectore
Omnes fugas timores.
Sic TIBI Süaves Numina
Favonios perennent,

Blan-

Blandôqve jungat fœdere
Felicitas honores.
Hic primus Annus fulgidum
Tibi sæculum serenet,
Et Sceptra TECUM dividat
Saturnus omnis ævi:
Carbone nullus unicam
Atret diem *Planeta*,
Albis fluant arenulis
In clepshydras, & horas.
TE semper Ottomannica
Fulgêre *Luna* cernat,
TE stante, cæsa concidat,
Cruenta lacrymetur,
Mars sæva qvæq; fulmina
Si duriùs minetur,
Calcabis illa bellicô
Victoriosus Orbe;
Nam sum̃a honorum culmina
Lunabis in Coronam,
Et Laureati vertices
Sternentur in Triumphos.
Tu qvoqve secundô, *Mercuri*,
Caduceô micare
Si CÆSARI tardaveris?
Diem timesce SOLIS.
Supremus Ipse *Jupiter*
Tuis benignus armis,
Tibi ministret fulmina,
Qvibus petantur hostes.
Venus venustet Austrios
Fœcunda rore Campos,
Gaudebit Orbis CÆSARI
Centum virere Lauros;
Saturnus horas aureas,
Et sæculum reducat,

 Ti-

TIBIq; pangat Lauream
Pro Sabbatho qvietem.
Sic TE reverſus millies
Toties CORONET Annus,
Æternitatem Circuli
Qvoties mei figurant:
Ut ſæcularis millies
CORONA ſis & ANNI.

Et jam advenerat XIX. Decembris,

Incidens in diem Sabbathi,
Cùm Francofurti ad ripam conſidens:

CAROLUS advenit! redeunt *Saturnia* Regna,
Sæcula ſunt *Auri*! Mœnus amœnus ait.

Mox Urbis Genius ad Portam ingredienti

AUGUSTISSIMO

CAROLO

Demiſſiſſimè acclinis ſubjunxit:

MAGNE, Triumphales fugiſti, CÆSAR, Honores,
Dum prohibes, nè *Arcus* erigat Imperium;
Aſſurget *Triplex* tamen Auguſtiſſimus *Arcus*:
Scilicet Imperij *Trina Corona* Tui.

Ipſa Svada, cui ex vultu
AUGUSTISSIMÆ CLEMENTIÆ
Acceſſerant:

DULCè LoqUenDI ponDera,

Alluditur ad illud. Claud: de Conſul: Mal: Theod:
Dulce loquendi pondus.

Maje-

Majeſtate tamen attonita dicere
Solùm potuit:
Magnū,&Grande TuūNomen, mihi DVLCè LoqVenDI
PonDera dat: SOL ò, CAROLE *Dulcis*, ave!

Succeſſit Muſarum Præſes:
pIerIIs aVres paCIfICare MoDIs.
Claud. de bello Gildonico.
Aonides Muſæ! melos immortale canamus!
pIerIIs aVres paCIfICate MoDIs!

Et Urbe totâ in ADVENTU,
Dum Eccleſia duplicabat illas Antiphonas: ô CLAVIS! &c.
Pariter duplicatô jubilô inſonuerunt:

C. Clavis!
A. Adonai!
R. Rex!
 O. Oriens!
L. Legifer!
E. Emanuel!

O! C. Clavis.
Dum Lucem reſeras, es *Clavis*, Phæbe, *Diei*:
Corda aperis; *Clavis*, *CAROLE*, *Cordis* eris.

O! A. Adonai!
Orbes in Cælis *Dominum* Te, Phæbe, fatentur;
TE *Dominum* in terris Orbis uterqve colit.

O! R. Rex!
Zodiacus *Solium*, Sol *Rex* eſt, Aſtra *Corona*:
Rex toties, qvoties SOL qvoq; CÆSAR eris?

O! O. Oriens!
Qvando oritur, Soli eſt ſua Purpura: bellè
Porphyrogennetes, CAROLE, natus eras.

O! L. Legifer!

Lex Lux eſt; *Sol* Lucifer ergò *Legifer* eſto;
Dux, Lux es, *Rex*, Lex: *Cæſar* utramqve dabis.

O! E. Emmanuel!

An foret Emmanuel ſemper, ſi SOL DEUS eſſet?
Occiduus, nobis non foret Emmanuel;
Aſt ubi ab Occiduis oritur SOL CAROLUS oris,
Certè *Nobiſcum* nunc erit Emanuel. *

* *Nobiſcum* DEUS.

NUMERUS IX.

SOLIS

AUGUSTISSIMI

CAROLI VI.

In Romanorum

IMPERATOREM

Splendidiſſima CORONATIONIS *Dies*
A SOLE NOVO *Serenior*,
Augeſcens ab AUGUSTISSIMO.

ELOGIUM V.

Jámqve dierum Princeps aderat,
Et dies Principum,
Spectaturus SUMMUM in SOLE
MONARCHAM,
In MONARCHA SOLEM;
Dies, qvem terreſtris magis illuſtravit

Sol

Sol arcu CAROLUS,
Qvàm Cæleſtis Phœbus
Arcitenentem emenſus.
Fecit iſte Dierum *minimam*, (ret:
Subtractô fulgore, nè *modicam* lucem ſuâ erubeſce-
Ceſsítqve primas CAROLO,
Ut *Maximam* faceret.
Indè à NOVO SOLE Dies,
In dies ſumpsêre *incrementum.*
Rectè Tropicus tunc Capricorni affulſit,
SOLI NOVO ab Heſperio Vellere *Tropicum*,
Seu *Reditum* ſuum adornanti, & coronanti.
Revertere, revertere!
Clamabat *Dierum Univerſitas*,
SERENISSIME,
Ut AUGUSTISSIMO ſplendore augearis,
Et intueamur TE. Cant: 6.
Certatim ſeſe offerebant *Dierum Septem-Viri*,
In *Coronæ* bajulos, & SOLIS NOVI.
Dies *Mercurij* hæc ſibi vendicabat nuncia,
Portinus vulganda,
Sed ultra vulgus:
Et *Caduceum* deferebat in *Sceptrum*
PRINCIPI PACIFICO.
Dies *Jovis* Jovialia parabat Hilaria,
Coronámqve præſentabat
Cum *Jove* communem:
Diviſum Imperium cum Jove Cæſar habet. Ovid.
Dies *Veneris Pomum* cum Junone, & Pallade,
Sed POMUM IMPERII,
Tantæ maturabat MAJESTATI:
. Detur, inqvit, *Pulcherrima.*
Accipiet Regnum decoris, & Diadema ſpeciei
De manu Domini. Sap: 5.17.
Dies *Saturni* longævitatem ſpondebat,

 Et

Et prolixa vitæ ſtamina in Paludamentũ texebat.
DIES SOLIS ſibi lucem hanc
Ex ipſo nomine adſcribebat;
Dies *Lunæ* pro ſe
Vel *primum CAROLINI NOMINIS*
Characterem trahebat.
Sed *Martis* Dies enſe ſuô nodum reſolvit Gordiũ;
Imò non ſuô, ſed CAROLI MAGNI:
Qvi *primus* in CORONATIONE
Cæſari offertur.
Et qvidni Die *Martis* CORONARETUR,
Qvi *Lunæ* ELECTUS eſt?
Secundâ Lunâ ELECTUS, Primâ NATUS.
Ità ad 1. adjectô Numerô 2.,
Ex 1. Octobris, facta eſt 12.,
Ex *Geneſi* ELECTIO Ejus,
Qvi *natus* eſt ad *Coronas.*
Auxit CORONATIO *Secunditatem*, & *geminavit*,
22. Decembris, *Supremi* Menſium:
Ut ſubinde 22. Maji, *Principis* Menſium
Corona STEPHANI alluderet *Imperiali.*
Certate Dies omnes, & Dimicate,
Ut *Martis* fiatis!
Si *Romani* Annum à *Martio*,
Romanos decet Cæſares
A *Marte* Ephemerides auſpicari.
Tota *Corona* Veſtra
In SOLIS abeat *Coronationem.*
Dies *Mercurij* ſubſeqvens
DIVAM annuntiat VICTORIAM;
Hæc *Martis* armis *Coronas* aptat,
Cum Epigraphe Alexandri Magni
Ex Athenæo l. 12. c. 16:
Ortus, & Occaſus, Aqvilo mihi ſervit, & Auſter.
Dies proximus JOVIS *Largum* adjungat *Veſperum*
Cum ARCHI-THESAURARIO
Monetam ſpargente. Dies

Dies *Veneris Vitam*, *&* *Salutem*
NEO-CORONATO acclamet,
Cum Natali Salvatoris:
In Ipso VITA erat, *& vita erat Lux.* Joan: 1.
Ministrabit & oleum, *Romanæ* hôc olim die
Affluens *Cisterna*,
Qvô ungatur CHRISTUS DOMINI.
Sabbatum cum D. STEPHANO,
Coronas vel *Nomine* loqvente,
Avenam cumulatim dispergat,
Pro ARCHI-MARESCHALLO dimetiente.
Lux *Solis* imminens, *Vina* è *fontanis* profundat
Cum Divo JOANNE EVANGELISTA,
ARCHI-PINCERNAM supplente.
Qvid Ultrà?
Certate pro CORONATIONE *Dierũ* Magnates:
Non coronabitur, nisì qvi certaverit.
Crescite ab hoc Tropico,
Et multiplicabimini! Gen: 1.
Omnes deniqve *Dies*, SOLIS estis!

Epigramma.

Solis erat, *Martisne* Dies, qvâ *CAROLE SOLEM*
Induis, *Augustum* qvâ *diadema* capis?
Si *Mars* in terris *ferrum*, *Sol* excoqvit *aurum*;
Aurea lux *Solis*, *Ferrea Martis* erit.
Est Solis, qvæ Te Imperij *Diademate* cinxit:
Qvæ CAROLI *Ferrô* Principe, *Martis* erat.

Prognoſtica
Secundiſſimi Regiminis
CAROLINI
A
FORTITUDINE, & CONSTANTIA:
AUGUSTISSIMO
SOLI
Concinnata.

I.

Ex numero Diei Genethliacæ, Electionis,
Et gemino Anagrammate.

Ut *Primas* teneas, * *primâ* Ortum luce capeſſis: 1. Octob:
 * *Bis ſextâ* Eligeris, CAROLE *Sexte*, die; 12. Oct:
Zodiacum hôc numerô, & *Curâ*, *Sol* CAROLE, reples:
 Annos O! MVnDI gLorIa! *CLarVs* ages.

II.

Ex Natali, & Electione Cæſarea
In AUTUMNO.

Num Paradiſus in Autumno, num vere creatus?
 Eſt anceps: *fructu flos* ibi miſtus erat;
TU plenô *efflores* autumnô, CAROLE, *fructus*
 Inter: an in terris jam *Paradiſus* erit?

III.

III.

Ex Numero Sexti,

Et Nomine CAROLUS, Cabalisticè

444.
4.
4.
4.
——
12.

Romanæ Auspiciùm sumunt à *Vulture* Palmæ,
Romule dum *bis sex*, *sex* qvoqve *Reme* vides;
CAROLE, qvantorum fis auspex Ipse Bonorum!
Bis sex ùt CAROLUS, *sex* qvoqve *Cæsar* habes.

IV.

Ex Die Lunæ Nativitatis,

Et die Martis Coronationis.

Luci TE Lucina dedit, non feria *Lunæ*,
DUPLI hæc SOLIS erat continuata *dies*;
At qvando occipies *Lunæ* conjungere *Martem*,
Tunc *Lunæ* à FERIO *feria* jugis erit.

V.

Ex Festo S. Thomæ Indorum Apostoli,

Præeunte Diem Coronationis.

Præcessit Thomas: nunc, CAROLE, *Credet* Iberus,
Qvòd SOL Indiacis exoriêre plagis.

VI.

Ex Die Coronationis,

Qvæ Martis erat.

Soligenam Volucrem qvæ primùm fascia strinxit,
Nî Fasces fuerint, * Fascia *Solis* erat; * Zodiacus.
Armigeram Volucrem qvæ primùm Laurea cinget,
Aurea cùm fuerit, Laurea *Martis* erit.

VII.

Ex Anagrammate:

CAROLUS, O cur sal.

Qvi *Lux* sunt *Mundi*, dicuntur *Sal* qvoqve *terræ*;
Ergò *Lux*, & *Sal* Rex es *Apostolicus*.

VIII.

Ex Anagrammatismo:

Austriacus: Justus, arca.

Qvæ sanxit, sanctè servabit fœdera *Justus*
CAROLUS: Austriaca est *Fœderis Arca* Domus;
Justitiæ conjunxit amor TIBI, CÆSAR, amicos:
Fœdera, qvæ Virtus glutinat, illa tenent.

IX.

Ex Anagrammate:

CAROLUS, Sol Cura.

Sole Duplô Cæsar geminô Jovis Alite avebat:
Alter erat JOSEPH, CAROLUS Alter erat;
Hinc duplices *Curæ*; Major tamen Unica: dum Sol
Unica *Cura* DUPLI, CAROLE, SOLIS eris.

X.

Aliud:

antea soL geMInas aqVILas, LeopoLDe, foVebas;
an CV*ra* è DVpLa: soLe ne MaIor erIt?

Jamqve Status Imperij
AUGUSTISSIMO
CAROLO
IMPERATORI
Præstiterant homagium illô Claud: de Nupt: Honor:

CVnCtI Debere fateMVr.

Nos, & Nostra Tibi CVnCtI Debere fateMVr:
Nostrum *esse* est, SCEPTRis velle *subesse* TUIS.
ArbIter egregIæ paCIs, fIDIssIMe CVstos, *Claud: de Nupt: Honor:*
O, Oleas Patriæ, fac revocare velis!
Sin TIBI bella placent: Hosti es MetVenDVs AChILLes, *Ovid: l. 13. Metam: fab: 2.*
BeLLIDVCVM spes es, Prælia nostra rege.
Austriacis, nostrisqve virescet Gloria Campis,
Lauris, seû *Oleis INDUPERATOR* agis.

Et
Acclamantis undiqve Populi
Una exauditur Vox:

Imperij *Primus* Germani est CAROLUS *Author*:
Auctor sed CAROLUS *Sextus* dabit Incrementnm.

Sile fastos Fama!
A Fatis Cæsarum
Cùm FACTIS CAROLUS implet orbem:
Citiùs Palmas numerare doctus, qvàm annos,
Qvas non Pharsalicis, sed Austriacis insereret Campis
Pietas laureata:
Jam tunc *Catholicam* venerabatur Occidens,
Et cadenti ad Aras Principi
Assurrexêre Turres Hispaniæ,
Orientem jam Solem in Occidente excepturæ,
Cùm inoccidua Eas circumfulsit Claritas,
Et REX
Dispersit cum Sole manus: Claud: in Ruff: l. 1.
Ut dum rutilũ fulgorem ab Armis indueret dextera,
Candore Pacis sinistra radios refringeret,
Et Candida in Toga Orbi inveheretur Aureus,
In Rubea Sagi cyclade radiaret Purpureus.
Commune Virtutum certamen:
Utra prior à SOLE splendorem hauriret,
Radium ab AUGUSTO exciperet:
Ferrúmne staret vindex pro SOLIS acie à *Justitia?*
An Oleâ cingeretur Vertex, à Clementia?
Ut in auream Felicitatis progerminaret frondem:
Laureásne Pallas daret *Togata*, an *sagata?*
Nisì utriusqve Frondes maritâsset
Clarissima CAROLI Gloria;
Qvæ in Sago *Pium FACTIS* ostendit *REGEM*,
In Toga *Fortem* manu extulit *IMPERATOREM*;
Utrôqve
Candidum, & *Rubicundum*
Principem Austriacum.

CLARUS & ASTRO.
Tristè rubuit Imperij Cælum sub occasum
JOSEPHI,

Cui

Cui accidebant Sidera Imperij,
Majestatem etiam in Adolescentia adorantia;
Citra somniorum fatidicas, an vatidicas noctes?
Diei desperâssent sereni Lucem,
Nisi
Clarissimæ SERENITATIS TUÆ bajula
Purpureum habuissent exortum
Post luminare JOSEPHUM
OCCIDVVM,
Posthac
InoCCIDVVM
In TE
CAROLE:
Nubila dissolvit Phæbus, pariterqve dabantur
Sceptra TIBI, mundóqve dies. Claud. de 4. Cons. Hon.
At
Illustris Scenæ novitas:
Dum purpura non CÆSARIS ambit humeros,
Sed in pedum defluit tæniam:
- - *Ultro se Purpura supplex,*
Obtulit, & solus meruit regnare rogatus. Id. ibid.
Erubuit tunc primùm Regalis murex,
Cùm penè spretus refugit ab ore Principis:
Necà nativo purpurisso inclaruit unqvã magìs,
Qvàm cùm sic rubuit,
Et post Regum Lacertos
Avidus jam CAROLI cupiebat illustrari vestigijs,
Qvæ Vitæ *Clarissimæ* signabant Fastigia
Ad Virtutis Avitæ decora
In
PORPHYROGENITO:
Cui non Sangvis ostrum tinxit, sed Pudor,
Qvô vitiorum puduit induere stibium:
Qvi lucebit Imperio, Regnísqve,

Et
In nova Purpuræ Aurora
Unâ gemini Orbis voce audiet:
QVàM soL CoLLeCtIs es CLARVs, Cæfar, ab ACtIs!
PVLChrIs sVCCeDes LEOPOLDo, CAROLE, FaCtIs!

NUMERUS XI.

Solē certiſſima ſigna ſeqventur.
Virg: Eclog: 6.

Divinatio Laureata
Ex
AUGUSTISSIMO
NEO-SOLE:
CAROLUS
Anagramma
C. LAUROS.
100.

ELOGIUM VI.

Auſpicatum *Omen* in *Nomine*!
Occidentis LEOPOLDI Heſpere,
Orientis JOSEPHI Phoſphore,
IPSE jam Heſperiæ,
Qvin & Imperialis Empyrij SOL
CAROLE,

Cen-

Centum PATRIS Inviĉtiſſimi,
Centum FRATRIS Auguſtiſſimi,
Centum TUÀS *Lauros*
Exhibes, & portendis;
Plures longè, non tam aſsymbola,
Qvàm congenita
FORTITUDO, & CONSTANTIA compromittunt:
Qvibus
Adeò ſublimem, Juvenilibus adhuc in annis,
Victoriarum conſcendis Apicem,
Ijsdem poſthac Ducibus:
- - - Partiri non potes Orbem,
Solus habere potes. *Luc: 1. Pharſal:*
Totáqve ſub Regno Terra futura TUO eſt. *Ovid: de Arte.*
Nimirum,
Præ Aurea Ancillantium Regnorum Corona,
Regalis Domeſticæ præplacet Virtutis LAUREA:
E qva omnem aliam profliges fulgoris baccam,
Qvã Heroicus proprij ſudoris unio non inſeruerit.
Qvalem,
Veterum Romanorum more,
Dum non aliqvando unam, ſed qvotidie plures,
Per tot reportas Triumphos:
Qvot,
Boni Superi!
Pretioſô ejusmodi cimeliô interſtinĉtas
Numerabis LAUROS!
De qvibus Vatidicè cecinit Claudianus:
Utq́ve Hoſtes armis, meritis ſic vincis Amicos; *Paneg: in Stil:*
Hac utrâqve glorioſâ Victoriâ
Tantam LAURORUM colliges meſſem:
Ut Glorioſiſſimam TUAM, nec niſi
Coronatos Vertices
Gignere gnaram DOMUM AUSTRIACAM,

 Alio

Alio deinceps Nomine:
Domum nuncupemus LAURETANAM;
Tot *Trophæis* conſpicuam,
Qvot alteram, qvàm in Italia adorat Orbis,
Prodigijs novimus abundantem;
Cæli hæc Reginæ, Illa terreni Imperatoris
Auguſtale eſt:
Indè Utraqve glorioſior,
Qvòd una Cæleſtium Principum Palmis,
Altera Invictiſſimi Brachij TUI robore
Facta ſit LAUREATA.
Gaudete jam
Candido-rubicundi Campi Auſtriaci!
Eâdem fortunatiſſimâ dexterâ,
Qvâ fulgidiſſimus NEO-SOL CAROLUS
Maximè LAUREATAM
DOMUM fecit AUSTRIACAM:
Etiam Vos
In virentia ſemper transplantabit *Laureta*;
Nîl terrent fulmina LAUROs:
Coruſcationibus ſuis
Splendoris adferre poterunt incrementum,
Non nocumentum.
Ceſſet nunc ſuas jactare Lauros
Capitolinus Jupiter,
Qvas *peregrina*, non Domeſtica
Plantavit *Fortitudo*:
Domi ſuæ glorioſiùs, uberiúsqve
CAROLINÆ progerminant;
Qvæ, ubi
In ſublimiſſimam, Cælóqve Æmulam
Aſſurrexerint altitudinem,
Gentilitiæ advolabunt Aqvilæ,
Ac decerptis Argenteis, Aureiſqve baccis,
In Facie Univerſi,

CEN-

CENTUPLICATAS Principis sui
VICTORIAS divulgabunt.
Hæc dum tutô Præsagiô,
Germanicum sibi adpromittit Imperium:
Gloriatur Interim Hispania
A Geometris in formam *Capitis* effigiata,
Qvòd sub SERENISSIMO REGE suo
Caput evadat *Laureatum*.

Subscripsit Romana
Arithmetica:

L. DVpLICatVM.

L. Se si *duplicet*, fit C., LEOPOLDUS in Uno

Se duplicavit
CAROLO:

C. gaVDet CentVM I.

I. Si *centuplices*, fit C., JOSEPHUS in Uno

Centuplicat se
CAROLO:

Sic, PATER Imperium Cæsar, sic FRATER amavit,
CAROLUS ut toties UNUS UTERQVE foret;
Centuplica plausus Germania! CAROLO in Isto
Annus *Laurorum* BIS JUBILÆUS erit.

NUMERUS XII.
Divinatio Ter Auspicata
Ex Aspectu Trigono
AUGUSTISSIMI
CAROLI VI.
NEO-SOLIS.

ELOGIUM VII.
Odis intermixtum.

CAROLUS
Romanorum Imperator ***bis Tertius***,
Rex Hispaniarum ***Tertius***,
A Morte LEOPOLDI annô bis ***Tertiô***.
Ex EJUSDEM AUGUSTISSIMA
CONJUGE ***Tertia***
FILIUS ***Tertius***,
Inter Proles universim LEOPOLDINAS
Qvater ***Tertia***,
A Nativitate Sua
Annô Vigesimô, & ***bis Tertiô***:
UNUS TRES:
CAROLUS MAGNUS, IV. & V.
Pius, Sapiens, Fortis,
Populorum
Saluti, Solatio, Spei.

CA-

CAROLI SEXTI
PIETAS CAROLI MAGNI.

PIUM prædicare
CAROLUM MAGNUM,
Eſt Phæbum tædâ illuſtrare:
Emendicatô haud opus eſt Illi ſplendore,
Qvi luce propriâ orbem irradiat;
Ut Solem è Solio ſe probaret,
Ortus eſt ſuper bonos, & malos:
Luxit
Bonis in ſeqvelam,
Malis in medelam.
Errorum tenebras per Germaniam fugavit,
Verè Orthodoxæ *Majus* Religionis *Luminare*,
Germanum Solis Juſtitiæ parelium,
Pijſſimâ teſtante Teſſerâ:
Chriſtus regnat,
Chriſtus vincit,
Chriſtus triumphat.

CAROLUS VI.

Auſtriacus eſt:
Satìs dixi.
Natura ipſa ferè ante Virtutem PIUM fecit:
Primis mundo affulſit radijs
Feſtâ S. Præſulis Remigij Luce,
Ut jam tunc Sacro Regum Oleo deſtinaretur,
Qvamvìs ante Oleum jam Sacer.
Nondum ferè rationis diluculum illuxerat,
Jam AUSTRIACÆ PIETATIS meridiem exhibuit,
Augem reperîſſe ſe reputans:
Dum,
Coram Sole Evchariſtico humi prociduus,
Totam Terreſtris Solis Regiam
PIETATE accendebat;

VII.

Ex Anagrammate:

CAROLUS, O cur sal.

Qvi *Lux* sunt *Mundi*, dicuntur *Sal* qvoqve *terræ*;
Ergò *Lux*, & *Sal* Rex es *Apostolicus*.

VIII.

Ex Anagrammatismo:

Austriacus: Justus, arca.

Qvæ sanxit, sanctè servabit fœdera *Justus*
CAROLUS: Austriaca est *Fœderis Arca* Domus;
Justitiæ conjunxit amor TIBI, CÆSAR, amicos:
Fœdera, qvæ Virtus glutinat, illa tenent.

IX.

Ex Anagrammate:

CAROLUS, Sol Cura.

Sole Duplô Cæsar geminô Jovis Alite avebat:
Alter erat JOSEPH, CAROLUS Alter erat;
Hinc duplices *Curæ*; Major tamen Unica: dum Sol
Unica *Cura* DUPLI, CAROLE, SOLIS eris.

X.

Aliud:

antea soL geMInas aqVILas, LeopoLDe, foVebas;
an CV*ra* è DVpLa: soLene MaIor erIt?

XI.

Jamqve Status Imperij

AUGUSTISSIMO CAROLO IMPERATORI

Præstiterant homagium illô Claud: de Nupt: Honor:

CVnCtI Debere fateMVr.

Nos, & Nostra Tibi CVnCtI Debere fateMVr:
Nostrum *esse* est, SCEPTRIS velle *subesse* TUIS.
ArbIter egregIæ paCIs, fIDIssIMe CVstos, *Claud: de Nupt: Honor:*
O, Oleas Patriæ, fac revocare velis!
Sin TIBI bella placent: Hosti es MetVenDVs AChILLes, *Ovid: l. 13. Metam: fab: 2.*
BeLLIDVCVM spes es, Prælia nostra rege.
Austriacis, nostrisqve virescet Gloria Campis,
Lauris, seû *Oleis INDUPERATOR* agis.

Et

Acclamantis undiqve Populi Una exauditur Vox:

Imperij *Primus* Germani est CAROLUS *Author*:
Auctor sed CAROLUS *Sextus* dabit Incrementnm.

NUMERUS X.

AUGUSTISSIMI
NEO-SOLIS
CAROLI
Romanorum
IMPERATORIS
SERENISSIMA
CLARITAS.

ELOGIUM VI.

CAROLUS.

Anagramma: O CLARUS!
Sangvine CLARUS, & Factis, *Senec: Oedip:*
CLARUS & Ostrô, *Virg: l. 11. Oeneid:*

CLARUS SANGVINE:
Geminos Soles mirari desinat Orbis, *Claud: in Eutrop: 1.*
In LEOPOLDO
Claritatis CAROLINÆ fontes:
Cui Sangvis
Regnum cum Luce dedit; *Claud: de 3. Cons: Honor:*
Nescit luminis obscuriora incunabula,
Aut minora Prodigia
Porrecta Majestas ad Ortum

Solis

Solis ab Hesperio cubili, *Horat: l. 4.*
Imperium diei sortita, & noctis:
Ut Soli non deesset Siderum qvadriga,
Regnorum Radios Sol Duplus detraxit sibi,
Ut CAROLUM coronaret;
Imperij in sangvine transscripsit habenas,
Ut excurreret ad Regnorum metam,
CUI æther
Imperium sinè fine dedit.
DILUCLUM * *An: 17 11. die 12. Oct:*
Nascentis, in *diem* diluxit *perfectum*:
Solis Orientis non videns incrementa,
Cum qvo Lucis Meridiem invexit Auster.
- - - *Non orbita Solis,*
Non illum natura capit; *Claud: in Ruff: l. 2.*
Patrum
Inveniet virtute viam, *Id: de Bell: Gild:*
Donec plures impleat Orbes;
Qvibus dum CLARIOR orieris,
NVnqVaM oCCIDes
SOL AUGUSTISSIME!

CLARUS & FACTIS:
- - - *Magnum mihi panditur æqvor,*
Ipsáqve Pierios lassant proclivia currus
Laudibus innumeris. - -
Si partem tacuisse velim, qvodcunqve relinqvam,
Majus erit; veteres actus, primámqve Juventam
Proseqvar? ad sese mentem præsentia ducunt;
Narrem Justitiam? resplendet Gloria; Martis
Armati referam vires? plus egit inermis; *Claud: in 1. Conf: Stil:*
Tantáqve se rudibus Pietas ostendit in annis,
Sic ætas animo cessit, qverer entur ut omnes,
Imperium TIBI serò datum. *Id: de 3. Conf: Honor:*

Sile fastos Fama!
A Fatis Cæsarum
Cùm FACTIS CAROLUS implet orbem:
Citiùs Palmas numerare doctus, qvàm annos,
Qvas non Pharsalicis, sed Austriacis insereret Campis
Pietas laureata:
Jam tunc *Catholicam* venerabatur Occidens,
Et cadenti ad Aras Principi
Assurrexêre Turres Hispaniæ,
Orientem jam Solem in Occidente excepturæ,
Cùm inoccidua Eas circumfulsit Claritas,
Et REX
Dispersit cum Sole manus:
Claud: in Ruff: l. 1.
Ut dum rutilū fulgorem ab Armis indueret dextera,
Candore Pacis sinistra radios refringeret,
Et Candida in Toga Orbi inveheretur Aureus,
In Rubea Sagi cyclade radiaret Purpureus.
Commune Virtutum certamen:
Utra prior à SOLE splendorem hauriret,
Radium ab AUGUSTO exciperet:
Ferrúmne staret vindex pro SOLIS acie à *Justitia?*
An Oleâ cingeretur Vertex, à Clementia?
Ut in auream Felicitatis progerminaret frondem:
Laureásne Pallas daret *Togata*, an *sagata?*
Nisì utriusqve Frondes maritâsset
Clarissima CAROLI Gloria;
Qvæ in Sago *Pium FACTIS* ostendit *REGEM*,
In Toga *Fortem* manu extulit *IMPERATOREM*;
Utrôqve
Candidum, & *Rubicundum*
Principem Austriacum.

CLARUS & ASTRO.
Tristè rubuit Imperij Cælum sub occasum
JOSEPHI,

Cui

Cui accidebant Sidera Imperij,
Majestatem etiam in Adolescentia adorantia;
Citra somniorum fatidicas, an vatidicas noctes?
Diei desperâssent sereni Lucem,
Nisì
Clarissimæ *SERENITATIS TUÆ* bajula
Purpureum habuissent exortum
Post luminare JOSEPHUM
OCCIDVVM,
Posthac
InoCCIDVVM
In TE
CAROLE:
Nubila dissolvit Phœbus, pariterqve dabantur
Sceptra TIBI, mundóqve dies. *Claud: de 4. Conf: Honor.*
At
Illustris Scenæ novitas:
Dum purpura non CÆSARIS ambit humeros,
Sed in pedum defluit tæniam:
- - *Ultro se Purpura supplex*
Obtulit, & solus meruit regnare rogatus. *Id: ibid.*
Erubuit tunc primùm Regalis murex,
Cùm penè spretus refugit ab ore Principis:
Necà nativo purpurisso inclaruit unqvã magìs,
Qvàm cùm sic rubuit,
Et post Regum Lacertos
Avidus jam CAROLI cupiebat illustrari vestigijs,
Qvæ Vitæ *Clarissimæ* signabant Fastigia
Ad Virtutis Avitæ decora
In
PORPHYROGENITO:
Cui non Sangvis ostrum tinxit, sed Pudor,
Qvô vitiorum puduit induere stibium:
Qvi lucebit Imperio, Regnísqve,

Et
In nova Purpuræ Aurora
Unâ gemini Orbis voce audiet:
QVàM soL CoLLeCtIs es CLarVs, Cæsar, ab aCtIs!
pVLChrIs sVCCeDes LeopoLDo, CaroLe, faCtIs!

NUMERUS XI.

Solē certissima signa seqventur.
Virg: Eclog: 6.

Divinatio Laureata
Ex
AUGUSTISSIMO
NEO-SOLE:
CAROLUS
Anagramma
C. LAUROS.
100.

ELOGIUM VI.

Auspicatum *Omen* in *Nomine*!
Occidentis LEOPOLDI Hespere,
Orientis JOSEPHI Phosphore,
IPSE jam Hesperiæ,
Qvin & Imperialis Empyrij SOL
CAROLE,

Cen-

Centum PATRIS Invictiſſimi,
Centum FRATRIS Auguſtiſſimi,
Centum TUÀS *Lauros*
Exhibes, & portendis;
Plures longè, non tam aſsymbola,
Qvàm congenita
FORTITUDO, & CONSTANTIA compromittunt:
Qvibus
Adeò ſublimem, Juvenilibus adhuc in annis,
Victoriarum conſcendis Apicem,
Ijsdem poſthac Ducibus:
- - - Partiri non potes Orbem,
Solus habere potes. *Luc: 1. Pharſal:*
Totáqve ſub Regno Terra futura TUO eſt.
Ovid: de Arte.
Nimirum,
Præ Aurea Ancillantium Regnorum Corona,
Regalis Domeſticæ præplacet Virtutis LAUREA:
E qva omnem aliam profligas fulgoris baccam,
Qvã Heroicus proprij ſudoris unio non inſeruerit.
Qvalem,
Veterum Romanorum more,
Dum non aliqvando unam, ſed qvotidie plures,
Per tot reportas Triumphos:
Qvot,
Boni Superi!
Pretiosô ejusmodi cimeliô interſtinctas
Numerabis LAUROS!
De qvibus Vatidicè cecinit Claudianus:
Utqve Hoſtes armis, meritis ſic vincis Amicos;
Paneg: in Stil:
Hac utrâqve gloriosâ Victoriâ
Tantam LAURORUM colliges meſſem:
Ut Glorioſiſſimam TUAM, nec niſi
Coronatos Vertices
Gignere gnaram DOMUM AUSTRIACAM,

 Alio

Alio deinceps Nomine:
Domum nuncupemus LAURETANAM;
Tot *Trophæis* conſpicuam,
Qvot alteram, qvàm in Italia adorat Orbis,
Prodigijs novimus abundantem;
Cæli hæc Reginæ, Illa terreni Imperatoris
Auguſtale eſt:
Indè Utraqve glorioſior,
Qvòd una Cæleſtium Principum Palmis,
Altera Invictiſſimi Brachij TUI robore
Facta ſit LAUREATA.
Gaudete jam
Candido-rubicundi Campi Auſtriaci!
Eâdem fortunatiſſimâ dexterâ,
Qvâ fulgidiſſimus NEO-SOL CAROLUS
Maximè LAUREATAM
DOMUM fecit AUSTRIACAM:
Etiam Vos
In virentia ſemper transplantabit *Laureta*;
Nîl terrent fulmina LAUROs:
Coruſcationibus ſuis
Splendoris adferre poterunt incrementum,
Non nocumentum.
Ceſſet nunc ſuas jactare Lauros
Capitolinus Jupiter,
Qvas *peregrina*, non Domeſtica
Plantavit *Fortitudo*:
Domi ſuæ glorioſiùs, uberiúsqve
CAROLINÆ progerminant;
Qvæ, ubi
In ſublimiſſimam, Cælóqve Æmulam
Aſſurrexerint altitudinem,
Gentilitiæ advolabunt Aqvilæ,
Ac decerptis Argenteis, Aureſqve baccis,
In Facie Univerſi,

CEN-

CENTUPLICATAS Principis sui
VICTORIAS divulgabunt.
Hæc dum tutô Præsagiô,
Germanicum sibi adpromittit Imperium:
Gloriatur Interim Hispania
A Geometris in formam *Capitis* effigiata,
Qvòd sub SERENISSIMO REGE suo
Caput evadat *Laureatum.*

Subscripsit Romana Arithmetica:

L. DVpLICatVM.

L. Se si *duplicet*, fit C., LEOPOLDUS in Uno

Se duplicavit CAROLO:

C. gaVDet CentVM I.

I. Si *centuplices*, fit C., JOSEPHUS in Uno

Centuplicat se CAROLO:

Sic, PATER Imperium Cæsar, sic FRATER amavit,
CAROLUS ut toties UNUS UTERQVE foret;
Centuplica plausus Germania! CAROLO in Isto
Annus *Laurorum* BIS JUBILÆUS erit.

NUMERUS XII.
Divinatio Ter Auſpicata
Ex Aſpectu Trigono
AUGUSTISSIMI
CAROLI VI.
NEO-SOLIS.

ELOGIUM VII.
Odis intermixtum.

CAROLUS
Romanorum Imperator *bis Tertius*,
Rex Hiſpaniarum *Tertius*,
A Morte LEOPOLDI annô bis *Tertiô.*
Ex EJUSDEM AUGUSTISSIMA
CONJUGE *Tertia*
FILIUS *Tertius*,
Inter Proles univerſim LEOPOLDINAS
Qvater *Tertia*,
A Nativitate Sua
Annô Vigeſimô, & *bis Tertiô*:
UNUS TRES:
CAROLUS MAGNUS, IV. & V.
***Pius*, *Sapiens*, *Fortis*,**
Populorum
Saluti, *Solatio*, *Spei.*

CA-

CAROLI SEXTI
PIETAS CAROLI MAGNI.

PIUM prædicare
CAROLUM MAGNUM,
Eſt Phæbum tædâ illuſtrare:
Emendicatô haud opus eſt Illi ſplendore,
Qvi luce propriâ orbem irradiat;
Ut Solem è Solio ſe probaret,
Ortus eſt ſuper bonos, & malos:
Luxit
Bonis in ſeqvelam,
Malis in medelam.
Errorum tenebras per Germaniam fugavit,
Verè Orthodoxæ *Majus* Religionis *Luminare*,
Germanum Solis Juſtitiæ parelium,
Pijſſimâ teſtante Teſſerâ:
Chriſtus regnat,
Chriſtus vincit,
Chriſtus triumphat.

CAROLUS VI.

Auſtriacus eſt:
Satìs dixi.
Natura ipſa ferè ante Virtutem PIUM fecit:
Primis mundo affulſit radijs
Feſtâ S. Præſulis Remigij Luce,
Ut jam tunc Sacro Regum Oleo deſtinaretur,
Qvamvìs ante Oleum jam Sacer.
Nondum ferè rationis diluculum illuxerat,
Jam AUSTRIACÆ PIETATIS meridiem exhibuit,
Augem reperîſſe ſe reputans:
Dum,
Coram Sole Evchariſtico humi prociduus,
Totam Terreſtris Solis Regiam
PIETATE accendebat;

Tantam exinde nactus lucem,
Ut totam illustrârit Evropam:
PIETATE deinceps propagaturus Imperium
Ab Ortu, usqve ad Occasum;
Vaticanô nuperrimè Oraculô:
PIENTISSIMUS PRINCEPS.
De pIetate refert CaroLVs VenerabILe noMen.

DIVINATIO
Musæ Vatidicæ:
Nasciturae ex CAROLINA PIETATE SALUTIS.

Romanis Sociata Aqvilis Germania plaude!
Dum Novus Imperio spargit APOLLO jubar.

ODE III.

Vultus, & ora Rhenus
Serenet, atqve Mœnus,
Mosella plausus intonet,
Lætus Visurgis consonet!
Exortus Orbe PHÆBUS,
Nostris medela rebus,
PIIS refulget ignibus,
Domûs Avitæ insignibus.
SOL! faustitatis ædes,
Potentiæqve Sedes,
PIETATIS es Palatium,
Nostrúmqve Lux Solatiû.
Hæc Lux decus dierum,
Felicitásqve rerum:
TE SOLE, nobis jugiter
Favebit & Diespiter.

Rena-

Renata Lux novorum
Eſt ſcena gaudiorum,
Dũ SOL novatus ſplendicat,
Nobis SALUTEM vendicat.
Hinc æqvor omne plaude!
Romana terra gaude!
Dũ LUCE SANCTA pingeris,
SALUTIS arrhâ cingeris.

CAROLI SEXTI SAPIENTIA CAROLI IV.

SAPIENTIÆ Oriens
VIRTUTIS Splendor:
Qvia *Initium Sapientia Timor Domini;*
Illam ut, cum *Bonaventura*, *CAROLUS Qvartus*
Ex *Dominico* hauriret *Latere*,
Solennitatem *Lanceæ*, & *Clavorum* à Clavibus
Petri impetravit.
Probavit etiam tunc ſe SAPIENTIÆ *Salem*,
Cùm plurimas Sanctorum Reliqvias ad guſtum
Intulit Bohemiæ, ut Catholicè ſaperet.
Muſas ſemper amicas habuit,
Qvas Pragenæ Tripolis fecit inqvilinas:
Ut APOLLINEM ſe exhiberet;
Utq; SAPIENTIÆ ſuæ radios ampliùs propagaret,
Multis lingvis loqvebatur Oracula;
Doctorum diſceptantium Scenas
Suas dictitabat *canas*.
CAROLUM SEXTUM
Eôdem cum Minerva thalamô diceres prognatum,
Niſi nôſſes diſcrimen:
Qvòd Illa fabuloſô,
HIC verô JOVE ſit progenitus,
Verus APOLLO.

LEOPOLDUS, Magnus fuit omnibus Titulis,
Hôc Maximè Gloriosus,
Qvòd CAROLUM genuerit SAPIENTEM,
Sole in *Libra* consistente, sub *Æqvinoctium*; *1. Octob:*

Debuit nempe dierum,
Et noctium esse æqvalitas,
Cujus SAPIENTIÆ, & ÆQVITATI
Dies omnis, & Mensis est in *Pondere*, & *Libra*.
Festâ Divi Maximiliani Luce
Hemisphærium Germaniæ
Electus in Imperatorem 12. Octob:
SOL novus Ingressus est,
MAXIMUM SAPIENTIÆ LUMINARE:
Meritò ut Ipsa
CaroLVM sapIentIa LaVDet.

Divinatio
Ejusdem Musæ:
De Orituro ex SAPIENTIA SOLATIO.

ODE IV.

Læta jam plausus, bona Musa, prode,
Et novâ gaude modulantis Ode,
Principis Nostri SAPIENTIS Ora
Semper adora.
Cingito Laureâ Caput Hoc Coronâ,
Hæc decent Phæbum peramæna dona:
Dulce Solamen dabit Imperantis
Dextra micantis.
CAROLUM SOLEM reverens saluta,
Sæcla qvi reddet, faciétqve tuta;
Qvidqvid infestum, feriet Potentis
Lux SAPIENTIS.

Jam

Jam ſtude lætis geminare votis,
Et fibris gaude celebrare totis
Gloriam SOLIS, Patriámqve amantis,
Atqve beantis.

CAROLI SEXTI
FORTITUDO CAROLI V.

CAROLUM Qvintum
A Fortitudine Atlantem,
A Victorijs Herculem
Adorat
Evropa, Aſia, Africa, America.
Genuit * Gandavum:
Et Manum *fortem* prognoſticabat ad prælia.
Fortitudine adultâ
Prætexta reſplenduit;
In Martem ſic perpetim influxit,
Ut ferrum illius mutârit in aurum.
Sic SOL
Inter Bellorũ Tempeſtates Fortitudine eluctabatur,
Ut Fulgore Victoris
Pallerent Lunæ Thracicæ Cornua,
Franciſci Lilia marceſcerent,
Heſperidum Horti refloreſcerent,
Campi Auſtriaci vireſcerent.
Fœcundatô per cruentum bellorum *diluvium* Orbe
Pacis *Olivam* prolicuit;
Et qvòd caput eſt omnium
Plùs ultrà!
Victô Orbe, Victor ſui
Implevit iſtud:
Fortior eſt, qvi ſe, qvàm qvi fortiſſima vincit
Mœnia.

* *Significat manum, vel Chirothecam.*

CAROLO SEXTO
Contermini FORTITUDINIS Limites,
Carere Limitibus.
Martem Tellus, Neptunum Oceanus
Pariter FORTEM adorant.
Inſcripſit columnis Herculeis CAROLUS V.
Plùs ultrà!
Non plùs ultrà
ATLANTI inſcribet GEMINO
CAROLUS TER SECUNDUS:
Qvem SOLEM Sphæra Terreſtris circumſcripſit
Hâc Epigraphe:
Attingit à fine uſqve ad finem Fortiter.
Inſcripſit *Spes*:
Detriumphabit Orbem Terraqveũ *CAROLINA*
F*ortItVDo CV M ConſtantIa.*

Divinatio
Ejusdem Muſæ
SPEI Maximæ ex FORTITVDINE.

O D E V.

Huc! qvotqvot Iberica terra clientes,
Huc! qvos Alemannia cenſet egentes,
Qvos Mars animavit,
Bellona vocavit:
SOL fulget amœnus!
Splendore Serenus!
Victoria certa eſt!
O! cælica res!
Nunc noſtra fit amplior undiqve SPES.

Dum

Dum FORTIS hic Auſtriæ APOLLO favebit,
Victricia nil niſi Signa videbit;
Et læta volabit,
Cunctósqve beabit,
Qvos aut habet unda,
Tellúsve profunda,
Ah! Cæſaris Ales!
O! Gemmea Res!
Ah! plaudite, noſtra ſit hoſpita SPES!
Dum tantus ab æthere ridet APOLLO,
Cur non ſuper æthera gaudia tollo?
SOL deplue rores,
Et perfice flores,
Sint fructus amorum
Hæc vota priorum.
Cantabit Alauda:
O! florida fax!
Et gratior audiet aurea pax!
Sic, CAROLE, ſæcula plurima Stabis,
Sic ſubdita Regna qviete beabis:
Hiſpania plaudet,
Mars Caſtráqve claudet,
Sic arma qvieſcent,
Solatia creſcent,
Sic Patria ſtabit,
Germanáqve Lex,
Dum ſtabis in æthere CAROLE, REX!

Divinatio
Ejusdem Musæ
Ter Fausta
Ex
NEO-SOLIS
Imperij,
AUGUSTISSIMI
CAROLI VI.
Romanorum Imperatoris
NUMERO
TER SECUNDO.

Obmutesce prodigiosum Memnonis os;
Alium jam venerantur SOLEM
Clarissima Evropæ Sidera:
Exortus est ab Occidente,
Ut,
Converso Naturæ Ordine,
In Orientem deproperaret
Proprio, Sibiqve congenito motu Gloriæ.
Novum El Evropa cedit in Colossum:
Ad qvem immortalia tot pendeant monumenta,
Qvot è fulgidissimis Ejusdem Radijs
Majestatis manabunt facinora;
In Luce Umbræ nescia clarebit,
Super Hispanum *Evropææ Virginis* Verticem
AUGUSTISSIMUS, MAXIMUS,
POTENTISSIMUS,
SAPIENTIÆ, GENERIS, VIRTUTIS

IM-

IMPERIALI SPLENDORE

CAROLUS

Inter CÆSARES ab hoc Nomine CLARISSIMOS

SEXTUS:

Cujus Geſtis
Pariendæ per Imperium Gloriæ
Major Pars Orbis
Se conſecrat in Prognoſticum:
Et ex numero *Ter Secundo*
Sic ominatur:

Protulit immensô *terreſtria* Numina tractu
AUSTRIADÛM Sæclis tot celebrata DOMUS;
Eſt tamen Illa DEO *diſpar*: DEUS *impare* gaudet
In *numero*: aſt numerô gaudet & Illa *pari;*
Faverat Auſtriacæ *numerus par* usqve Coronæ,
Atqve magis qvô *par*, Ille *Secundus* erat: (bit,
Qvàm TUA (vaticinor) CAROLE, Orbis geſta ſtupe-
Nomine dum toties, *Réqve ſecundus* eris:
TE SOLEM Imperio Evropæa *Ter* ASTRA *Secundum*
Jam dederunt: an non TE qvoqve *Luna* colet?
Hoc aget: Et Radijs Otomannica Luna *Secundis*
Imperium *numerô* junget *Utrumqve pari.*

ODE IV.

Ad
CAROLUM
AUGUSTISSIMUM
SOLEM.

Confiſte! SOLIS Tevtonici jubar!
Confiſte! CÆSAR CAROLE! dum Tuô
Parumper orbari nitore
Heſperiam pateris rogatus;
Poſtqvam tot Oris Unicus imperas,
Deêrátqve ſolùm, solus ut unicè
SOL *Orbis* occupes pupillum
Imperium radiante Luce:
TE ritè, tantô tractus ab arbitrô,
Septem-Viratu, deligit Orphanus
Germanus Orbis, atqve primus
Heſperium veneratur ortum.
Exhinc adorat TE PATRIÆ PATREM,
Ponitqve in aſtris: auſpiciô Tuô
Evropa Tota dum ſub armo
Tuta Tuô latitare geſtit.
Hæc vota novit Tevtonicis fibris
Infixa cælum; novit: & ordinat,
Ut SOL renaſcens *Occidenti*,
Sis qvoqve Sol *Orientis* Orbis.

TeMpora Laſſato DabIt AVrea CaroLVs orbI;
FVLgentes CaroLo pIa ſponDent Aſtra trIVMphos;
o bona ſpes! oLeæ CaroLô DoMInante VIrebVnt!

NU-

NUMERUS Ultimus.

Francofurtô,

A Coronatione in Solem

IMPERII,

Jam Hæreditarijs quoque Regnis,
Et Provincijs exorienti

AUGUSTISSIMO
CAROLO
SEXTO.

Pro Anno Millesimo
Septingentesimo Duodecimo
Novus **XII.** Mensium Zodiacus
Adornatur.

Pro Januario,

Bifrons JANUS Viennæ Austriæ
Ad Januam Cæsarei Palatij,
Velut Januam NOVI ANNI,
NOMEN
AUGUSTISSIMI
CAROLI VI.
Sub Corona Imperiali, aureis Literis exhibet,

Cum Lemmate:
ET PVer HôC DIgnVs NoMIne: CÆSAR, eras.
Mart: l. 2. Epig: 2. ad Cæsars

EXPOSITIO.

Nomen Grande refers SOL Austrie, & Auree *Jano*:
ET PVer HôC DIgnVs NoMIne: CÆSAR, eras.
Auree CÆSAR ave! patet aurea *Janua* Jani:
Aureus hìc TECUM *Janus*, & *Annus* erit:

Pro Februario,

FEBRUUS (lustrationum DEUS)
Annô bis-Sextili,
AUGUSTISSIMO
SOLI
CAROLO VI.

Regnorum, & Urbium Februa transscribit,
Simul indicat Lemmate:
A Dest Defensor VbIq;
Cæsar, & hos aDItVs arCet.
Lucan: l. 10. Pharsal:

EXPOSITIO.

Lustras, *illustras* annum *bis*, *CAROLE*, *Sextum*:
Et *bis sextili FEBRUA*, *SEXTE*, facis;
Dúmqve *arces aditus*, recti *Defensor ubiqve*,
Purgas, qvæ non sunt pura reperta satis.

Pro Martio,

MARS

AU-

AUGUSTISSIMO

CAROLO VI.

In *Aureo* Arietis *Vellere* fulgenti, Campum Martiũ,
Viámq; ad novam Laurearum Messem exhibet,

Cum Lemmate:

VaLLIs MartIa DVCet.

Claud: l. 2, de laudib: Stilicon:

EXPOSITIO.

Plaudite Castra! Dies (a) *Martis* Ter Fausta Coronam
Imperij CAROLO, MARTE favente, dedit.
VInCenDos (b) faVstô notat hostes oMIne *Cæsar*:
CAROLE, qvà *VaLLIs* (c) *MartIa DVCet*, adi.

(a) *Dies Martis 22. Decemb: Dies Coronationis.* (b) *Eâdem die repulsi, & cæsi hostes ante obsessam Cardonam.* (c) *Eâdem die advenit cursor Francofurtum de cæsis, & repulsis hostibus Ad Fluvium Scarpe, prope Duacum in Flandria.*

Pro Aprili,

APRILIS jubet Taurum suum,
Olim Europæ bajulum,
In abundantiam Gazophylacij Cæsarei

AUGUSTISSIMI

CAROLI VI.

Terras minerales cornibus auratis aperire,
Quibus inscripsit Lemma:
Sæpe reMoLIrI LVCtatVr ponDera terræ.

Ovid: l. 15, Metam: Fabul: 6.

EXPOSITIO.

Taurus hic auratis Aperit cùm Cornibus *annum*, *Virgil: 1. Georgic*
Qvis dives *Cornu COPIÆ* adesse neget?
COPIA non *inopes*, sed *opes* Hôc CÆSARE reddet,
Pondus *suave jugum* fiet, *onúsqve leve.*

Pro Majo,

MAJUS à Majestate Nomen sortitus,

Rosin: Ant: Rom: l.4.c.9. *Cum FLORA,*

Dum Gmeinos, suum Sidus intuentur,

AUGUSTISSIMO

SOLI

CAROLO,

Simul ARCHI-DUCI AUSTRIÆ,

Ex *Regijs* Floribus, & NOVELLIS Olivarum,

Symbolicam devovent CORONAM,

Cum Lemmate:

sIC DVCIs Vrget aMor.

Claud: de Bello Getico.

EXPOSITIO.

Sunt Majo FLORES, *inscripti Nomina Regum*, *Virg: Eclog: 3.*
Qvos Campo Austriadûm Regia Flora fovet;
Sunt OLEÆ; defert CAROLINAS Ille NOVELLAS *Ps. 127.*
Mensa in circuitu: sIC DVCIs Vrget AMor.
ArChIDVCIs nos Vrget AMor! Vernate NOVELLÆ!
Ut sint ARCHI-DUCES Multa Corona PATRIS!

Pro Junio,

JUNIUS, à Junioribus dictus,

Ovid: l. 6. Fastor: *Amore*

AUGUSTISSIMI

CAROLI,

Recenter in REGEM HUNGARIÆ Coronati,

Incalescens, & sub umbra Palmæ reqviescens,

Subitò illustratus

A SE-

A
SERENISSIMO SUO
SOLE,

Per Signum Cælestis CANCRI revertente,
Pacem cum Concordia,
Et longissimos FELICITATIS dies revehi
A Phosphoro intelligit, hâc Epigraphe:
ReDItqVe ConCorDI graDV.
Senec: in Agamemn: Act: 3.

EXPOSITIO.

Phosphore, qvid CÆSAR revehit? sic *Junius* inqvit,
Dum SOL per *Cancri* sidera fausta redit:
Cum *Reduci* CAROLO vehitur CONCORDIA, reddit
ConCorDIqVe reDIt (Pax rediviva) *graDV*.
Semper in Ungariam CAROLI (pro REGIS honore
Dum pariter fervet *Buda*) calebit Amor;
Dúmq; *coronatur* * *duodenô CAROLUS* annô: *1712.
Semper *Apostolicus*, REX *Stephanaus* erit.

Pro Julio.

JULIUS à Julio Cæsare appellatus,

Tot, cum Leone suo Cælesti
(De quo Seneca in Hercule Oetæo Act. 1.
QVI possIDet CæLVM Leo!)
Conspicatus Leones in Terris,
AUGUSTISSIMO
SOLI
CAROLO
Seu addictos, seu subjectos, LEONI BOHEMIÆ
Majestatem Sui SOLIS exhibet, hôc Lemmate:
- - - - HIs prInCIpe MaIor

InCeDIt sVbItò. *Claud: de bello Gildon:*

 EX-

EXPOSITIO.

Incedit CAROLI Majeſtas *Principe Major*:
Hanc CAROLO MAGNO qvis neget eſſe parem?
CIrCVM regna VIDes? *Defenſoréſqve* Coronæ?
Servabit *totuplex* Regia Sceptra *Leo.*

Pro Auguſto.

AUGUSTUS ab Auguſto Imperatore

Nuncupatus, cum Cerere, ex Auſtriæ, aliisq; hæreditarijs Campis,
Spicas in Coronatum colligunt manipulum,
Quem (deſuper ſpectante, & Sceptri locò Spicas gerente
CÆLESTI VIRGINE)

AUGUSTISSIMÆ PIETATI
SOLIS SUI
CAROLI VI.

Conſecrant, Hôc Lemmate:
VenI! neC MVnera DespICe noſtra.
Ovid: l. 13. Metamorph:

EXPOSITIO.

Fruge Coronatæ *Cereris* CVM InCanDVIt æſtas,
Lucan: l. 1. Pharſ:
REX AUGUSTE, TUAS Menſis adauget opes;
Qvâ PIETATE venis! nec *Munera deſpicis* Iſta,
Sub qvibus *Angelicus* fit *Cibus* Ipſe DEUS.

Pro Septembri.

SEPTEMBER à Septem-Viris

In Libra (ſuo Signo)
Electi

AU-

AUGUSTISSIMI
SOLIS
CAROLI VI.
Justitiam divulgaturus Orbi,
Ab Æquatore ASTRÆAM *devocat,*
Cujus hæc pro Æquissimo
CÆSARE, & REGE
Stat Sententia:

sCanDat sVbLIMe trIbVnaL.
Claud. l. 2. in Rufin.

EXPOSITIO.

Sic Astræa jubet: sCanDat sVbLIMe trIbVnaL,
Qvi *Pietate* reget, *Justitiáqve* Thronum:
Dando *cuiqve suum*, terris noctésqve, diésqve
Æqvales CAROLI construet *Æqva* THEMIS.

Pro Octobri.

OCTOBER, cum POMONA,
Imperij, & Regnorum Poma,
Maturásqve Laurorum baccas
AUGUSTISSIMO
SOLI
CAROLO VI.
Gratulatur; & Felicitatis incrementa,
Cum Laureata GLORIOSI NOMINIS Perennitate
Præsagit; Hâc Epigraphe:

sVCCeDent regI poMa aVrea, & Ingens
noMen, VICtorIsqVe DeCor.
Claud. l. 1. de laud. Stil.

EXPOSITIO.

CAROLE, Cui NATO * Natalem *primus* agebam, *Die 1. Octob: 1685.*
* ELECTO *Laurum*, *Pomáqve* Pulchra tuli; ** 12. Octob: 1711.*
Pluria Vaticinamur adhuc; *Noménqve* perenne,
Victorisqve Decus sæcula cuncta canent.

Pro Novembri.

NOVEMBER in Suo
Arcitenente
AUGUSTISSIMUM
SOLEM
CAROLUM VI.
Observans,
Ejusdem miram in CORDA Vim cum Comitate expressurus,
Radijs circumscripsit Epigraphen:
VnA oCVLos, & teLa tetenDIt AMorIs.
Alludendo ad illud Virg: Æneid: 5. Pariterqve oculos, telúmqve tetendit.

EXPOSITIO.

Litera *Prima* facit CAROLINI NOMINIS *Arcum*:
AUSTRIACO SOLI *Tela* ministrat *Amor*;
Mirus es ARCITENENS: Dū *Tela* remittis ab *Arcu*,
Qvód *signant Oculi*, tangis *Amoris acu*.
Et qvia SOL nunqvam *Medium* Virtutis aberras,
Comis, Regnorum, CAROLE, *Corda* feris.

Pro Decembri.

DECEMBER Amalthææ Capram
Detractô Cornu videns gaudiô exsilire ex præsentia
AU-

AUGUSTISSIMI
SOLIS
CAROLI VI.

Ab Eadem novum Cornu COPIÆ præcidendum, Hæreditarijs Regnis, & Provincijs ominatur, Hâc Epigraphe;

taCItVM Cor gaVDIa tentant.

Alludendo ad illud Virg: 1. Æneid: Tacitum pertentant omnia pectus.

EXPOSITIO.

Jam *Capra* deperdit *Cornu*, qvod COPIA plenum
Omnigenô capiet munere, dante Jove:
Imò dabit CAROLUS: populos sic gaudia pascent,
Dum, VIRTUTE PATRUM, vult Patriæ esse Pater.

Idqve confirmant
Geminæ Cabalæ:

Eja! *CAMPI Tui replebuntur Ubertate!* *Ps: 64.*
15. 103. 309. 792. 493. Summa 1712.
Et Abundantia in TURRIBUS Tuis! *Ps: 121.*
105. 398. 49. 761. 399. Summa 1712.

Deniqve Prognosticon
Ex Nomine CAROLI IV. & VI.
Pro Regno Bohemiæ:

Dum CAROLO IV. succedit, Czechia, VI.
Qvarto. *Sexto.*
Faustum Omen IVVI! computus iste sonat;
Ergò *Joves* Patriæ CAROLOS, *Patrésqve juvantes*
Auspiciô Numerus nobiliore probat.
granDe oMen regno fers ALter CaroLe: IVVI!
AD CaroLI hos nVMeros sors bene faVsta faLIt!

Chronosticha
Pro Austria.

AVstrIaDVM generat CLaros tot gLorIa REGES, *
ARCHIDVCVM regIt * HæC DIVIte sCeptra ManV.
IMperII DeCor hInC Ingens: totIVs ab orbIs *
DVM LætIs CoLItVr * CensIbVs ILLa DoMVs. *

VOTUM
Pro Coronide
Ad
AUGUSTISSIMUM
CAROLUM
SEXTUM.
Ex Anagrammate
CAROLUS: SOL CURA.

CÆSAR, in Imperij *Cura SOL Sidera* cælo:
Et SOL *Sideribus Cura* perennis eris;
Nec minùs Hesperiæ *Cura*, SOL AUSTRIE, Turres:
Hoc AUGUSTA inibi, SOL, TUA *Cura*, rogat;
Pannoniæ, Regisqve Crucem SOL, CAROLE, *Cura*:
SOL eris una Crucis *Cura*, sed absqve cruce;
CAROLE, SOL *Cura*! Sic TE Leo Czechicus orat:
Gratáqve, SOL, Czechici *Cura* Leonis eris;
CAROLE, SOL *Cura* Austriacos, TUA jugera, Campos:
SOL eris Austriaco, blandáqve *Cura* Solo;
Et qvod in his genitæ, Tua Turba, precantur alaudæ,
CAROLE, SOL *Cura*! nostráqve *Cura* mane.
Crescat & is cætus CAROLO sub CÆSARE *Sexto*,
Qvi CAROLO *Qvintô* CÆSARE natus erat:

Qvi

Qvi PROAVIS, & AVO, qvi Duplo *Curâqve* SOLI
Semper erat: NATI, & *Cura* NEPOTIS erit;
Qvi dum *Justitiæ Solem* deportat in Orbes,
Vult & Fulgoris bajulus esse TUI;
Seû *Socij* Australes, gelidâsve, Aqvilonis ad axem,
Eoâsve colant, Occiduâsve plagas:
Ignea ubiqve cohors TE, CAROLE, SOLE calebit,
Lucebit, RADIIS irradiata TUIS;
Qvæqve TUI est studiosa *Provincia* Nominis: *isthanc*,
Oro! fove *Curâ*, Sôlq;, Paterq; TUA!

Corollarium Epicum.
Ad
AUGUSTISSIMUM CAROLUM.

Qvæ TIBI *Tot*, *Tantas* gratatur prona *Coronas*,
Ipsa *coronari*, CAROLE, Musa cupit:
TU *Meta*, & *Finis* TU noster es: ergò corones
TE Solô: *Finis* namqve *Coronat Opus*.

A. M. D. G.

Errata ſic corrigenda

PARTE I.

A. 2. pag. 2. ante lin: antepenult. Ferd: III.	*leg.* I.
B. 2. pag. 2. lin. 27. Ferri,	*leg.* Ferrei.
E. 2. lin. ult. obtineris	*leg.* obniteris.
I. Strophâ 6. verſ. 3. ſernitur	*leg.* ſternitur.
I. pag. 2. lin. ult. lyra	*leg.* lyram.
I. 2. pag. 2. lin. 12. Charitate	*leg.* Claritate.
H. 2. lin. antepen. mutatis	*leg.* mutuatis.
K. lin. 7. à fine Adalbertus	*leg.* Albertus.
Ibid. Diſtich. 3. armiger	*leg.* armigera.
T. 2. lin. 5. recuſet	*leg.* recuſent.
Eâd. pag. Strophâ 4. verſ. 2. Effudit,	*leg.* Effutit.
Y. pag. 2. in Cabala Phæbeô	*leg.* Phœbeô.
Z. 2. pag. 2. lin. 6. dignantis	*leg.* dignanti.
Eâd. pag. Stroph. 2. v. 3. quidam,	*leg.* quiddam.
Aa. Stroph. 7. metrô 3. gemetátque	*leg.* gemet atque
Bb. lin. 20. ortitudine,	*leg.* Fortitudine.

PARTE II.

Ff. 2. lin. 17. munere	*leg.* murmure.
Ibid. lin. 15. pro tendere	*leg.* protendere.
Mm. 2. pag. 2. lin. 5. à fine ireum	*leg.* iterum.
Oo. 2. pag. 2. lin. 8. à fine pange	*leg.* pande.
Ss. lin. 2. Portior	*leg.* Porritor.
Uu. lin. 11. à fine quot	*leg.* quod.

PARTE III.

Ccc. 2. pag. 2. lin. 20. curales	*leg.* curules.
Ggg. 2. lin. 12. Coronam	*leg.* Corona.
Pag. 2. lin. 15. Carolo	*leg.* CaroLo.
Hhh. lin. 23. Ferraria	*leg.* Ferrariæ.
Mmm. pag. 2. lin. 14. in citat. Oeneid.	*leg.* Æneid.
Mmm. 2. lin. antepen. Aſtro	*leg.* Oſtro.
Qqq. 2. pag. 2. lin. 1. IV.	*leg.* VI.
Rrr. 2. pag. 2. lin. 4. Gmeinos.	*leg.* Geminos.
Sss. lin. 13. in citat. Senêc.	*leg.* Senec.
Ibid. lin. 11. reddit	*leg.* addendum.